ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

БРОЈ 1256

23 Д ... ЗИ ПЕТКОМ • ГОДИ

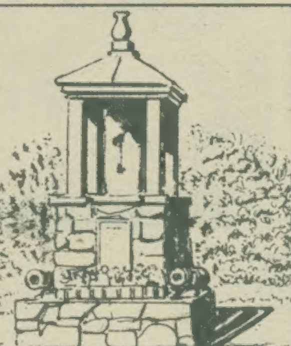
КОМПЛЕТАН СТРИП
РИП КИРБИ

Рипли Веровали или не!

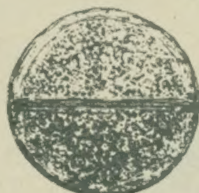
ОГРОМНИ ТАЛАСИ

ИЗАЗВАНИ ЕРУПЦИЈОМ ОБЛИЖЊЕГ ВУЛКАНА, ПОНЕЛИ СУ КУЋУ МЛАДОГ ХОЛОУА ИЗ КАУАИЈА (ХАВАЈИ) ЗАЈЕДНО СА ЊИМ. МЛАДИЋ ЈЕ УСПЕО ДА ИЗ ЈЕДНОГ ЗИДА КУЋЕ ИШЧУПА ДАСКУ И ДА СЕ НА ЊОЈ, НОШЕН ТАЛАСОМ ВИСОКИМ **15 МЕТАРА ВРАТИ НА ОБАЛУ!**

СПОМЕНИК ПАЛИМ РАТНИЦИМА

У ЛАПЕНРАНТИ (ФИНСКА) У СТВАРИ ЈЕ ЈЕДАН МИЉОКАЗ КОЈИ **СУ ПРОБИЛИ РУСКИ ТОПОВИ У РАТУ 1741. ГОД.**

ЈЕДИНУ ОКРУГЛУ КЊИГУ НА СВЕТУ

ИЗРАДИО ЈЕ У 16. ВЕКУ КЊИГОВЕЗАЦ КАСПАР МОЈЗЕР ЗА САКСОНСКИ ДВОР. КОРИЦЕ ОВЕ КЊИГЕ ОТВАРАЛЕ СУ СЕ ПО СРЕДИНИ.

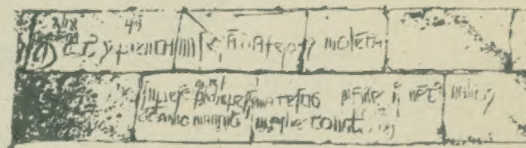
Карл Херц

БИО ЈЕ ЈЕДИНИ МАЂИОНИЧАР КОМЕ ЈЕ БИЛО ДОЗВОЉЕНО ДА СВОЈЕ МАЂИОНИЧАРСКЕ ТРИКОВЕ ИЗВЕДЕ У **ЕНГЛЕСКОМ ПАРЛАМЕНТУ.**

КУЋЕ

СТАНОВНИКА ЗАПАДНОАФРИЧКИХ ОСТРВА БИСАГОС ПОДИГНУТЕ СУ ОКО ВЕЛИКОГ ДРВЕЋА ТАКО ДА СТАБЛА СЛУЖЕ КАО ГЛАВНИ ПОТПОРНИ СТУБОВИ, **А ГРАНЕ И ЛИШЋЕ КАО КРОВ.**

Натпис

УРЕЗАН НА ЗИДУ ЦРКВЕ У ЕШВЕЛУ (ЕНГЛЕСКА) ОПИСУЈЕ КУГУ КОЈА ЈЕ **ОПУСТОШИЛА ЗЕМЉУ 626. ГОДИНЕ.**

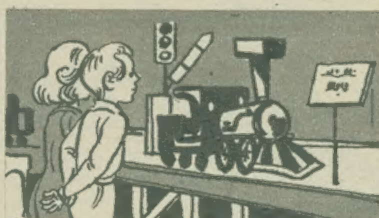
1256/2

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● латински израз »lupus in fabula« у буквалном преводу значи вук у причи, односно „ми о вуку а вук на врата" а употребљава се кад изненада наиђе неко о коме се баш разговарало.

● железнички музеј основан је 1950. године у Београду, као први технички музеј у нашој земљи. У њему се, између осталог, налазе макете старих локомотива и документација о првим железничким пругама у

Југославији. У музеју се налази и збирка ваздушних кочница система Божић која је 1928. проглашена за најбољу у свету.

● сматра се да су за веслачки спорт знали још Египћани, пре око 2500 година. Ни Венецијанцима, пре неколико векова, овај спорт није био непознат. Прве трке веслача у новије време одржане су у Енглеској 1715. године. Трке је организовао на Темзи ирски глумац Томас Догет а повод му је било крунисање енглеског краља Џорџа I. Године 1829. одржан је први сусрет између студената универзитета Оксфорда и Кембриџа.

● за најдужи филм сматра се филм Јапанца Масаки Кобајашија „Људска судбина". Филм траје осам часова и педесет минута. Радња филма одвија се у Манџурији за време јапанске окупације у току другог светског рата. Филм је подељен у

три дела: Нема више велике љубави; Пут ка вечности; Војникова молитва. Треба напоменути да филм није прављен према познатом истоименом роману француског писца Андре Малроа, већ према роману јапанског писца Ј. Гамикаве.

● Абрахам Њуленд (1730—1807) благајник енглеске банке, осећао се толико одговорним за поверени му новац да је пуних 25 година, сваке ноћи, спавао у банци.

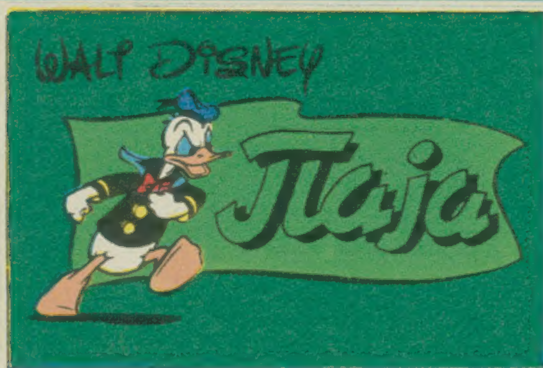
● француски краљ Луј XI и енглески Едуард IV срели су се 1475. године у Пикињију у Француској да би склопили савез. Међутим, како су један у другог имали премало поверења састанак се одржао у одаји преграђеној решетком.

● највећи глобус на свету налази се у Савани у САД. Ова лопта напуњена гасом има пречник од скоро педесет метара.

● од свих јела на свету највише је оних која се справљају од пиринча.

WALT DISNEY
Паја

РАЧУН, МОЛИЋУ ЛЕПО!

ЗНАШ ШТА, СИНОВЧЕ...
?

ДА БАЦАМО ГЛАВУ-ПИСМО КО ЋЕ ДА ПЛАТИ!
!
Copyright © 1971 Walt Disney Productions World Rights Reserved
Distributed by King Features Syndicate.

ГЛАВА... ЈА ДОБИЈАМ! ПИСМО... ТИ ГУБИШ!
А ЈОК! НЕЋЕМО ВИШЕ ТАКО!

НА ТАЈ ТРИК СИ МЕ ПРОШЛИ ПУТ УХВАТИО!

У РЕДУ, СИНОВЧЕ! ОНДА, ОВАКО... ГЛАВА, ЈА ДОБИЈАМ! ПИСМО... ТИ СИ ОТПУШТЕН!

ОХ... ОВАЈ... ЗНАШ ШТА, СТРИЧЕ! ДАНАС ЈА ПЛАЋАМ РУЧАК... ЧАСТИМ ТЕ!
ХВАЛА, СИНОВЧЕ!

ОДСАД ЋУ ИЗБЕГАВАТИ ОВАКВЕ РУЧКОВЕ!

РАЛЕ

ГЛЕДАЛА САМ ОНАЈ ФИЛМ О ОНОМ МОМКУ СА ДВОСТРУКОМ ЛИЧНОШЋУ...
ТАКО ЈЕ ТО...

НЕКИ ИМАЈУ ПО ДВЕ ЛИЧНОСТИ, А НЕКИ НИЈЕДНУ... К'О РАЛЕ!
МАНИ МЕ СЕ, ЦАЛЕ!

ГРРРР! БАШ МЕ ЈЕ РАЗБЕСНЕО!

ШТА РАДИШ, РАЛЕ?
МЕСИМ ПИТУ!

ОД МЕСА ИЛИ ЈАБУКА!
МА НИЈЕ ЗА ЈЕДЕЊЕ... НЕГО ЗА БАЦАЊЕ...

... НА НЕПРИЈАТНЕ ОСОБЕ!
ЦАЛЕ?

ТАЧНО! ЕНО ГА У ДОМСКОЈ БИБЛИОТЕЦИ! ПОЗОВИ ГА... РЕЦИ ТЕЛЕФОН! А ЈА ЋУ ГА САЧЕКАТИ!

ОХ! УПРАВНИК!
ШТА ТИ ЈЕ ТО, РАЛЕ?

ПИТА... ЗА ВЕЧЕРАЊУ СЕДЕЉКУ!
ОСТАВИ ЈЕ ТУ! НЕШТО ДА МЕ ПОСЛУШАТЕ ВАС ДВОЈИЦА!

ХУ! УМАЛ' ЈЕ НЕ БАЦИХ УПРАВНИКУ У ЛИЦЕ!

РАААЛЕЕЕЕ!!

ЈЕДНА ГА ЈЕ ВОЛЕЛА А ДРУГА ИЗДАЛА. АЛИ ПРИЧА О ЗОРГЕУ ЗАВРШАВА СЕ НЕКОЛИКО ГОДИНА ПОСЛЕ ЊЕГОВОГ ПОГУБЉЕЊА, КАДА ЈЕ ИГРАЧИЦА КИОМИ, ОЧИЈУ РАШИРЕНИХ ОД СТРАХА, БЕЖАЛА ПУСТОМ УЛИЦОМ ПРЕД ДВОЈИЦОМ МУШКАРАЦА.

КРАЈ У ШАНГАЈУ

Ако је велики мајстор шпијунског заната заиста мртав — она ће моћи да се „уда“ за њега — помисао довољно морбидна за свакох другог, али не и за заљубљену Јапанку. Зубар би извукао златне пломбе из његове вилице, а јувелир направио од њих венчани прстен који ће Ханако-сан носити целог живота. Док је клечала крај реке на суморном затворском гробљу и док су ашови радника мукло ударали о ковчег избацујући земљу, она се по ко зна који пут питала: да ли ће у сандуку заиста наћи кости Рихарда Зоргеа..?

КО ЈЕ У КОВЧЕГУ?

Смртна казна над једним од највећих совјетских шпијуна била је извршена у Јапану, у војном затвору Сугамо, пре неколико година, али Ханако-сан тек сада је успела да од јапанских власти добије дозволу за отварање гроба. На затворском гробљу бледи зраци сунца осветлили су дрвени сандук који су радници извукли из раке. И док су отварали поклопац жена је клечала склопљених руку и главе сагнуте као у молитви.

Рихард Зорге је погубљен пет година раније, бар тако су тврдила званична документа. Према томе, у ковчегу ће Ханако-сан наћи само остатке човека кога је некад волела — његов скелет. Ако буде мали, гробари ће га поново затворити у сандук и закопати а она ће и даље веровати да можда Рихард Зорге никад није ни био погубљен. Ако скелет буде велики, пажљиво ће га испитати. Потражиће прелом на нози, озледу на вилици и златне зубе. Кад га препозна, њеног Зоргеа, онда ће га пренети на гробље у близини Токија где ће моћи редовно да га посећује...

Девет последњих година Зоргеовог живота Ханако-сан је провела поред великог шпијуна који је Совјетима и савезницима одао низ најважнијих немачких тајни. Радио је у Јапану и био интимни пријатељ великог броја немачких дипломата. Он је јавио да Јапан спрема напад на Перл Харбор који су држали Американци и британску базу у Сингапуру. Али му нико није веровао. Када је Зорге недељама пре немачког напада на Совјетски Савез обавестио Стаљина о томе, совјетски вођа је пренебрегао то упозорење. Овако неповерење коштало је Совјете милион војника и омогућило Хитлеру да стигне до Москве.

Ханако-сан се поносила својим Зоргеом а била је дубоко постиђена што је једна жена њеног народа издала овог човека. Тако барем гласи једна од верзија о хватању совјетског шпијуна о коме су већ и књиге написане, али вероватно цела истина није речена. Бар не о његовом интимном животу.

Рихард Зорге је готово свако вече проводио у ло-

КАЛЕНДАР ФРАНЦУСКЕ РЕВОЛУЦИЈЕ

Одлуком Конвента од 24. новембра 1793. године у Француској је уведен републикански календар који се умногоме разликовао од дотадашњег календара, односно календара који се данас користи у великом делу света.

Према републиканском календару, година је подељена на 12 месеци, сваки месец имао је по 30 дана, тј. година је имала укупно 360 дана. Допуна до 365 дана направљена је тако што је додато још пет свечаних дана и то: дан врлине, дан генија, дан рада, дан уверења и дан награда. А свака четврта година имала је још један дан — Дан револуције. Нова имена месецима дао је Фабре д'Еглантине, француски песник и члан Конвента, који је касније као присталица Дантона гиљотиниран.

Месеци су били подељени на јесење, зимске, пролећне и летње, а рачунање године почињало је 22. септембра када је наступала јесења равнодневица — еквиноцио.

јесењи:
- — ВАНДМИЈЕР — први месец, од лат. vindemia — берба
- — БРИМЕР — од la brume — магла
- — ФРИМЕР — од le frimas — мраз, зима

зимски:
- — НИВОЗ — од лат. nivosus — снажан, пун снега
- — ПЛИВОЗ — од лат. pluvia — киша
- — ВАНТОЗ — од лат. ventosus — ветровит, превртљив

пролећни:
- — ЖЕРМИНАЛ — од лат. germen — клица, изданак
- — ФЛОРЕАЛ — од лат. floreus — цветан, пун цвећа
- — ФРЕРИАЛ — од la praire — ливада за сено, траву)

летњи:
- — МЕСИДОР — име од лат. messius — берба и грч. doron — дар
- — МЕРМИДОР — од грч. тхерме — топлота и дорон — дар
- — ФРИКТИДОР — од лат. fructus — плод, род и гр. doron — dar

Према овом календару, нова ера је почела 1. вандмијера прве године, односно 22. септембра 1972. године.

Републикански календар званично је укинуо Наполеон 1805. године.

калу Фуџи у Токију. Његове очи нису се скидале са мале Киоми, звезде кабареа. Али, мада је овај мајстор шпијунаже сваке ноћи гледао исту представу, играчица Киоми као да га није ни примећивала. Чудно! Јер она је веома желела да се упозна с њим. То је била њена дужност. Добра играчица истовремено је наступала у улози доброг агента јапанске контраобавештајне службе. **А задатак који је добила гласио је: ухватити у замку најопаснијег шпијуна у Јапану — Рихарда Зоргеа.**

ЦЕДУЉА У ЏЕПУ

Јапанска тајна служба је помишљала да је Зорге совјетски шпијун, али то никако није могла да докаже, тим пре што је радио за јапанске савезнике, Немце. Осим тога, Зорге је био интимни пријатељ немачког амбасадора и одржавао веома блиске везе са људима у јапанској влади. Кемпеи Таи, јапанска контраобавештајна служба, сумњала је да многе највеће војне тајне стижу на сто јапанског цара тек пошто их је Зорге послао у Москву. Зато су га упорно и стрпљиво пратили, њега и све његове познанике и скупљали податке.

И док је једне ноћи посматрао малу Киоми како игра на подијуму Фуџи клуба, примио је на цедуљи нове информације које је требало да пошаље у Москву. Ставио је цедуљу у џеп, испружио ноге испод стола и испио свој саки. Знао је да исте ноћи мора да оде до куће на обали и пошаље радиограм. Не сме више да губи време око лепе Киоми која ни мало не мари за њега.

Али то вече свакако није било обично. Управо кад се спремао да пође, пришла му је јапанска играчица и замолила га, после краћег разговора за столом да је повезе кући. Зорге је оклевао. Знао је да га баш вечерас, због посла који је морао да обави, ова девојка може увући у невољу, али је опасност била део његовог живота. Најзад, он развуче лице у осмех и рече на савршеном јапанском:

— Узмите своје ствари. Крећемо одмах.

ТЕЛЕФОН ТАЈНЕ ПОЛИЦИЈЕ

Зорге је возио брзо али не према стану лепе играчице. Кренуо је према обали и девојка-агент почела је да брине. Била је сигурна да је Зорге управо примио неку поруку, видела је кад је ставио у џеп и знала да ће је за један сат најкасније послати у Москву. Како да га спречи у томе? У једном тренутку приметила је да је Зорге извадио хартијицу из џепа и пустио да је ветар однесе далеко од кола.

Киоми се окренула према возачу и насмешила: да ли би био љубазан да стане крај прве телефонске говорнице? Она мора да се јави мајци да ће закаснити. Број који је позвала, док је Зорге чекао у колима, био је телефон Кемпеи Таиа. Рекла им је место на коме треба да потраже папир избачен из кола, и напоменула да иду према Зоргеовој вили на обали мора.

И док је Киоми припремала вечеру у усамљеној кући на обали, Зорге се извинио за тренутак. Сео је у чамац и одвеслао морем окупаним месечином до рибарског бродића на коме је совјетским агентима предао поруку за Москву. Био је октобар 1941. године и његов последњи шпијунски посао у животу.

ПУЦЊИ НА УЛИЦИ

Верна Ханако-сан никада га више није видела. Ништа није могла да учини да би спречила извршење смртне казне у новембру 1944. године, три године после хапшења, три године пуне испитивања и злостављања у јапанским затворима. У ствари, она није била сигурна ни да је Зорге заиста мртав и зато је сада клечала крај отвореног сандука и испитивала огроман мушки костур. Да, скелет очигледно није припадао Јапанцу. Врат је био преломљен, што је значило да је човек био обешен. Године надања, али и сумње биле су за њом. То су заиста остаци Рихарда Зоргеа.

На гробљу крај Токија, где је поново сахрањен један од највећих шпијуна у историји човечанства, одржана је мала скромна церемонија. Леп црни мермерни споменик, на коме је уклесан део легенде о Рихарду Зоргеу, стоји данас међу кипарисима. Ханако-сан редовно посећује његов гроб. Она и даље воли успомену на човека који је после смрти проглашен за хероја Совјетског Савеза, она је у спомен на њега чак написала и књигу.

Али, ту није крај приче о Рихарду Зоргеу и две жене: о једној која га је волела и о другој која га је издала.

Рат је давно прошао и у једном ноћном локалу у шангајској луци играчица по имену Киоми побегла је са подијума не завршивши своју тачку. Очију раширених од страха бежала је пустом улицом слушајући за собом журне кораке двојице мушкараца које је запазила у локалу док је играла. Није могла да им побегне. У мирној ноћи зачули су се пуцњи и неколико тренутака касније су у уличном сливнику пронашли тело играчице Киоми, жене која је издала Рихарда Зоргеа.

Података нема о њеним убицама, али су сви склони да верују да је, после толико година, Рихард Зорге најзад освећен.

МИНИ КВИЗ

1 Мегават је: електрична јединица, индијско јело, стил у музици?

2 Како су називали беседнике у Хелади?

3 Француски физичар и природњак Реомир (1683—1757) конструисао је термометар подељен на 80 или 100 степени?

4 Роман „Вашар таштине" написао је познати енглески романсијер: Џон Голсворти, Чарлс Дикенс, Виљем Текери?

5 Чудовиште Минотаура убио је у критском лавиринту митолошки херој: Тезеј, Ахил, Одисеј.

ОДГОВОРИ:

1. Електрична јединица, милион вати, 2. Ретор, 3. 80 степени, 4. Виљем Текери, 5. Тезеј.

ПОТЕРА ЗА МЕХМЕДБАШИЋЕМ

Мухамед Мехмедбашић био је, поред Гаврила Принципа, један од учесника у сарајевском атентату на Франца Фердинанда 1914. године. Бежећи испред потере, пребацио се у Црну Гору, али је аустроугарска обавештајна служба ускоро сазнала да се он налази у Никшићу. Бечки министар спољних послова захтевао је од црногорске владе да Мехмедбашића изручи на основу конвенције о предаји злочинаца. Пламенац, министар спољних послова на Цетињу одговорио је да је Мехмедбашић ухапшен у Никшићу, да је у затвору признао суделовање у атентату, али да је 14. јула „успео да побегне". Пламенац је навео да је његова влада издала „строге наредбе" да се Мехмедбашић „ухвати", али „ако га ухвати" нема намеру да га преда Аустријанцима, већ ће му судити црногорски суд.

Како је Беч стално инсистирао на хапшењу Мехмедбашића, црногорска влада је морала да распише потерницу за „одбеглим" атентатором, па је чак организовала „потере" у никшићкој области. Куће су претресане, извођене рације, само да би се на моћну Аустро-Угарску оставио утисак да Црна Гора не сноси кривицу за бекство Мехмедбашића из затвора.

За то време, Мухамед Мехмедбашић се налазио у Даниловграду, скривен у кући Николе Велашевића. Трагање аустроугарских агената и доушника по Црној Гори за једним од учесника сарајевског атентата остало је безуспешно. Бечка обавештајна служба, све до распада монархије, није сазнала да иза овог бекства стоји црногорска влада нити где се крије Мехмедбашић.

МАКАЛУ, ПРЕДАЋЕШ СЕ!

МИКРОФОНИ У ХРАМУ — У близини града Дарана, у једном храму одржавала се миса. Сазнавши за нашу експедицију свештеници су јој се обратили преко микрофона и пожелели успех.

ТОВАР ОД 7 ТОНА — У Дарану су експедицију сачекали носачи који потичу из племена Раја. А до базе и табора, терет тежак око 7 тона, који се састојао од 4.000 метара канапа (100 метара ужета тешко је око 4 килограма а на Хималајима ће иза њих заувек остати 3.000 метара), бомби с кисеоником, ципела, шатора... носили су висински носачи из племена Шерпеса. Чак су и жене стављале на леђа терет тежак око 30 килограма.

НАЈКЕ ПРОВЕРАВА — Сваког дана, пред вече, после исцрпљујућег пешачења кроз прашуму, подизан је логор, обично на некој заравни. Тада је шерпески вођа — најке прозивао сваког носача, проверавао и записивао да ли је стигла сва опрема за коју су били задужени.

... И БРВНА — У близини базе налазила се брза, ледничка река која се морала прелазити и неколико пута дневно. У почетку, алпинисти су газили кроз њу, а затим су се досетили: на њеном суженом делу поставили су балван преко којег се морало пузити.

ВРУЋИНА У СНЕГУ — Иако је ноћу на Хималајима температура често и минус 30 степени, преко дана је понекад веома вруће. Тако су се Радован Ридл, ТВ-сниматељ, Нејц Заплотник и Јанез Злончар мало „раскомотили" када су се из табора 5 вратили у базу.

ПИРИНЧАНЕ ТЕРАСЕ — Пут до Хималаја водио је кроз терасасте непалске равнице засејане пиринчем. Наводњавање ових поља не представља тешкоћу, јер се вода сама слива са околних брда и плави их.

ОДМОР ПОД ПИПАЛОМ — Температура је дању често прелазила и 40 степени. Зато је свима добро дошао одмор у хладовини џиновског дрвета „пипал“. После кратког окрепљења експедиција је настављала кроз прашуму препуну звери, змија и — пијавица. Оне су представљале праву напаст, проналазили су их свуда, под оделима, у ципелама, по лицу, рукама.

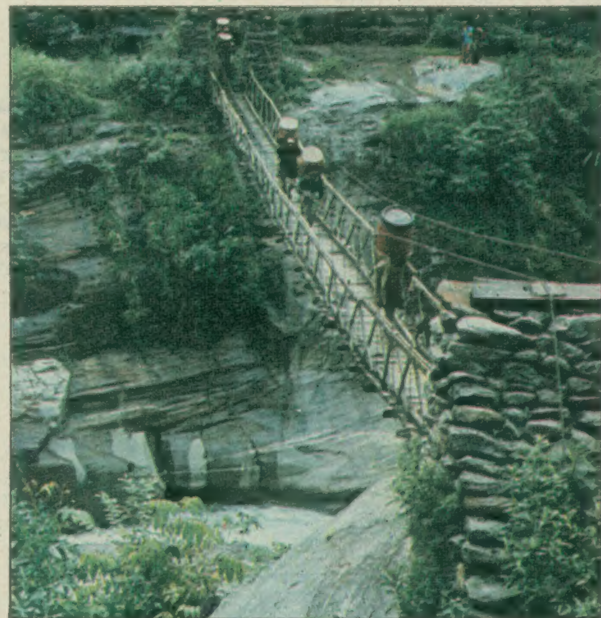

ПИЋЕ ЗА ГОСТЕ — Девојчица је пожелела да угости Југословене. Зато је пред њима спремила „чанг“, алкохолно пиће слично пиву које се прави од једне врсте проса.

ПОД ЦИЉЕМ — Најзад, 18 дана од када је кренула из Љубљане, експедиција је стигла до реке Арун, близу Макалуа, и на обали подигла логор. Тих дана киша је непрестано падала јер је био крај монсунског периода и река нагло надошла.

ПРЕКО ВИСЕЋЕГ МОСТА... — На путу према месту које је одређено за базу експедиција је прелазила и преко оваквих мостова. Често је била потребна и акробатска вештина да би се прешло на другу страну кањона или реке, поготову ако су мостави направљени само од две лијане.

БЕЗ МАСКЕ С КИСЕОНИКОМ — Чак и на висини од 8.000 метара Зоран Бешлин није ставио маску јер се 45 дана постепено навикавао на висину.

СЛОБОДНО ПОПОДНЕ — Слободно поподне се обично користило за писање дневника и писама, мењање филмова у фото-апаратима... Зоран је морао да поправља магнетофон који се покварио. Преко радио-апарата слушали су музику, нарочито из станице Бангладеш коју су најлакше „хватали“.

ЧОВЕК ПТИЦА — Наши алпинисти су изабрали најтежи прилаз врху — са јужне, готово вертикалне стране. Он се сада зове — Југословенски гребен. Чланови експедиције, њих 21, одржали су реч коју су дали на поласку — Макалу је побеђен!

текст: Б. Јеремић, снимио: З. Бешлин

УЖЕТОМ ДО НЕБА

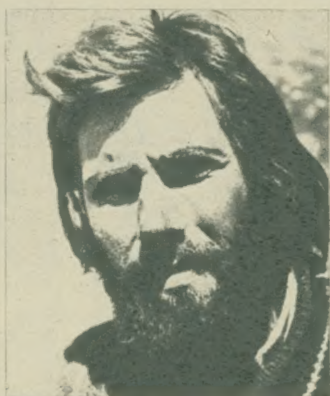
НАЛАЗИО СЕ НА ВИСИНИ КОЈОМ ЛЕТИ »БОИНГ« ИЛИ »ДЦ-9«, НА ОКОМИТОЈ СТЕНИ ПОКРИВЕНОЈ СНЕГОМ И ЛЕДОМ, КАДА ГА ЈЕ СНАГА ПОТПУНО ИЗДАЛА.

Седео сам у рупи коју сам успео да направим у залеђеном снегу испод једне стене. Повремено сам скидао рукавице, хукао у укочене прсте лудо верујући да ће ме тај умртвљени дах макар мало загрејати и трљао лице које ми је вероватно било потпуно модро од хладноће. Зурио сам у мрак, напрезао очи већ обневиделе иако нисам знао шта бих желео да угледам. Смрзавао сам се и кочио, јечао, нестајао...

Око мене све је изгледало нестварно. Свуда је владала невероватна тишина, чак ни звуке у себи нисам наслућивао, као да ми се сва крв згрушала, па тако густа није могла да ми покрене срце.

У овим кратким тренуцима када сам долазио свести примећивао сам у даљини оштре врхове о које се преламала месечина. Подсетили су ме на мој Триглав и оно брдо у близини Љубљане на којем сам, у почетку невешто, учио како се помоћу клинова и ужета пење уз планину. Зашто овде нема успињача. Свашта ми је падало на памет.

Изненада, до мене је допрла нека чудна музика која ме је потпуно разбудила, попут оне коју сам двадесетак дана раније чуо у једном храму недалеко од града Дарана у Непалу. Звуци, саткани од прапораца и звончића, ковитлали су се око мене и одједном — нестали.

ДВАДЕСЕТ ШЕСТОГОДИШЊИ ЗОРАН БЕШЛИН — ОД ВРХА МАКАЛУА, ЈЕДНОГ ОД НАЈВИШИХ НА СВЕТУ, ДЕЛИЛО ГА ЈЕ САМО 15 МЕТАРА!

Да ли све то сањам? Зар се заиста налазим на висини којом лети „боинг" или „ДЦ-9", а ипак на земљи? Био сам петнаестак метара пред циљем, под самим врхом Макалуа, на Хималајима, високим 8.481 метар, без довољно снаге и — кисеоника.

СВЕТСКИ РЕКОРД

У лето 1975. године објављен је конкурс за експедицију која ће на јесен кренути на Хималаје да би освојила Макалу, пети по величини врх на свету. Међу најбољима, а било нас је двадесет и један, налазио сам се и ја.

На пут смо кренули 11. августа авионом из Љубљане у Делхи а потом возом до непалске границе. Недалеко одатле, у малом граду Дарану, сачекало нас је 300 носача који су следећих дана, путем дугим преко 200 километара, преко брзака, и кроз прашуму, по врућини од 40 степени или леденој киши, носили заједно са нама алпинистичку опрему тешку око 7 тона.

Петог септембра, осамнаестог дана пешачења, стигли смо до једне заравни на Хималајима где смо подигли мали логор. Ту смо направили план нашег успињања до врха и поделили се у пет екипа. Требало је да се свака група наизменично пење према врху и да на већим висинама остаје 5—6 дана а затим се поново врања у ову базу која се налазила на висини од 4950 метара. То нам је било неопходно, не само ради одмора већ и да бисмо се привикли на висинску разлику, недостатак кисеоника и ниску температуру. Зато смо до висине од 8.000 метара направили пет табора где су екипе после напорног пењања могле да се огреју, скувају чај и преноће.

По подне 6. октобра Стане Белак и Марјан Манфреда постали су први Југословени који су се попели на Макалу. Тада је двадесет седмогодишњи Манфреда поставио јединствен светски рекорд — на тако велику висину успео се без маске с кисеоником. Своју боцу дао је старијем другу Белаку јер се његова била покварила.

До 10. октобра још четворица алпиниста успела су се на врх. Тога дана тридесетогодишњи Јанез Доллжан и ја налазили смо се у табору 5, на висини од 8000 метара.

РЕЗЕРВАЦИЈА ЗА ВРХ

Када експедиција жели да освоји неки планински врх, прво мора да га — резервише. Зато подноси молбу влади у чијој се држави налази та планина а она је потом разматра и одређује термин када експедиција може да крене. Само две екипе годишње могу да крену, и то пре или после монсунских киша. Тако је Монт Еверест „распродат" за следећих неколико година а Макалу је био „слободан" само у јесен 1975. године. За то успињање на овај врх дуго преко 8000 метара, плаћа се непалској влади 800 долара.

1954. година — Французи су пошли на Макалу али нису успели да га освоје због јаког ветра који је непрестано дувао.

1955. година — Кренула је још већа француска експедиција која је открила приступ врху са северозападне стране.

1970. година — Са исте стране два Јапанца су стигла до врха.

1971. година — Од три Француза двојица су успела да се попну на врх.

1972. година — Југословенска експедиција пошла је на Макалу али због лошег времена није успела да га освоји.

1973. година — Аустријска експедиција пошла је путем којим су годину дана раније кренули Југословени. Стигла је на висину од 7400 метара а Рајнолд Менсер, један од најбољих светских алпиниста, није могао да поверује да су се Југословени у претходном покушају успели на висину од 8100 метара.

1974. година — Међународна експедиција у којој се налазио и Југословен Матија Малежић стигла је на висину од 7800 метара.

1975. година — Осам чланова југословенске експедиције попело се на Макалу са јужне, најнеприступачније стране која је скоро потпуно вертикална.

ИМА ЛИ ПОШТЕ?

Целе те ноћи нисам могао да спавам. Чим је свануло, Јанез је кренуо уз залеђену литицу а нешто касније, око 7 сати, пошао сам и ја.

Око 13 часова, токи-вокијем сам позвао базу и друговима саопштио да добро напредујем али ми се чини да боца са кисеоником испушта гас. Саветовали су ме да се одмах вратим, док је још дан. Нисам желео да послушам. Сунце је још било високо на небу а мени је преостало само 300 метара до врха.

Сат и по касније угледао сам Јанеза како се враћа са врха. Позвао ме је да и ја сиђем у табор 5. Иако ми је боца с кисеоником била готово празна, одбио сам и наставио да пузим уз оштру стену. Све теже сам дисао, осећао сам замор у сваком делу тела. Јак ветар ме је бацао у страну. Али, био сам решен — попећу се на врх!

Преостало ми је још само 50 метара. И баш тада ми је нестало кисеоника. Не, нисам се уплашио да ћу умрети, иако ми је срце ударало као лудо а ноге отежале, као да су од олова. Чим је сунце зашло, постало је несносно хладно а ја сам се и даље пењао. Најзад ми је преостало само 15 метара...

А онда сам стао, нисам могао даље. Пао сам у једно удубљење...

Осећао сам како се полако смрзавам. Ипак, нисам се уплашио, трудио сам се да не заспим. Једном мора да сване, говорио сам гласно.

У бунилу сам дочекао јутро, а онда сам полако почео да се спуштам. Тек 100 метара ниже сетио сам се да имам токи-воки. Позвао сам базу и прво што сам упитао било је: — Има ли поште за мене?

Читав дан двадесет шестогодишњи Зоран Бешлин спуштао се до табора 5. А када је најзад стигао у базу, његови другови су безуспешно покушавали да му врате крв у беживотна, одрвенела стопала.

И поред несносних болова и температуре од 40 степени, наредник осам дана он је са осталим члановима експедиције пешачио до Тумлингара, најближег града у којем постоји аеродром.

У новембру, у Клиничком центру у Љубљани, Зорану су одсечена оба стопала. Али, он ипак каже: — И даље ћу планинарити.

Б. Јеремић

Осећао сам замор у сваком делу тела, али био сам решен — попећу се на врх!

DIK BROWNE ХОГАР СТРАШНИ

1256/9

ЧУДОВИШТЕ ИЗ ЛОХ НЕСА

ИАКО БРИТАНСКЕ ВЛАСТИ НЕ ВЕРУЈУ У ПОСТОЈАЊЕ ЈЕЗЕРСКЕ НЕМАНИ, ИПАК ЈЕ ДОНЕТ ЗАКОН КОЈИ ЗАБРАЊУЈЕ ЛОВЦИМА ДА ЈЕ УПЕЦАЈУ, УХВАТЕ ИЛИ УБИЈУ!

Лох Нес, највеће језеро у Шкотској и даље чува тајну. Од памтивека, када су становници овог краја први пут посумњали да се испод мирне површине воде крије необично чудовиште, па све до данас нико није поднео довољно чврсте доказе који би могли да разувере сумњалице.

ШТА ЈЕ НЕСИ?

Чудовиште је названо „Неси“, рекло би се из милоште, иако се мишљења оних који верују да нечега има у језеру потпуно разликују: **једни тврде да је то подморница, други — праисторијско биће, а трећи чак да је ваздушни брод неке непознате планете.** Занимљиво је, међутим, да већина научника заинтересована за тајну Лох Неса сматра да у његовим дубинама заиста живи можда цела породица необичних бића.

Језеро је дуго 39 километара, просечне ширине 2 километра а дубине 250 метара. Његове тамне воде свакако да крију неку тајну јер за последњих 45 година начињено је превише фотографија тајанствених објеката или бића која се помаљају из језера да би све могло бити превара докоњих или злонамерних људи.

„Неси“ је чак била 1959. године снимљена филмском камером, а филм су, квадрат по квадрат, испитали стручњаци за авио-фотографију Британског краљевског ваздухопловства. У области целулоидне траке за њих свакако нема тајни. Њихов закључак гласио је: предмет на површини воде није ни брод ни подморница, „што оставља места за закључак да је вероватно живо биће“. Стручњаци мисле да је „Неси“ пливала брзином од око 15 километара на час, да је дугачка 30 метара, широка готово 2 метра, а висока више од 1,5 метар.

Поводом овог налаза војних стручњака, лорд Шаклетон, британски министар за ваздушну одбрану, рекао је следеће:

— Некада нисам веровао у чудовиште из Лох Неса, али сада сам збуњен. Тешко би могао да оповргнем тврдњу изнету у извештају.

ПЛАШИ СЕ БУКЕ

Од марта до октобра сваке године стотине радозналаца логорују на обалама овог језера у нади да ће угледати чувено чудовиште кроз сочива својих доглeда или телеобјектива својих камера. Ако је веровати овим занесењацима, „Неси“ се сваки час појављује на површини језера, па имају јасна, чиста, добро изоштрена фотографија још није начињена.

И у давној прошлости људи су, живећи у околини језера, сматрали да се неко необично биће крије у његовим дубинама. Прва забелешка о чудовишту потиче из 565 године н.е. када је свети Колумба, опат од Јоне, „громко наредио немани да се врати у дубине из којих је дошла“. „Неси“ је то и учинила веома послушно и од тада су многи запажали да се водено биће плаши буке.

У последње време трагања су предузета уз помоћ најсавршенијих справа. Први сонари нису били поуздани јер су хватали објекте од стрмих подводних литица језера Лох Нес. Али у лето 1968. године, када је опробана нова врста овог апарата, усавршена на Универзитету у Бирмингему, научници су открили нешто веома необично. Истражујући језерске дубине запазили су да се под водом креће нешто велико тело!

Пре кратког времена група америчких истраживача из Бостона успела је да под водом камерама сними неман из Лох Неса. Бар тако тврди шеф екипе, Роберт Рајнс. Он је изјавио да фотографије начињене у дубинама језера још нису потпуно проучене, али да стручњаци мисле, на основу досадашњег рада на изучавању филмског материјала, да „нечег има у Лох Несу“.

А британски природњак Питер Скот тврди да је на једном снимку видео пераја каква данас не постоје у животињском свету.

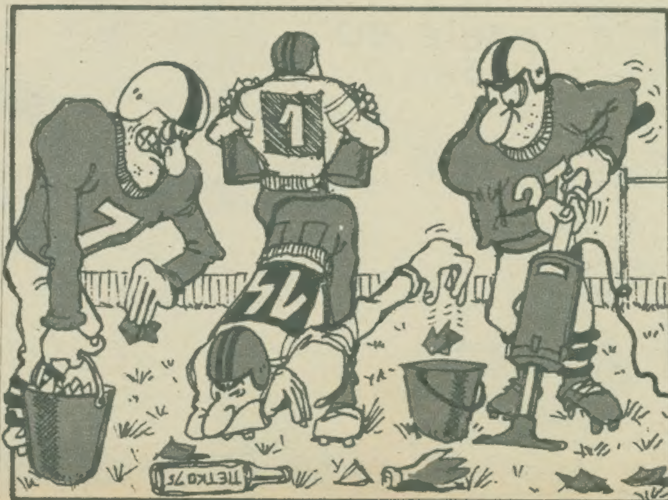
ЈЕГУЉА ИЛИ РЕПТИЛ

Најомиљенија теорија истраживача Лох Неса гласи: „Неси“ је нека врста огром-

Посејали стакло по иг

Када су петнаести пут хулигани напали један фудбалски клуб, управа је морала да га — распусти!

Спортски радници, полиција, а понајвише чувари игралишта у Енглеској муче необичну муку: нико од њих не зна како да стане на пут „дивљацима“ који, пред најважније мечеве, уништавају спортске терене покушавајући да омету такмичења. Пре неколико година у граду Халифаксу, на пример, једна „банда“ малолетника посејала је током ноћи стакленом срчом игралиште за рагби. Сутрадан, непосредно пред почетак утакмице, крило из матичног клуба, Деја Рајнер, приметио је делове поразбијаних боца у трави. Оба тима су се раширила „у стрелце“ и прочешљала цео терен. Утакмица је почела сат касније, али су зато играчи могли мирне душе да обарају противнике у траву, без страха од озледе.

● У Њумаркету су непозната лица на исти начин покушала да омету коњске трке посејавши стакло по стази па чак и у коњушницама. У Ливерпулу, 1967. године, једанаест дана пре почетка великог такмичења у стиплчезу, три групе хулигана су истовремено напале стадион Ејнтри. Прва је поразбијала сва стакла и прозоре, уништила ограду од жице и руинирала купатила, друга разорила сигналне уређаје, а трећа прекопала стазу.

Па ипак, штета је у рекордном року била отклоњена и трка је могла да се одржи.

● И у Вимблдону 1961. године хулигани су покушали да омету тениски шампионат тиме што су употребили неку веома јаку киселину да би уништили чувени терен на коме рекете укрштају најчувенији спортисти света.

Радозналци данима логорују на обали језера у нади да ће угледати чувено чудовиште.

ног рептила са дугим вратом из породице плезиосауруса који су тутњали земљиним површином пре више од 100 милиона година. Како је овај плезиосаурус, односно његови преци из језера, преживео ледено доба — теорија не објашњава.

Мање романтична теорија гласи да чудовиште из Лох Неса у ствари није ништа друго до обична, али џиновска јегуља какве океанографи повремено хватају у великим морским дубинама.

Најчудније од свега је, међутим, што су британске власти, иако званично побијају сваку тврдњу о постојању неког живог бића у овом шкотском језеру, ипак 1934. године донеле закон по којем ловци не смеју да упецају, ухвате или убију чудовиште звано „Неси“!

М. Ш.

ралишту

Срећом учиниоцу су то сувише рано, па су чувари подигли стаклену кућицу изнад оштећеног места да би штету отклонили.

● Али четири године касније, када су хулигани и петнаести пут напали терене фудбалског клуба у граду Базилдон у Есексу, управа је морала да се преда и — распусти клуб! Они су наиме, наоружани секирама упали у клупску зграду, намештај претворили у иверје за потпалу, зидове, подове и прозоре потпуно демолирали и најзад се изгубили али не пре но што су целу зграду испрскали масном бојом.

Иначе, најчешћа мета рушитеља су травнати терени за голф којима, као што је познато, Енглеска не оскудева. Уобичајени методи хулигана су вожња спидвеј мотоциклима по трави, при чему ексери на гумама копају бразде по тлу, ископавају бусене ашовима или поливају траве бензином који би за тим запалили.

● Пре неколико година непозната лица су уништила терен за голф у Пилтдауну, у енглеској покрајини Сасекс, где је бивши енглески премијер Харолд Макмилан имао обичај да одигра по коју партију голфа. Они су сада хлоратом, снажном хемикалијом која уништава биљке, испрскали 18 ливада у дужини од 6 километара. Полиција је била убеђена да су то учинили сељаци који се већ 26 година свете клубу јер су, до његовог оснивања, слободно напасали стоку на том терену. Они су у почетку скоро сваке ноћи долазили на игралиште за голф, сипали уље и креозот по трави, прекопавали бусење и крали моторне косилице.

М. Р.

ВЕЛИКИ СТРАХ

РАЦЕ, ИЗГОРЕЋУ!

Кад год сам се играо, невоље су се просто лепиле за мене.

Школски распусти су ми увек били мелем за душу. Лепо је кад нема часова, стрепњи за оцене, учења и родитељских прекора због добијене тројке. Чини ми се да ми тада и душа лети оним гајом на периферији Сарајева у чијој близини станујем са родитељима и сестром.

А тај гај, заиста право је царство за играње. Чим сунце одскочи, ми, дечурлија, већ смо у њему. Разуме се, без Рацета, његовог брата Тацета, Милекса и мене друштво се досађује јер смо нас четворица „стручњаци“ да измислимо неку нову игру. Али шта то вреди кад нико од сарајевске деце није у игри малерознији од мене. Које ме све невоље нису сналазиле!

Ломио сам ногу, угануо руку, био погођен у главу диаболом из туђе ваздушне пушке, ломио стакло на наочарима и шта све још не!

Једног јулског дана 1973. године, нас четворица смо седели на трави у гају и размишљали шта би могло да нас размрда. Ништа нам није падало на памет. Додуше, Раце је нешто предложио, али се тиме није прославио: идеја није била нова!

— Хајдете да бар правимо „логор“ између она два дрвета! — дао је нови предлог. — Не вреди да седимо!

Прихватили смо и прионусмо на посао. Ваљда да не изневерим традицију, и овог пута сам се повредио. Посекао сам прсте и огребао бедро. Чекао сам да крв сама стане. Узалуд! Скокнуо сам до куће и на рану ставио неко средство за заустављање крварења и брже-боље шмугнуо напоље. Ипак, док сам излазио, мајка ме је приметила и покушала да задржи позивом на ручак. Није ми било до јела; наш логор, кућица од старих дасака, картона и лима од празних конзерви, морао је бити завршен.

Другове сам нашао у једној увалици окупљене око неке флаше, до пола напуњене безбојном течношћу. Узео сам бсцу у руке. На њеној налепници је писало: шпиритус.

— Да га запалимо! — јавио се Таце. — Баш да видимо шта ће бити!

Предлог је био примамљив. Раце је скинуо поклопац са флаше, улио у њега шпиритус и запалио. Течност је букнула, али пошто је било мало, пламен је почео да јењава. Да би га појачао, Раце је принео флашу поклопцу. Желео је да долије још мало течности, али... из флаше је букнуо огроман пламен.

Пре почетка овог експеримента Таце и Милекс су се склонили устрану али ја нисам! Желећи да све видим, чучао сам поред Рацета. У тренутку када је флаша букнула, Раце се препао, бацио пламену буктињу према мени и побегао десетак метара одатле.

Флаша ме је погодила право у чело. Шпиритус ми се разлио по глави и десној нози. Са њим се ширила и ватра. Гореле су ми обрве, коса, нога!...

Вриштао сам и дозивао у помоћ. Рукама сам ударао по глави, нози, па опет по глави!... Настојао сам да стресем са себе напаст која ме је прождирала.

— Раце, изгорећу! — понављао сам престрављено.

— Лези на земљу! Ваљај се! — викали су другови немоћни да ми помогну јер нико од њих није смео да ми приђе.

Бацио сам се на земљу и ваљао се по њој као помахнитао. Најзад сам угасио пламен и упутио се кући посрћући. Отац ме је одмах одвео у болницу. Из ње сам изашао сав у завојима. Плакао сам јер ме је болело. Плакале су и мајка и сестра, али од среће што сам остао жив.

Един Чолић,
Вишњик 3,
Сарајево
(Хонорар: 150 дин.)

Вриштао сам и дозивао у помоћ, али помоћи није било.

Ко је била краљица од Сабе БАЛКИС,

УЛИЦЕ ЈЕРУСАЛИМА блештале су на јутарњем сунцу док су се гомиле шаролико обученог света тискале по њему. Жамор пролазника и цика деце одједном су се утишали: све очи су се окренуле ка величанственој поворци која је управо пролазила кроз градску капију. **Људима је застајао дах од дивљења кад су угледали раскошно обучене ратнике и тешко натоварене камиле.** Међутим, оно што је привукло њихову пажњу није била само величанствена поворка, већ и златна носиљка иза чијих се лелујавих завеса налазила — краљица од Сабе! Тако је по библијској легенди изгледао долазак чувене краљице мудром цару Соломону.

КО ЈЕ БИЛА краљица од Сабе, како јој је било име, где се налазила земља којом је владала? То је мистерија коју научници управо настоје да реше. Једини путоказ у њиховим истраживањима представљају легенде које се вековима преносе с колена на колено. **Једна од најстаријих је она која приповеда да је Сабом, државом на југоистоку Арабије, владала принцеза Балкис.** Она је, како легенда каже ,путовала у Јерусалим да би проверила да ли су приче о мудрости цара Соломона тачне. **Да ли је радознала Балкис загонетна краљица од Сабе?**

СЛИЧНА ЛЕГЕНДА везана је и за абисинијску краљицу Негесту-Азеб за коју се претпоставља да је дуго боравила на двору мудрог цара. **Негеста-Азеб је, по легенди, чак постала Соломонова жена и с њим добила сина Менелика од кога је, како се верује, потекла династија етиопских царева.** Постоје и претпоставке да је краљица од Сабе дошла из Индије или са Далеког истока, засноване на причи да је она Соломону донела на дар многе ретке зачине. Међутим, баш тај необичан али скупоцен дар поново нас враћа на теорију да је краљица од Сабе заправо принцеза Балкис јер — и у Саби су се гајили зачини!

НЕГЕСТА-АЗЕБ ИЛИ ХАТШЕПСУТ?

РАСПРАВЕ НАУЧНИКА о томе где се налазила земља краљице од Сабе поново су се распламсале 1860. године када је у Јужној Родезији откривен град Зимбабва. **Многи су били уверени да је Зимбабва, чије су зидине од огромних камених блокова сиве боје, палате и храмови сведочили о некадашњем богатству, престоница краљице од Сабе.** Али, када је енглески археолог Дејвид Мек Ивер утврдио да је град подигнут у 14. или 15. веку наше ере, ове претпоставке су пале у воду јер — краљица од Сабе, уколико је уопште и постојала, живела је у 10. веку пре н. е.

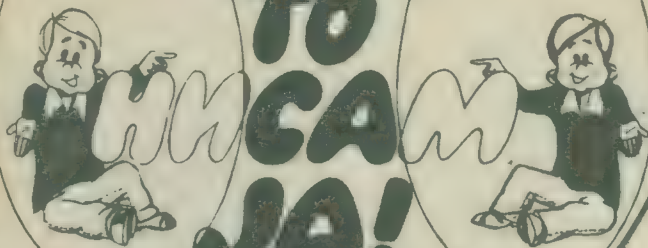

ЗАНИМЉИВО је и мишљење неких научника да је краљица од Сабе, заправо, могла да буде и нека од египатских владарки. **Али, у време кад је живео Соломон (971—935. године пре н. е.) у Египту није постојала краљица која би одговарала описима краљице од Сабе.** Египат је имао једну изузетно мудру и лепу краљицу, по имену Хатшепсут, али пет векова раније. Међутим, неки научници верују да је Хатшепсут у ствари живела у Соломоново време и да је грешком смештена у 15. век пре н. е.

ОНИ КОЈИ ДОПУШТАЈУ могућност да је краљица од Сабе заправо Хатшепсут, позивају се на слике са њеног храма у Деир ел Бахарију. На њима је приказан цео ток путовања краљице Хатшепсут негде на север, можда у земљу Пунта где се налазила Соломонова трговачка лука. Слике приказују и дар који је Хатшепсут тамо добила: мајмуне и саднице дрвећа чија се смола користила за религиозне сбреде. А легенде кажу да се у време кад је у Јерусалиму боравила краљица од Сабе из далеког Офира вратила Соломонова експедиција и донела управо мајмуне и саднице тог дрвећа. **Да ли је ова теорија најближа истини.**

JAJE НА ОКО

Завршио се пети разред основне школе и мајка је одлучила да ће мој брат Тома у Црну Гору. Ја ћу остати у Београду, пустом и досадном. Кад сам га пратио на станицу, Тома ми је улазећи у вагон подругљиво добацио:

— Писаћу ти!

Остао сам сам у граду, без брата, без најбољег друга. Досадно и празно свуда, у кући и на улици. У једном тренутку чак ми је пало на памет да побегнем од куће. Неправда — мислио сам. Ја овде сам у четири зида, а Тома трчи за лоптом, има поред себе другове...

Тако је дошао 25. август. Устао сам доста касно, по обичају намрштен, и на питање шта ћу да доручкујем мрзовољно одговорио мајци:

— Јаје на око. — Мајка која је била усред неког великог посла, оставила је све и пришла шпорету. Али, уместо на око, направила је кајгану. Мени кајгану! (Сад ме је срамота кад мислим на то.)

Као да је у мени прорадио вулкан. Бесан, устао сам од стола, обуо патике и изашао. Побегао сам од куће!

Није прошло дуго, а ја сам схватио да не могу да се старам о себи. Тако сам желео да се вратим кући, мајци. Али, ма колико да ми је било тешко, нисам смео. Плашећи се батина наставио сам да лутам...

Како су ми касније испричали, Тома се са распуста вратио два дана раније него што му је мајка рекла. То је можда било пресудно. Уместо срдачног дочека мајка је, пошто личимо као два клупчета памука, помислила да сам то ја и добро га истукла. Док је он успео да докаже свој „идентитет", већ је платио за моју кривицу.

Мене је после неколико дана срео у Обреновцу наш комшија који је знао да сам побегао од куће и вратио ме натраг. Кад сам стигао, маму је већ био прошао бес.

Ко зна, можда је Тома тада проклињао што смо близанци. Не знам. Знам само да ми се таква грешка у животу више неће десити.

Борислав Зекић, Нови Београд
(Хонорар: 150 дин.)

СЕДАМДЕСЕТОГОДИШЊЕ БЛИЗНАКИЊЕ

Моју сесту Јефимију и мене људи и дан-данас замењују јер смо веома сличне. То, да знате, није увек згодно. Једном је она била неком дужна, па није на време вратила, а мене су напали и једва сам доказала да то нисам ја. И била сам врло увређена и понижена. Иначе, нисмо ми баш тако исте. Моја сестра је пргаве нарави а ја сасвим благе. Још, ја волим спорт, фудбалске утакмице, кошарку и бокс, навијам за „Црвену звезду", а она то не мари. Истина, обе смо одличне играчице народних игара и много смо волеле да играмо у младости, а и сад кад засвира коло, срце заигра... Заједничко нам је и што обе гајимо цвеће јер га обожавамо.

Моја сестра Јефимија је родила двоје деце а ја петоро.

Ми смо рођене у варошици Рудо у Босни, 1905. године а данас живимо у Футогу. Мислим да ћете тешко наћи старије близанце од нас.

Александра Шугић, пензионерка, Футог
(Хонорар: 100 дин.)

ТЕШКО УЧИТЕЉУ!

Кад се тог децембарског дана 1966. кроз мало сремско село Банocchiштор пронела вест да су Радмила и Душан Малешевић добили принову, није било човека који се није обрадовао. Готово десет година овај брачни пар није имао деце а сад одједном — двоје, два дечака. Врата су добила име Радослав и Бранислав...

Идуће, 1967. године ,у Баноштору су на свет стигла још два пара близанаца. Злата и Тодор Стојковић добили су две девојчице — Светлану и Снежану, а и Ђорђе и Боја Катанић такође две цурице и такође Светлану и Снежану.

Родитељи су имали много муке да распознају своју децу, али праве невоље почеле су кад су близанци кренули у школу. За учитеље је било тако рећи немогуће да знају ко је ко. Мајка дечака близанаца открила је учитељици Миланки Динић да се Радослав разликује од Бранислава по малом, једва видљивом младежу изнад леве веђе. Са девојчицама је, међутим, ишло теже. Оне, све четири, и сестре Катанић и сестре Стојковић, иду у исти разред. Уз то, немају никакав посебан знак по коме би се могле разликовати. Једино што је код обе Снежане амблем школе ушивен нешто више на кецељи него код њихових сестара Светлана. Поред тога учитељ је покушао распоредом да их одвоји: Снежане је поставио да седе у левом реду, а Светлане у десном, залепио селотејпом на клупе имена. И, на часу иде некако. Али, чим зазвони, почиње збрка и смех.

Мирослав Динић, учитељ, Баноштор
(Хонорар: 100 дин.)

ВАЗДУШНИ МАМУТИ

КАД БИ НАДЗВУЧНИ ПУТНИЧКИ АВИОН »ТУПОЉЕВ 144« ЛЕТЕО ИЗНАД ЕКВАТОРА МАКСИМАЛНОМ БРЗИНОМ ОД 2550 КМ НА ЧАС, БЕЗ СЛЕТАЊА БИ ОБЛЕТЕО ЗЕМЉИНУ КУГЛУ ЗА 16 САТИ!

Путнички авиони сутрашњице који лете двапут брже од звука већ су стварност. После више година рада и утрошених око милијарду фунти стерлинга (око 37 милијарди динара) на пројекте и градње, „конкорд", летелица коју су заједнички конструисали француски и британски инжењери, превалио је приликом пробног лета удаљеност од Вашингтона до Париза за 3 часа и 33 минуте! Већи део тог пута од 6300 километара летео је брзином од 2 маха! Том приликом оплата на задњем делу трупа авиона загревала се од трења и до 180 степени! „Конкорд" још није укључен у редован саобраћај, као ни „туполев 144", њему сличан совјетски авион по некима и бољи од француског. Али док је „конкорд" потпуно готов, „туполев 144" се још испитује, усавршава и обавља низ пробних летова. Ова два авиона за сада су једини супермлазњаци на свету.

И Сједињене Америчке Државе су се носиле мишљу да изграде надзвучне млазне путничке авионе. На томе се доста и урадило, али је Сенат због великих трошкова градње ове врсте авиона, који се у САД скраћено називају ССТ (суперсоник транспорт) одустао од финансирања пројекта иако је на њихову израду дотле било утрошено готово 5 милијарди динара.

Највећи противник ваздушних мамута је — њихова цена! Један „конкорд" кошта око 56 милиона динара! Ни „туполев 144" вероватно, неће бити јефтинији. Притом не треба заборавити да „конкорд" одлази у старо гвожђе већ после 30.000 часова летења. Али зато његову највећу вредност — брзину нико не одриче.

1

ТУПОЉЕВ 144 — НАЈБРЖИ НА СВЕТУ — Уз помоћ великог броја сарадника, конструктор овог гиганта је Алексеј Тупољев, син легендарног Андреја Тупољева, конструктора авиона из другог светског рата. Летелица се скраћено назива ТУ-144. Са максималном брзином од 2500 километара на час (2,35 маха), ТУ-144 је најбржи путнички авион на свету. Покрећу га четири мотора тешка по 20 тона који укупно имају 600.000 коњских снага! На носу „тупољева" налазе се заклопна крилца или „бркови", како су их Французи духовито назвали. Она му дају боље маневарске способности при ниским брзинама. ОСНОВНЕ КАРАКТЕРИСТИКЕ: четири турбомлазна мотора „кузњезов НК-144", сваки 20.000 кг потиска, размах крила 28,8 м, дужина летелице 65,7 м, брзина 2500 км на час, долет 6500 км, дужина слетања 26000 м. Прима 140 путника. Тежина авиона са путницима и теретом 185 тона.

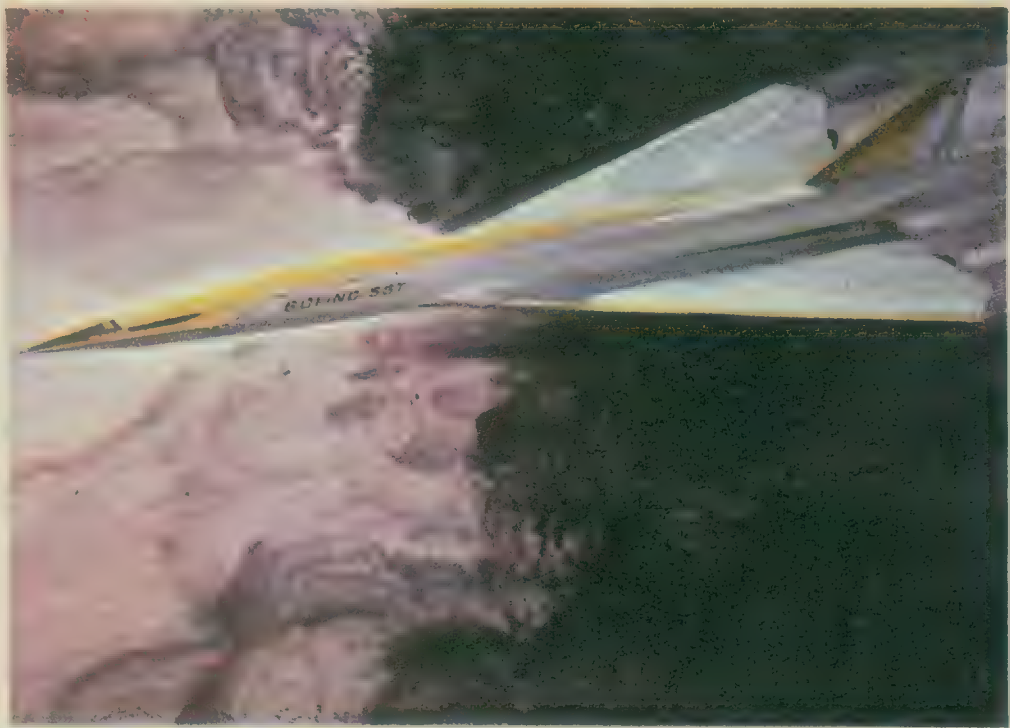

2

КОНКОРД — ЛЕП И СКУП — Ниједан авион није имао толико присталица и противника још док је био пројектован и грађен као „конкорд". Заједничко је дело стручњака фирме БАЦ (Британске авионске компаније) и француске фирме Аероспасиал. Док „туполев 144" има двострука делтаста крила, „конкордова" су у облику полумесеца и боље постављена мако им је површина за 20 одсто мања од површине крила совјетског авиона. ОСНОВНЕ КАРАКТЕРИСТИКЕ: четири тур бомлазна мотора „593 Мк 602", сваки 17.620 кг потиска, размах крила 25,56 м, дужина летелице 61,66 м, брзина 2.179 км на час (2,05 мах), долет 6380 км, достиже висину од 18.000 м, дужина слетања 2.444 м. Прима 128 путника. Тежина авиона са путницима и теретом 176.445 кг.

3

БОИНГ ССТ — ЧУДО ИЗ СИАТЛА — У америчком програму производње надзвучних млазних путничких авиона водећу реч је имала фирма „Боинг" из Сиатла али је њен прототип доживео исту судбину као и „Локхидов", мада је фирма била спремна да уложи више новца. Њен ваздушни див далеко би надмашивао остале суперсоничне путничке авионе јер би летео брзином од 6400 км на час, готово невероватном за ту врсту летелица! Покретали би га мотори „џенерал електрик" од 30.400 кг потиска сваки, а крила би му у току лета мењала облик. Примао би око 300 путника.

4

ЛОКХИД ССТ — САМО МАКЕТА — Суперсонични путнички авион „локхид" не лети јер — не постоји. Ово је само његова макета. Био је укључен у програм конструисања америчких суперсоничних путничких авиона, али су радови на пројектовању обустављени због великих трошкова и недостатка новца. До сада су само утврђени његов облик и димензије. По предложеном решењу сличан је „боингу ССТ". Требало би да лети брзином од 2.880 км на час, а производила би га америчка фирма „Локхид" из Бербенка у Калифорнији.

ТАЈНА НАЂЕНЕ РУКЕ

НАЈВЕЋА ПОТРАГА У ИСТОРИЈИ ГРАДИЋА КРАЈСТЧЕРЧ ЗАВРШИЛА СЕ НЕУСПЕХОМ. ПА ИПАК, ЕЛИША ГОДФРИ ЈЕ ДВА МЕСЕЦА КАСНИЈЕ ДОНЕО НЕОБИЧАН ПРЕДМЕТ У ПОЛИЦИЈСКУ СТАНИЦУ.

Једног прохладног октобарског јутра, дечак који је лутао морском обалом спотакао се о малену хрпу одеће. Море је било веома хладно и немирно, а обала пуста и дечак, ма колико да се освртао нигде није угледао купача. Дуго и неодлучно је стајао над оделом и најзад се сагао. Претурајући по џеповима нашао је часовник с ланцем и нешто ситнине.

Догодило се то пре деведесет година у градићу Крајстчерч на Новом Зеланду, а тек недавно мистерија је потпуно расветљена.

Одело је, како је полиција брзе утврдила, припадало службенику железнице Артуру Ховарду, који је према исказу његове супруге, тога јутра поранио на пливање. Све чињенице говориле су у прилог претпоставци да се ради о дављењу.

ТРАЖИ СЕ ТЕЛО

Прве сумње родиле су се кад је утврђено да је Ховард годину дана раније осигурао живот код осигуравајућег друштва, а месечна рата износила је пола његове плате!

Зашто је то учинио? Да би, после своје смрти, добио у оно време огромну своту од 2400 фунти? И то не он него његова жена! Ма колико да је Артур Ховард волео своју супругу, то је ипак било превише. Нико није био толико луд да живи с пола плате да би после смрти за собом оставио толики новац. Осим ако није смишљао превару.

Пошто тело није нађено, осигуравајуће друштво је одбило да исплати премију, тврдо верујући да је посреди подвала. Зато је госпођа Ховард објавила оглас у локалном листу нудећи 50 фунти ономе ко пронађе тело њеног мужа или „бар неки његов део по коме би се могао препознати".

Тако је почела највећа потрага у историји овог градића. Свет жељан да заради обећану награду претражио је сваки педаљ обале надајући се да ће пронаћи тело дављеника које је плима могла да врати на обалу. Али узалуд.

Прошла су два месеца од нестанка Артура Ховарда, када је месни беспосличар Елиша Годфри ушао у полицијску станицу носећи под мишком нешто увијено у новине. **Кад је размотао пакет, пред очима запрепашћеног службеника указала се човечја шака. На једном прсту налазио се златни прстен са прилично грубо урезаним иницијалима А. Х. Годфри је тврдио да је руку нашао песку на обали и да је сигурно остатак гозбе неке ајкуле.**

Инспектор Пендер, тако се звао полицајац који је водио истрагу око нестанка службеника железнице, од мах је отишао до његове супруге и запитао да ли је Артур Ховард осим ствари нађених у оделу, носио на себи неки предмет по коме би га могла препознати.

— На левој руци је имао златан прстен! — рекла је жена оклевајући, као да се присећа.

— То ми раније нисте поменули! — приметио је инспектор Пендер.

— Тек сада сам се сетила тог детаља, — рекла је слабим гласом госпођа Ховард и онесвестила се.

Када је дошла себи, неумољиви Пендер је повео у полицијску станицу и показао јој нађену шаку.

— Да, то је рука мог мужа — рекла је она зачудо мирно. — Препознајем прстен. А, јадни Артур!

АЈКУЛЕ НИСУ КРИВЕ

Инспектор Пендер јој није веровао, као ни осигуравајуће друштво, али пошто је нађен део тела несталог човека они ће морати да исплате одштету његовој удовици! Излаза није било и сви су се нашли на муци због тога.

Неочекивани обрт настао је неколико дана касније када је јувелир испитао прстен, а судски лекар нађену руку.

— Иницијале је сасвим недавно урезала у прстен особа која се никад није бавила тим послом и не познаје наш занат — тврдио је јувелир.

— Елиша Годфри није у праву! Руку није откинула ајкула већ је ножем и тестером одвојена од тела. — рекао је лекар.

Започело је дуго и исцрпљујуће саслушавање Годфрија кога је полиција после неколико дана успела да сломи. Признао је да је, дан раније, видео на обали неког човека који је очигледно био прерушен јер је носио власуљу и тамне наочари. Он је закопавао нешто у песку, али прилично неспретно. Изгледало је, наиме, да се не труди много да остане непримећен. Можда зато што осим Годфрија на обали никог није било. Када је отишао Годфри је гоњен радозналошћу почео да тражи предмет који је незнанац сакрио и нашао — руку.

Инспектор Пендер је од-

КАКО СУ ПОСТАЛА ИМЕНА...

Старо словенско насеље Заслон, са дубровачком колонијом, помиње се 1454, а 1495. године Италијан Антонио Бонифлиције, које у то време живи на угарском двору, ово насеље помиње као Шабац.

Откуд овај назив?

Наш познати филолог и историчар Глиша Елезовић тврди да назив Шабац води порекло од имена реке Саве (Савус).

Чувени турски путописац Евлија Челебија из 17. века у свом путопису назива га Буруделен.

Многи тврде да назив потиче из прича о зидању овог града-тврђаве. Наиме, у великој турској најезди 1470. године разрушено је словенско насеље Заслон. Исте године Турци почеше ту да подижу град-тврђаву јер су желели да држе под сталном присмотром Сремску Митровицу која је била важно угарско упориште.

Град је подизан и утврђиван по ондашњој нај новијој грађевинској замисли. Утврђења су зидана од земље и палисада, са кулама и рововима унаоколо, и добро утврђеним бедемима.

Око тврђаве се простирала велика равница и то је омогућавало да се непријатељ опази на великој удаљености и браниоци се благовремено припреме да га у знак „добродошлице" дочекају ватром.

У изградњи овог турског војног упоришта учествовало је становништво порушеног Заслона и околине и око петнаест хиљада турских неимара, а градитеље је чувало двадесет хиљада добро наоружаних војника.

И поред оволиког броја војника и турских градитеља изградња је споро одмицала. Словенски жи-

мах обновио потерницу за Ховардом и неколико дана касније из града Велингтона стигла је вест: полиција је ушла у траг несталом службенику железнице и најзад га ухапсила. Ускоро су се Ховардови нашли на оптуженичкој клупи, на опште задовољство свих становника Крајстчерча. У недостатку доказа госпођа Ховард је била ослобођена, на велико жаљење инспектора Пендера, али је зато њен муж био осуђен на две године тешког рада.

Ипак, мистерија је остала неразјашњена: чија је рука била подметнута на обали? Ховард је упорно ћутао, а полиција која је настојала да реши тајну, узалудно је отварала гробове свих недавно покопаних становника овог краја. Међутим, лешеви су били нетакнути.

Тек недавно, трагајући по породичним хартијама, потомци Артура Ховарда нашли су забелешку која је разјаснила тајну стару 90 година. Одсечена рука, писао је он, припадала је једном веома угледном становнику Крајстчерча који је, као неизлечиви пијаница, био смештен у лудницу у Санисајду и тамо умро. Кувар и неки носач, обојица запослени у лудници, кришом су одсекли руку за рачун Ховарда а потом сахранили леш.

У запису који је Ховард оставио стоји и порука бившег робијаша: **угледни грађанин који је умро у лудници био је добар пријатељ инспектора Пендера и овај једино његов гроб није хтео да отвори!**

М. Р.

ЗБОГ АРАПСКОГ КОЊА

Људи тамне пути и дуге косе ишли су у гомилама за руским трговцем јер дотле никад нису видели Европљанина.

У јесен 1466. године враћао се из Москве у своју домовину изасланик татарског Сирванског ханства које се налазило уз обале Каспијског мора. Путовао је лађом низ Волгу. Чувши за то, Афанасије Никитин, трговац из старог руског града Твера, одлучи да се са још неким трговцима прикључи изаслаников ка равану и отпутује у Ширван да тргује.

Снабдео је робом две галије и са осталима сачекао изасланика у Нижњем Новгороду на Волги. У то време, граница Русије налазила се нешто јужније од овог града, а даље низ Волгу биле су земље које су освојили Татари. Зато је путовање уз изасланика било безбедније јер је имао оружану пратњу.

ВЕЛИКА БУРА

Па ипак, близу Астрахана, на улазу у Каспијско море, лађе су напали војници татарског кана Касима и опљачкали робу тверских трговаца. А затим за време пловидбе по Каспијском мору, галије је захватила велика бура. Једна се насукала код града Махачкале и руски трговци су пали у заробљеништво, а Никитин, који се налазио на изаслаиковој галији, срећно је доначовио до града Дербанта. Скоро целу годину провео је у Ширванском ханству док није успео да ослободи своје другове.

На улазу у Каспијско море лађе тверских трговаца напали су војници татарског кана.

Никитин, немиран дух, радознао и жељан авантура, одлази даље — најпре у Баку, а затим у Персију. Пошто је у Бакуу зарадио нешто новца, кренуо је на југ старим караванским путем и дошао на обалу Персијског залива. Задржао се у граду Ормузу, једном од најбогатијих градова Азије у то време.

У Ормузу је Никитин сазнао да се из тог краја арапски коњи извозе у Индију и да су тамо на цени. Купивши једног расног коња, он се укрца на галију која је пловила за Индију. Честе буре на Арабијском мору и лађица необична за европске појмове, саграђена без иједног гвозденог клина, успоравали су пловидбу. Тек после шест недеља Никитин се искрцао у Индији, у близини данашњег града Бомбаја.

У свом дневнику Никитин је описивао живот тамнопутих људи дуге косе, како богаташа тако и сиромаха, величанствене шетње владара кога при том прати неколико хиљада војника и 300 слонова прекривених позлаћеним покривачима. Никитин је свуда где се појавио изазивао велику пажњу. Људи су ишли за њим у гомилама чудећи се његовој необичној одећи, белом лицу и плавој коси. По природи дружељубив, спријатељио се са неким породицама, изблиза упознао обичаје индијског народа и све то забележио.

ЗВЕЗДЕ СУ ДРУКЧИЈЕ

Дуго је путовао по планинским пределима Декана. У граду Џунари затекле су га обилне монсунске кише и он у дневник записује: „... свуда вода и блато, а киша непрекидно лије већ четири месеца". Запажао је све око себе па је тако приметио да је распоред звезда на индијском небу друкчији него изнад Русије.

Када је у граду Вигари добро продао свога коња, пријатељи су га позвали у град Парвар где се одржавала светковина посвећена богу Шиви. У свој дневник је записао да се у Парвар слегло више од сто хиљада људи.

Сазнао је доста и о областима Индије у које није стигао: о великој морској луци Калкути, о острву Цејлону на коме постоје налазишта драгог камења и пијаца за продају слонова. Чуо је и записао податке и о другим земљама Далеког истока.

Али време у туђини споро пролази и Никитин сѐ чешће сећа домовине. Почетком 1472. године из једне индијске луке запловио је према Русији. Дуг је био његов пут — преко Арабијског и Каспијског мора до јужне обале Црног мора где је у октобру изнајмио лађу и стигао на Крим. Тамо је, после шест година странствовања, срео руске трговце. Са њима је пошао у Русију, али је крајем 1472. године умро на путу, близу града Смоленска.

Тако се завршило за оно доба необично путовање трговца Никитина. Његов дневник сапутници су предали Василију Намиреву, главном писару цара Ивана III.

Дело „Путовање преко три мора" Афанасија Никитина постало је важна географска литература 15. века, а писац заузима значајно место међу славним светским путницима и морепловцима који су се први отискивали у далеке и непознате земље.

В. Б.

ШАБАЦ

ваљ је на све начине ометао Турке у подизању утврђења. Турци су то открили и, да би заплашили народ, сваког јутра и вечери батинали изнурене људе и при том узвикивали: „Данас шабац готов" или „Нођас шабац готов". И тако данима, док год град и утврђење није било саграђено.

А по Бонифилију, Турци су тек започети зид или насип називали — шабац. Отуда за овај град назив Шабац.

О овом граду остали су записи путописаца из 17. века који говоре да је насеље имало четири куле и око 800 кућа.

БИМ И БУМ

JOE MUSIAL

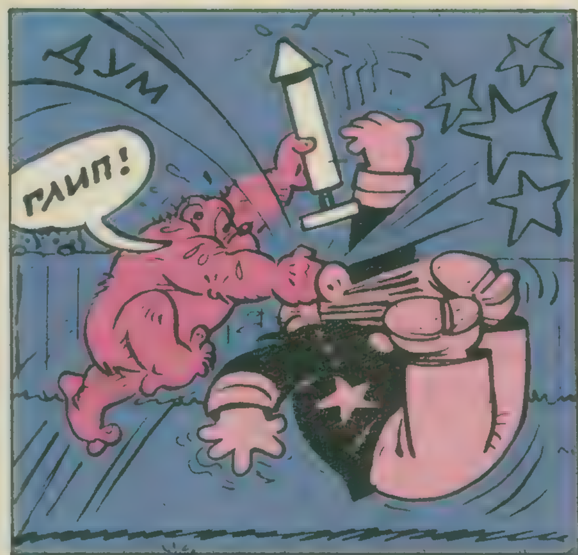

ШРАФКО

РИП КИРБИ: УЦЕНА

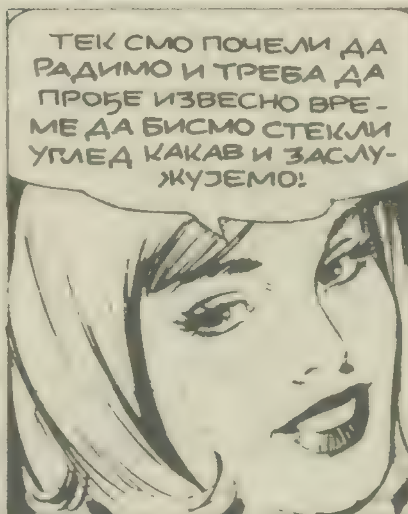

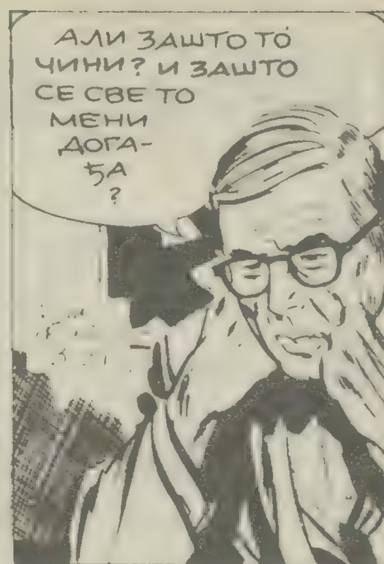

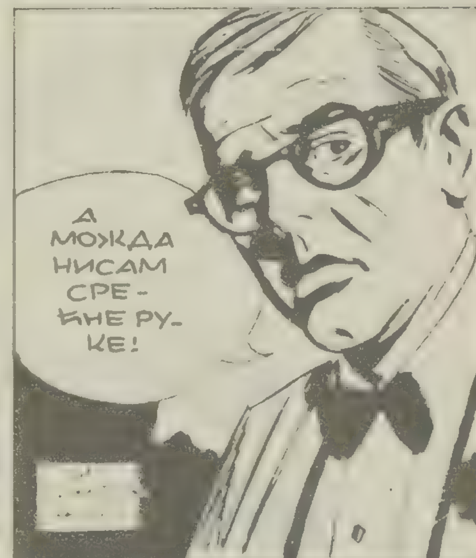

ЕВО УЗМИТЕ ВАШ НОВАЦ!

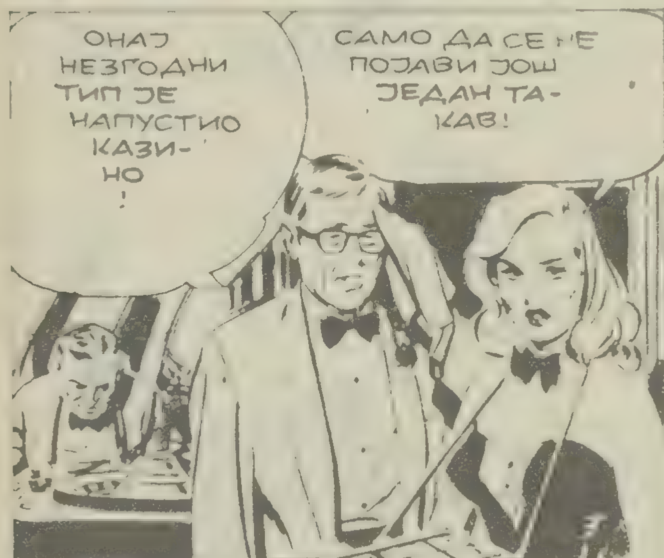

ЧЕТФИЛДЕ, ТАЈ ЧОВЕК ЈЕ НАМЕРНО ИЗАЗВАО ГУЖВУ!
И ЈА ТАКО МИСЛИМ!

АЛИ ЗАШТО ТО ЧИНИ? И ЗАШТО СЕ СВЕ ТО МЕНИ ДОГАЂА?

БИЋЕ СВЕ У РЕДУ!
НАДАМ СЕ, МИЛИ, ИНАЧЕ НЕЋУ МОЋИ ЈОШ ДУГО СВЕ ОВО ДА ИЗДРЖИМ!

МИСЛИО САМ ДА САМ СПОСОБАН ДА ВОДИМ ОВАКАВ ПОСАО...

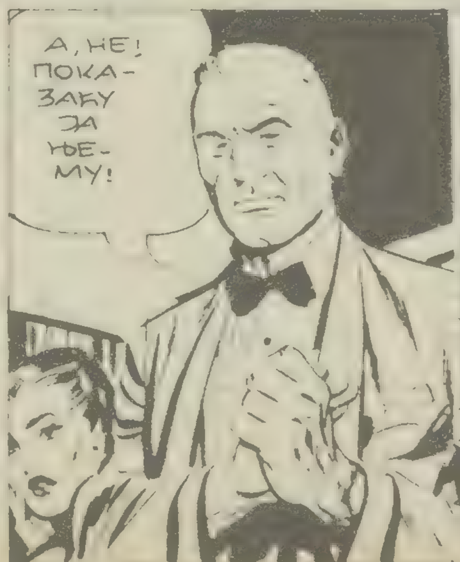

А МОЖДА НИСАМ СРЕЋНЕ РУКЕ!

ОНАЈ НЕЗГОДНИ ТИП ЈЕ НАПУСТИО КАЗИНО!
САМО ДА СЕ НЕ ПОЈАВИ ЈОШ ЈЕДАН ТАКАВ!

ПОНЕКАД ЖЕЛИМ ДА ДИГНЕМ РУКЕ ОД СВЕГА!

ДРАГА, ДА ЛИ ОН ТО ТЕБИ ДОСАЂУЈЕ?
НА ПОМОЛУ ЈЕ НОВИ СКАНДАЛ...

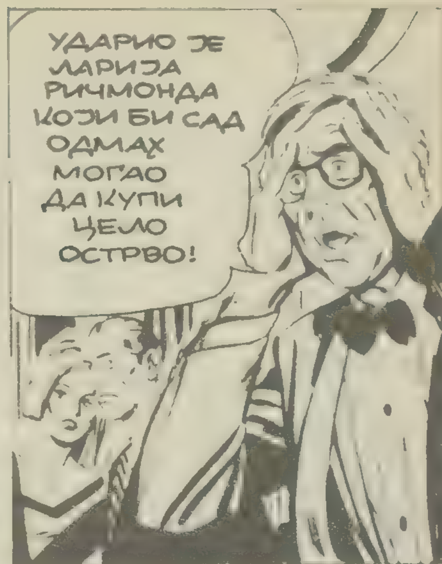

ЧЕТФИЛД ЗАИСТА НЕМА НИ ТРЕНУТКА МИРА
СЛОБОДНО МИ РЕЦИ, ДРАГА!
МОЛИМ ТЕ, ТОМЕ, ИДЕМО ОДАВДЕ!

А, НЕ! ПОКАЗАЋУ ЈА ЊЕМУ!

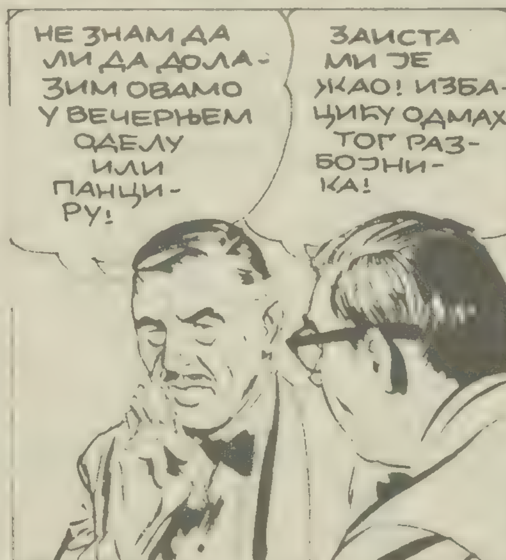

ХЕЈ, ВИ! НЕ ДОПАДА МИ СЕ КАКО ПОСМАТРАТЕ МОЈУ ВЕРЕНИЦУ!

ОНА ЈЕ ВАША ВЕРЕНИЦА? ЗАР ЈЕ ТОЛИКО ЛУДА ДА СЕ ВЕРИ ЗА ТАКВОГ ТИПА?
ШТА?

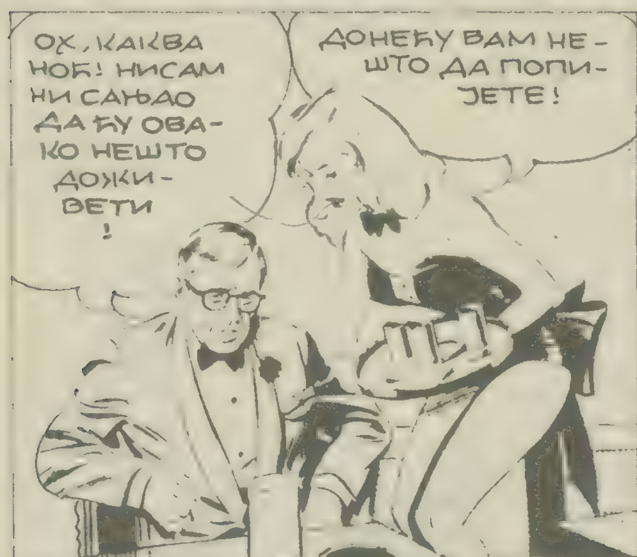

УДАРИО ЈЕ ЛАРИЈА РИЧМОНДА КОЈИ БИ САД ОДМАХ МОГАО ДА КУПИ ЦЕЛО ОСТРВО!

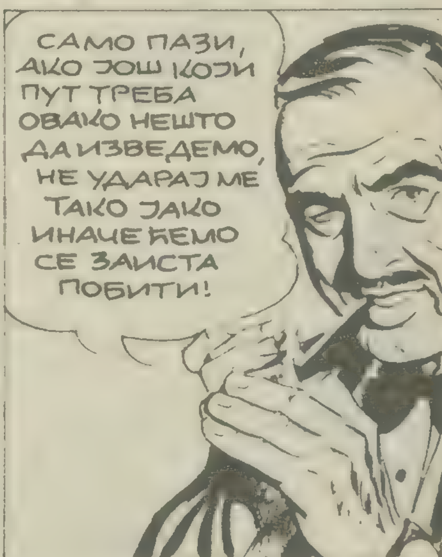

ЈЕСТЕ ЛИ ПО-ВРЕ-ЂЕНИ?

НЕ ЗНАМ ДА ЛИ ДА ДОЛА-ЗИМ ОВАМО У ВЕЧЕРЊЕМ ОДЕЛУ ИЛИ ПАНЦИ-РУ!
ЗАИСТА МИ ЈЕ ЖАО! ИЗБА-ЦИЋУ ОДМАХ ТОГ РАЗ-БОЈНИ-КА!

ОДЛАЗИТЕ И ВИШЕ СЕ НЕ ВРАЋАЈ-ТЕ НА ОВО ОСТР-ВО!
НИЈЕ ПОТРЕ-БНО ДА МИ ТО КА-ЖЕТЕ! ОВАКО УЖАС-НО ОДМАРАЛИШТЕ ЈОШ НИСАМ ВИДЕО!

ОХ, КАКВА НОЋ! НИСАМ НИ САЊАО ДА ЋУ ОВА-КО НЕШТО ДОЖИ-ВЕТИ!
ДОНЕЋУ ВАМ НЕ-ШТО ДА ПОПИ-ЈЕТЕ!

ЗА ТО ВРЕМЕ...
БИО СИ СЈАЈАН, ТОМЕ!
ШТА КА-ЖЕШ, ЛАРИ?

САМО ПАЗИ, АКО ЈОШ КОЈИ ПУТ ТРЕБА ОВАКО НЕШТО ДА ИЗВЕДЕМО, НЕ УДАРАЈ МЕ ТАКО ЈАКО ИНАЧЕ ЋЕМО СЕ ЗАИСТА ПОБИТИ!

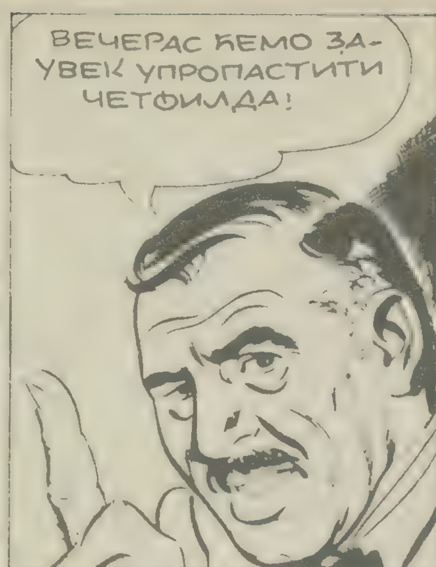

ЈЕСИ ЛИ ВИ-ДЕО ЛИЦЕ НЕЛ-ЗОНА ЧЕТФИЛ-ДА КАД ЈЕ ЛАРИ ЗА-ПОЧЕО ТУЧУ?
НЕ, ЈЕР САМ БИО СУВИШЕ ЗАОКУП-ЉЕН СВОЈИМ ЛИ-ЦЕМ!

МОГУ ТИ РЕЋИ ДА СЕ ИЗБЕЗУ-МИО!
3

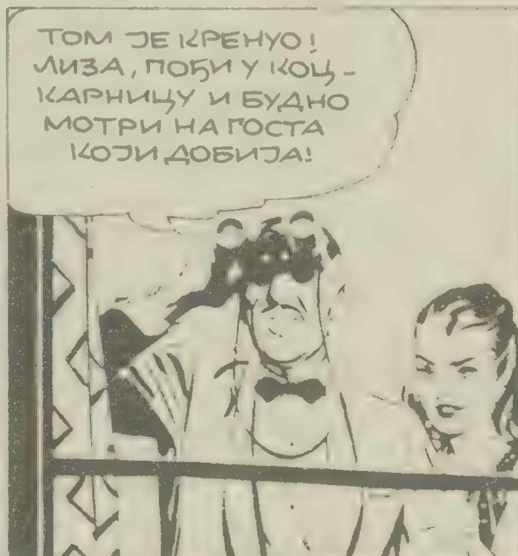

САДА КАДА ЈЕ ЗАПЛА-ШЕН, НЕЋЕ НАМ БИТИ ТЕШКО ДА ОСТВА-РИМО СВОЈ ПЛАН!

ШТА ЋЕМО САД, ШЕФЕ?
УЗМИ МОТОРНИ ЧАМАЦ И ПОКУПИ МОМКЕ! ДАЉА УПУТСТВА ДОБИЋЕШ ПРЕКО РАДИЈА!

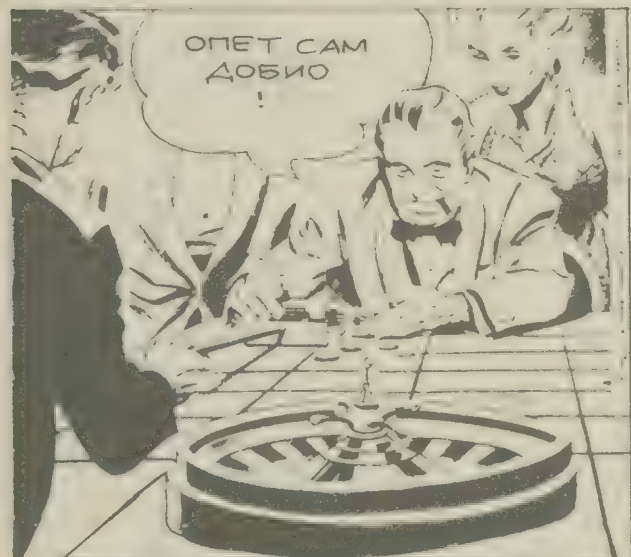

ЛИЗА, ДА ЛИ ТИ ЈЕ ТУ ОТПРЕМНИК?
ДРЖИМ ГА У ТОРБИЦИ ЗА ШМИНКУ!

ВЕЧЕРАС ЋЕМО ЗАУВЕК УПРОПАСТИТИ ЧЕТФИЛДА!

МОТОРНИ ЧАМАЦ СЕ УБРЗО УДАЉИО...

ТОМ ЈЕ КРЕНУО! ЛИЗА, ПОЂИ У КОЦКАРНИЦУ И БУДНО МОТРИ НА ГОСТА КОЈИ ДОБИЈА!

У КАЗИНУ...
ДАНАС ЈЕ ИЗГЛЕДА МОЈ ДАН! ОКРЕНИТЕ ЈОШ ЈЕДАН ПУТ!

ОПЕТ САМ ДОБИО!

ОВАЈ ЋЕ ДОСТА СМАЊИТИ МОЈ БУЏЕТ АЛИ ДИВНО ЈЕ ВИДЕТИ БАР ЈЕДНОГ СРЕЋНОГ ЧОВЕКА У РАЈСКОЈ ЛУЦИ!

ПОГЛЕДАЈТЕ ОНОГ СРЕЋНИКА, ЛАРИ!
ЛАКО ЋЕМО ГА СРЕДИТИ!

НЕЛЗОНЕ, ОВО ЈЕ ПРВИ ПУТ ДА ОВОЛИКО ДОБИЈЕМ И ЖАО МИ ЈЕ ШТО САД МОРАМ ДА ИДЕМ!
ЧЕСТИТАМ ВАМ! ИМА ТУ СИГУРНО ОКО ДЕСЕТ ХИЉАДА ДОЛАРА! НАПИСАЋУ ВАМ ЧЕК...

А, НЕ! ХОЋУ ДА ДОДИРУЈЕМ ТЕ МЕКЕ, ТОПЛЕ НОВЧАНИЦЕ!
КАКО ВИ ЖЕЛИТЕ!

НА ТЕБЕ ЈЕ РЕД ЛИЗА! УКЉУЧИ ОТПРЕМНИК!
ОДМАХ!

ХВАЛА ЈОШ ЈЕДНОМ НА ГОСТОПРИМСТВУ, НЕЛЗОНЕ!
ВИШЕ БИХ ВОЛЕО ДА СТЕ УЗЕЛИ ЧЕК УМЕСТО ГОТОВОГ НОВЦА!

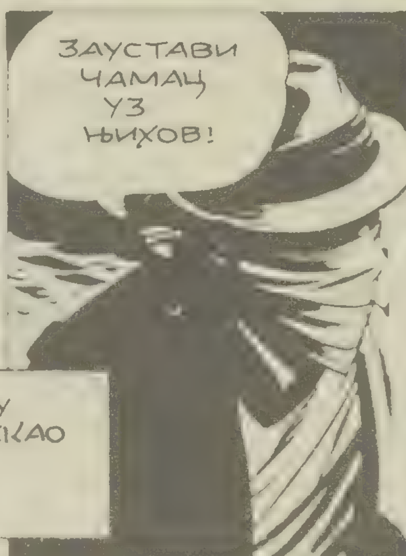
ПЛАВА АЈКУЛА ЗОВЕ ХОБОТНИЦУ! ЛОВИНА НА ПУТУ!

ЈАВИЛА СЕ ЛИЗА!

ЈЕСУ ЛИ ПРИМИЛИ ВЕСТ?
ДА!

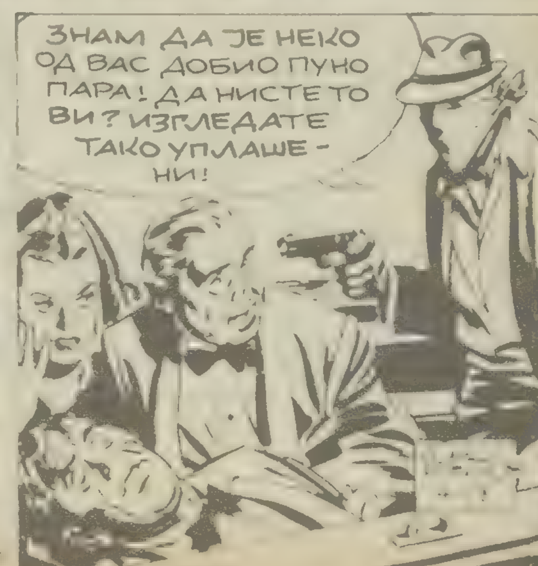
ЈОШ НЕ МОГУ ДА ПОВЕРУЈЕМ ДА ЈЕ СВЕ ОВО МОЈЕ!

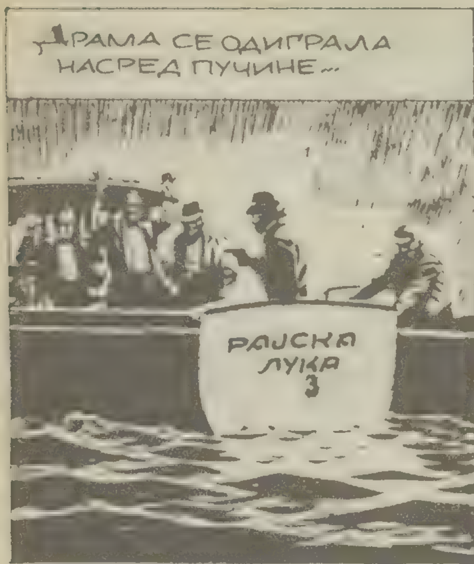
ЈЕДАН ЧАМАЦ СЕ ПУНОМ БРЗИНОМ ПРИБЛИЖАВА ХОТЕЛСКОМ БРОДИЋУ...

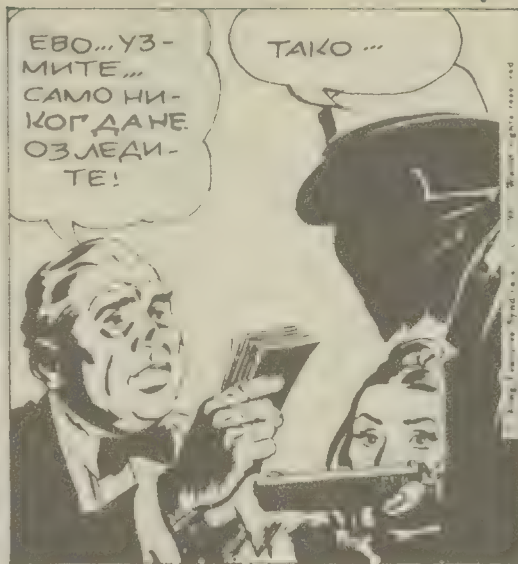
...И ВЕЋ МУ ЈЕ ПРЕСЕКАО ПУТ.

ЗАУСТАВИ ЧАМАЦ УЗЊИХОВ!

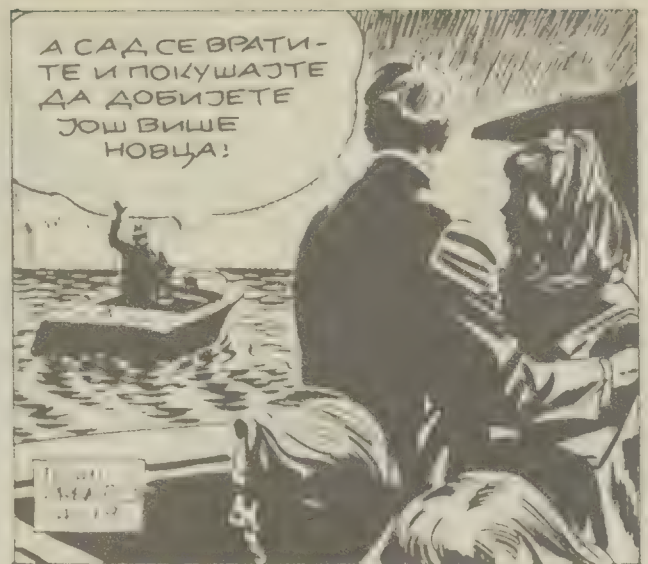
НЕ МРДАЈТЕ! ИСПРАЗНИТЕ ЏЕПОВЕ!

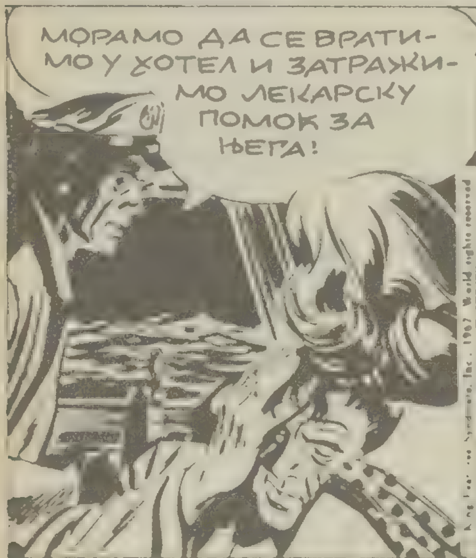
ХАЈДЕ, ШТА ЧЕКАТЕ?
МАЛО СТЕ ЗАКАСНИЛИ! ВЕЋ САМ ПРЕДАО САВ НОВАЦ ЈЕДНОМ НАОРУЖАНОМ РАЗБОЈНИКУ!

СА МНОМ НЕМА ШАЛЕ, ДРУШКАНЕ!

ЗНАМ ДА ЈЕ НЕКО ОД ВАС ДОБИО ПУНО ПАРА! ДА НИСТЕ ТО ВИ? ИЗГЛЕДАТЕ ТАКО УПЛАШЕНИ!

ДРАМА СЕ ОДИГРАЛА НАСРЕД ПУЧИНЕ...
РАЈСКА ЛУКА 3

ЕВО... УЗ-МИТЕ... САМО НИ-КОГ ДА НЕ ОЗЛЕДИ-ТЕ!
ТАКО...

А САД СЕ ВРАТИ-ТЕ И ПОКУШАЈТЕ ДА ДОБИЈЕТЕ ЈОШ ВИШЕ НОВЦА!

МОРАМО ДА СЕ ВРАТИ-МО У ХОТЕЛ И ЗАТРАЖИ-МО ЛЕКАРСКУ ПОМОЋ ЗА ЊЕГА!

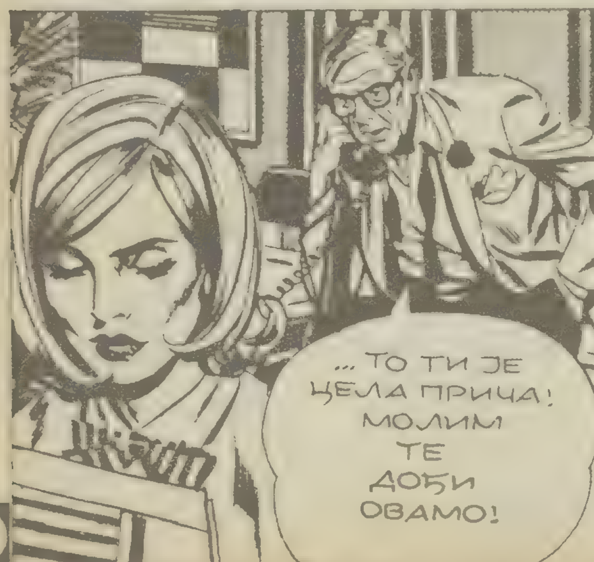

ДОБРО МУ ЈЕ!
А ШТА ЋЕМО С НОВЦЕМ КОЈИ СУ МИ УКРА-ЛИ?
АМБУЛАНТА

ЈА ВАМ ТУ ЗАИ-СТА НЕ МОГУ ПО-МОЋИ!
БАШ ЈЕ ТО ЧУДНО! СА-МО ШТО САМ НАПУ-СТИО ХОТЕЛ, ОСТАО САМ БЕЗ ДИНА-РА!

ДА ЛИ ВИ ТО МЕ-НЕ ОПТУЖУЈЕТЕ?
ЈА САМО ЗНАМ ДА СЕ ОВДЕ ДОГАЂАЈУ ЧУДНЕ СТВА-РИ!

НЕЛЗОН ЈЕ ВАН СЕБЕ, ЛАРИ!
СЈАЈНО! ТО СМО И ЖЕЛЕ-ЛИ!

ЗДРАВО, НЕЛЗО-НЕ! КАКО ЈЕ У РАЈСКОЈ ЛУЦИ?
ЛОШЕ, РИПЕ! ПОТРЕБНА МИ ЈЕ ТВО-ЈА ПОМОЋ!

... ТО ТИ ЈЕ ЦЕЛА ПРИЧА! МОЛИМ ТЕ ДОЂИ ОВАМО!

ЗАР НА ТОМ РАЈСКОМ ОСТРВУ МОЖЕ ДА ИМА ПРОБЛЕ-МА?

ДЕСМОНДЕ, ХОЋЕШ ЛИ ДА МИ СПА...
СКОРО САМ ГОТОВ, КИР-БИ!

ЈОШ ИСТОГ ДАНА РИП И ДЕСМОНД НАШЛИ СУ СЕ У АВИОНУ...

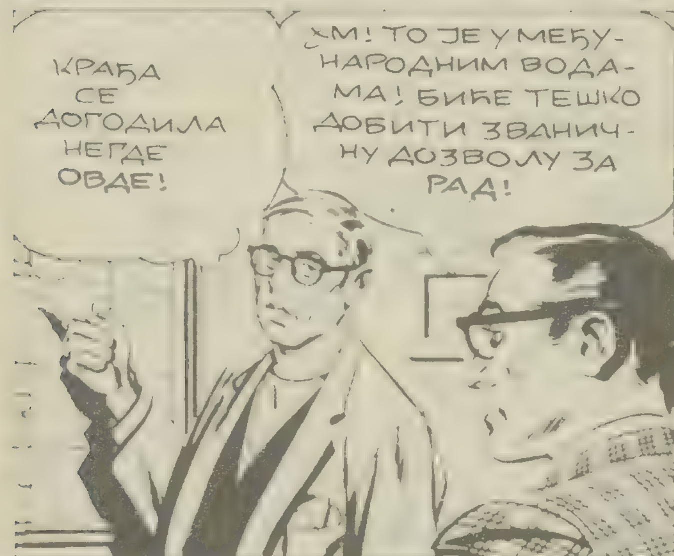

ИМА ЛИ ЈОШ ДУГО ДА СЕ ПЛОВИ ДО ТОГ РАЈСКОГ ОСТРВА!
НИСАМ ЗНАО ДА ПАТИШ ОД МОРСКЕ БОЛЕСТИ!

ХВАЛА ТИ ШТО СИ ДОШАО, РИПЕ!
НИКАДА НЕ ОСТАВЉАМ ПРИЈАТЕЉА НА ЦЕДИЛУ!

ДИВНО ТИ ЈЕ ОВДЕ, НЕЛЗОНЕ!
САВ СВОЈ КАПИТАЛ УЛОЖИО САМ У ОВО ОСТРВО!

ИМА СЕ ШТА И ВИДЕТИ!

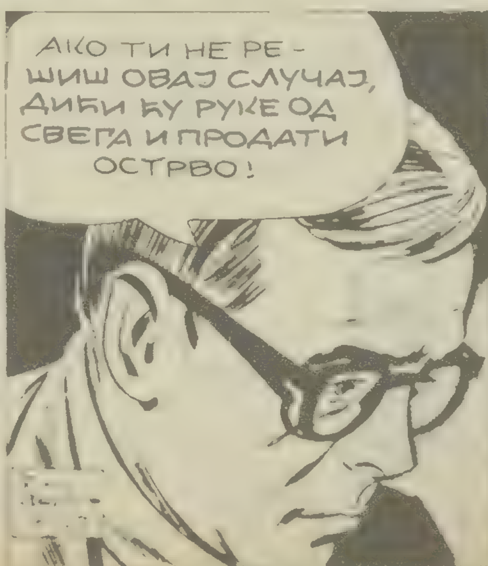

КО ЈЕ ТО С НЕЛЗОНОМ, ЛИЗА?
СИГУРНО НЕКИ УВАЖЕНИ ГОСТ ЧИМ ГА ОН ДОЧЕКУЈЕ!

КРАЂА СЕ ДОГОДИЛА НЕГДЕ ОВДЕ!
ХМ! ТО ЈЕ У МЕЂУНАРОДНИМ ВОДАМА! БИЋЕ ТЕШКО ДОБИТИ ЗВАНИЧНУ ДОЗВОЛУ ЗА РАД!

ТОЛИКО СТВАРИ СЕ ДОГОДИЛО ОВДЕ ДА ВЕРУЈЕМ ДА СЕ НЕКО КРИЈЕ ИЗА СВЕГА!

ПИТАМ СЕ САМО КАКО СУ ЛОПОВИ ЗНАЛИ ДА СЕ ДОБИТНИК НАЛАЗИ НА БРОДИЋУ БАШ У ТОМ ТРЕНУТКУ!
ТО ЈЕ ОНО ШТО И МЕНЕ МУЧИ!

ТАЈ ГОСТ МИСЛИ ДА САМ ЈА УМЕШАН У ТО!
СВАКО ЗНА ДА СИ ПОШТЕЊАЧИНА!.

АКО ТИ НЕ РЕШИШ ОВАЈ СЛУЧАЈ, ДИЋИ ЋУ РУКЕ ОД СВЕГА И ПРОДАТИ ОСТРВО!

НЕ БУДИ НЕСТРПЉИВ! ПОКУШАЋУ ДА ИЗИГРАВАМ ТРУЛОГ БОГАТАША!

КОЦКАЋУ СЕ ЦЕЛУ НОЋ И БУДНО МОТРИТИ НА СВЕ ГОСТЕ!
СЈАЈНО! А ЈА ЋУ СВИМА РЕЋИ ДА СИ БОГАТИ ИНДУСТРИЈАЛАЦ!

КРАЈ БАЗЕНА СЕ НАЈЛАКШЕ СТИЧУ ПОЗНАНСТВА!

ЕНО ПРИДОШЛИЦЕ, ЛИЗА! ОТКРИЈ КО ЈЕ ОН!
СА ЗАДОВОЉСТВОМ!

САД ЈЕ ТРЕНУТАК!

ОХ!
© King Features Syndicate Inc. 1967 World rights reserved

ОВДЕ ЈЕ ТАКО КЛИЗАВО! ЖАО МИ ЈЕ!
МЕНИ НИЈЕ!
ОСЕЋАМ ДА ЈЕ СВЕ ОВО СМИШЉЕНО!

„СЛУЧАЈНИ" СУСРЕТ...

... ПРЕТВОРЕН ЈЕ У ИЗНЕНАДНО ПРИЈАТЕЉСТВО.

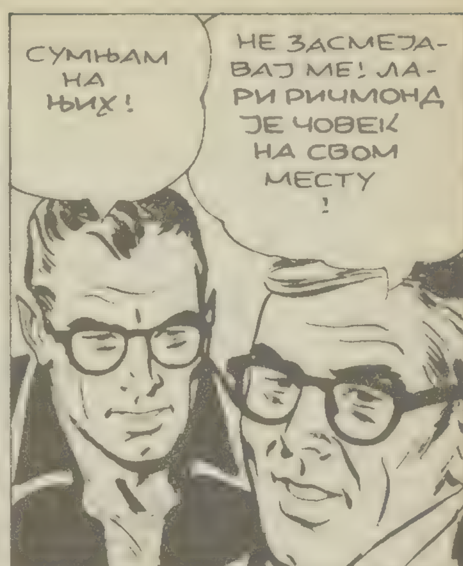

ЗАР СИ МОРАЛА ТОЛИКО ДА СЕ ЗАДРЖИШ?
СМИРИ СЕ, ЛАРИ! САЗНАЛА САМ СВЕ ШТО СИ ЖЕЛЕО!

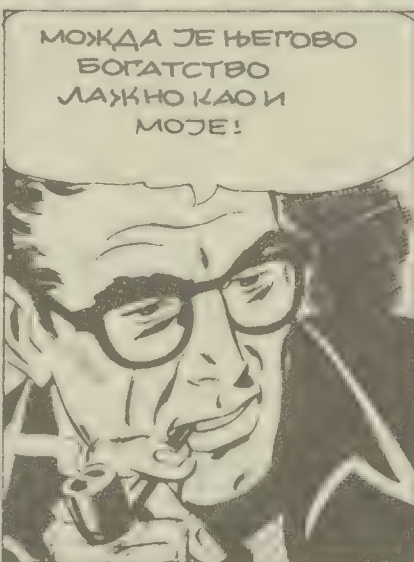

РЕКАО БИХ ДА СИ И САМА ЗАИНТЕРЕСОВАНА ЗА ЊЕГА, ДРАГА!
ЗОВЕ СЕ РЕМИНГТОН КИРБИ, АЛИ ПРИЈАТЕЉИ ГА ЗОВУ РИП!

ИМА РУДНИКЕ ДИЈАМАНАТА У АФРИЦИ, НАФТОНОСНА ПОЉА У ОКЛАХОМИ... ЋУТЉИВ ЈЕ И ТАКО СНАЖАН!

ЋУТЉИВ НИЈЕ ЧИМ ТИ ЈЕ СВЕ ТО РЕКАО, А ШТО СЕ ТИЧЕ ЊЕГОВЕ СНАГЕ ТО ЋУ ВЕЋ САМ ПРОВЕРИТИ!

ШТА ТИ ЈЕ, ЛАРИ? НИКАДА ТЕ НИСАМ ВИДЕЛА ТАКО ЉУБОМОРНОГ!
НИ ТИ СЕ НИКАДА НИСИ ТАКО ПОНАШАЛА!

ПОГЛЕДАЈ, НЕЛЗОНЕ! КО СУ ОНО ДВОЈЕ?
ЗАШТО ТЕ ОНИ ИНТЕРЕСУЈУ?

СУМЊАМ НА ЊИХ!
НЕ ЗАСМЕЈАВАЈ МЕ! ЛАРИ РИЧМОНД ЈЕ ЧОВЕК НА СВОМ МЕСТУ!

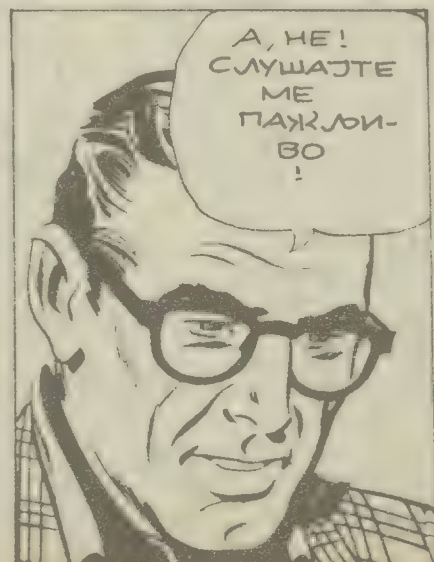
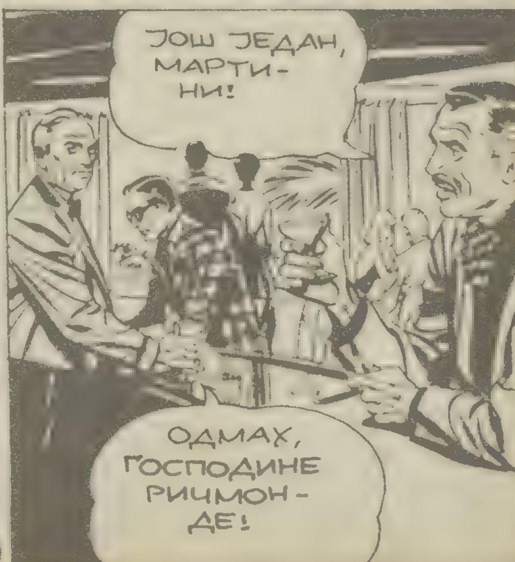
ОТКУД ТИ ТО ЗНАШ?
ПА... УГЛЕДАН ЈЕ, А И ВЕОМА БОГАТ!

МОЖДА ЈЕ ЊЕГОВО БОГАТСТВО ЛАЖНО КАО И МОЈЕ!

ГЛУПОСТИ! ПИТАО МЕ ЈЕ ДА МУ ПРОДАМ ОСТРВО! ДОДУШЕ, НУДИ МИ МНОГО МАЊЕ НЕГО ШТО ОНО ВРЕДИ, АЛИ...
ЗАНИМЉИВО... ВЕОМА ЗАНИМЉИВО!

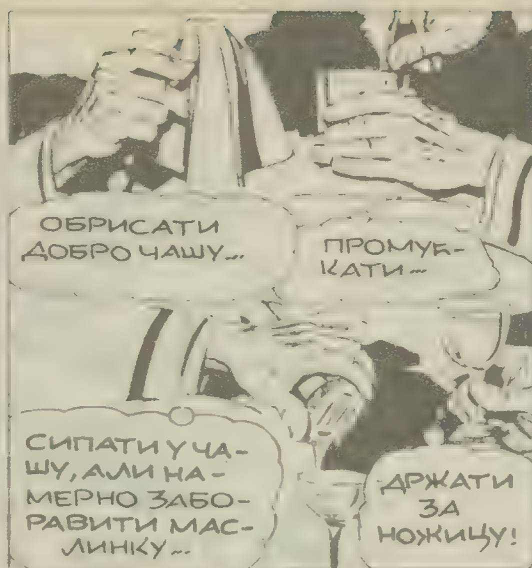
И ТИ БИ ЗАИСТА ПРОДАО РАЈСКУ ЛУКУ БУДЗАШТО?
А ШТА МИ ДРУГО ПРЕОСТАЈЕ?
© King Features Syndicate, Inc., 1967. World rights reserved

ПРЕПУСТИ СВЕ МЕНИ! ПОТРЕБНА МИ ЈЕ САМО ПОМОЋ ТВОГ БАРМЕНА!

ДАЈЕМ ВАМ ДВАДЕСЕТ ДОЛАРА ДА НА ПОСЕБАН НАЧИН ПОСЛУЖИТЕ ГОСПОДИНА РИЧМОНДА МАРТИНИЈЕМ!
ЗА ТЕ ПАРЕ ОБЕСИЋУ БУРЕ ОКО ВРАТА И ОДАТЛЕ МУ СИПАТИ ПИЋЕ!

НЕ ТРАЖИМ ТО ОД ВАС!
НАДАМ СЕ ДА НЕ ТРЕБА ДА УПОТРЕБИМ СИЛУ!

А, НЕ! СЛУШАЈТЕ МЕ ПАЖЉИВО!

ЈОШ ЈЕДАН, МАРТИНИ!
ОДМАХ, ГОСПОДИНЕ РИЧМОНДЕ!

РИЧМОНД ТРАЖИ ЈОШ ЈЕДАН, МАРТИНИ!
ОДЛИЧНО! УЧИНИТЕ ОНАКО КАКО САМ ВАМ РЕКАО!

ОБРИСАТИ ДОБРО ЧАШУ...
ПРОМУЋКАТИ...
СИПАТИ У ЧАШУ, АЛИ НАМЕРНО ЗАБОРАВИТИ МАСЛИНКУ...
ДРЖАТИ ЗА НОЖИЦУ!

ИЗВОЛИТЕ!
ХВАЛА!

ДОТАКАО ЈЕ ЧАШУ! САД ВИ НАСТУПАТЕ!
АКО МЕ ЗБОГ ТОГА УБИЈЕ ХОЋЕТЕ ЛИ МИ ОДРЖАТИ ПОСМРТНИ ГОВОР?

ОХ, ЗАБОРАВИО САМ ДА ВАМ ДАМ МАСЛИНКУ!

ТАКО...

ШТА ТО РАДИТЕ? СТАВИЛИ СТЕ ПРСТЕ У ЧАШУ!
ОВАЈ... ОПРОСТИТЕ...

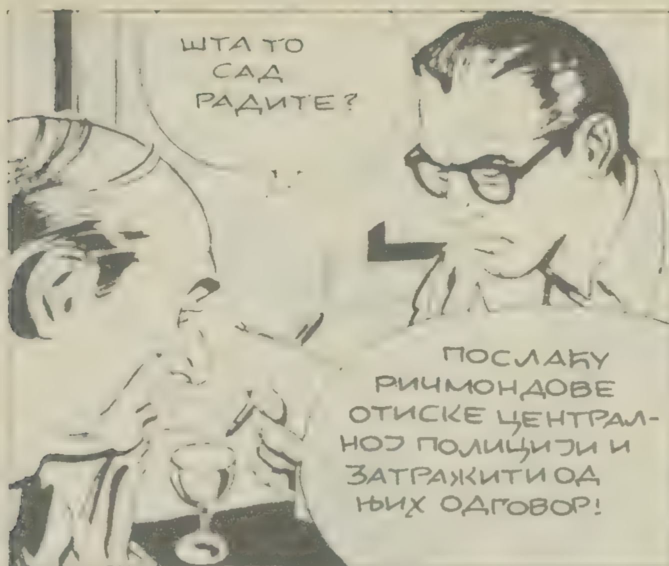

СПРЕМИЋУ ВАМ ДРУГИ КОКТЕЛ ОД МАРТИНИЈА!
И НЕ ПЕРИТЕ РУКЕ У ЊЕМУ!

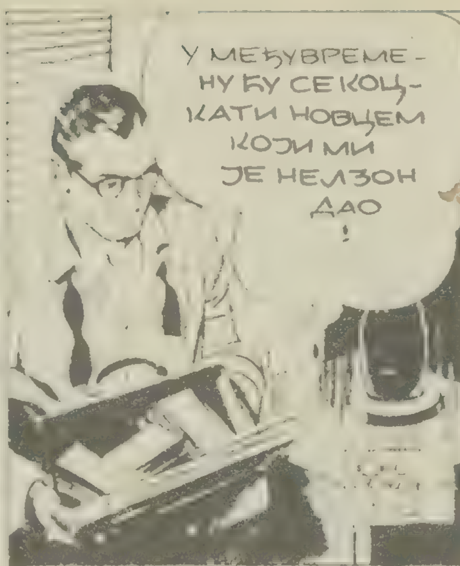

ЕВО ЧАШЕ, КИРБИ!
ЕВО И ВАМА ВАШИХ ДВАДЕСЕТ ДОЛАРА!

ЈОШ ЈЕДНОМ ИЗВИНИТЕ, ГОСПОДИНЕ РИЧМОНДЕ!
ГЛЕДАЈТЕ ДА ВАМ СЕ ТО ВИШЕ НЕ ДОГОДИ!

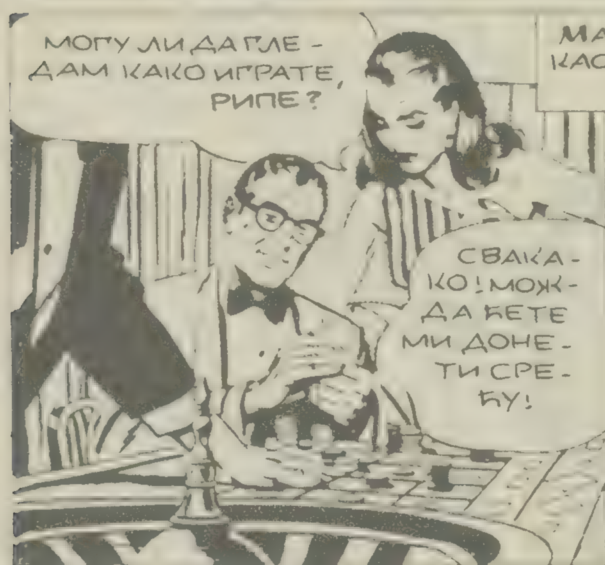

А САД ДА ВИДИМО ШТА ЋЕ НАМ РЕЋИ ЧАШИЦА!

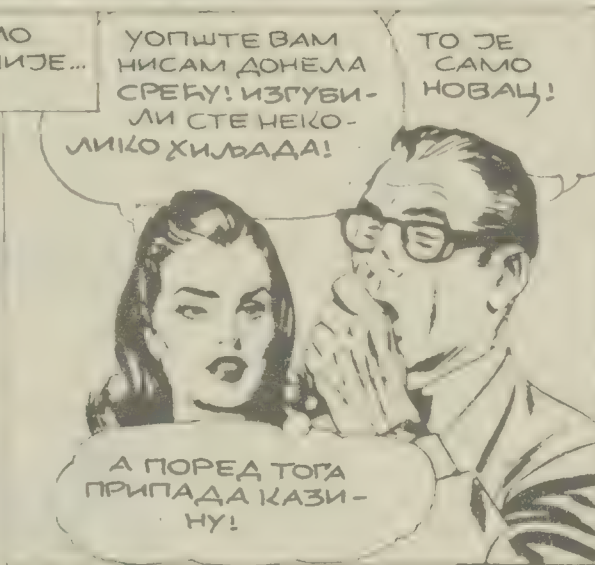

ДА ЛИ СЕ ДОБРО ВИДЕ ОТИСЦИ ПРСТИЈУ?
БОЉЕ НЕГО ШТО САМ ОЧЕКИВАО!

ШТА ТО САД РАДИТЕ?
ПОСЛАЋУ РИЧМОНДОВЕ ОТИСКЕ ЦЕНТРАЛНОЈ ПОЛИЦИЈИ И ЗАТРАЖИТИ ОД ЊИХ ОДГОВОР!

У МЕЂУВРЕМЕНУ ЋУ СЕ КОЦКАТИ НОВЦЕМ КОЈИ МИ ЈЕ НЕЛЗОН ДАО!

ГЛЕ, КО ДОЛАЗИ!

МОГУ ЛИ ДА ГЛЕДАМ КАКО ИГРАТЕ, РИПЕ?
СВАКАКО! МОЖДА ЋЕТЕ МИ ДОНЕТИ СРЕЋУ!

МАЛО КАСНИЈЕ...
УОПШТЕ ВАМ НИСАМ ДОНЕЛА СРЕЋУ! ИЗГУБИЛИ СТЕ НЕКОЛИКО ХИЉАДА!
ТО ЈЕ САМО НОВАЦ!
А ПОРЕД ТОГА ПРИПАДА КАЗИНУ!

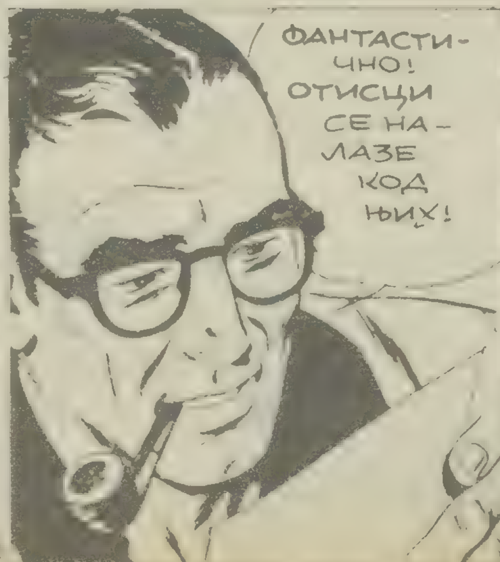

ПРОКЛЕТА МАШИНА! ПРОГУТАЛА МИ ЈЕ СЕДАМ ДОЛАРА!

ДА СИ ГА САМО ВИДЕО, ЛАРИ! ИЗГУБИО ЈЕ ТОЛИКИ НОВАЦ А НИЈЕ НИ ТРЕПНУО!
ТАЈ КИРБИ НАМ МОЖЕ БИТИ ОД КОРИСТИ УКОЛИКО НЕЛЗОН НЕЋЕ ДА ПОПУСТИ!

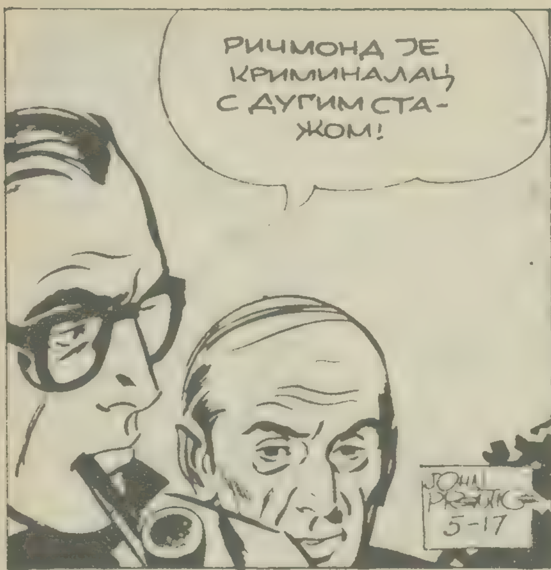

КАКО ТО МИСЛИШ?
ПА, НЕШТО МУ СЕ МОЖЕ ДОГОДИТИ! НЕШТО ШТО ЋЕ УЗДРМАТИ ОВО МЕСТО!

ТЕЛЕГРАМ ЗА ВАС, РИПЕ!

УПРАВО ЈЕ СТИГАО!
САЧЕКАЈ, ДЕСМОНДЕ! САМО ДА ЗАВРШИМ ИГРУ!

ФАНТАСТИЧНО! ОТИСЦИ СЕ НАЛАЗЕ КОД ЊИХ!

У ЦЕНТРАЛНОЈ КАРТОТЕЦИ?
ДА! И ТО ПОД ТРИ РАЗЛИЧИТА ИМЕНА!

РИЧМОНД ЈЕ КРИМИНАЛАЦ С ДУГИМ СТАЖОМ!
JOHN PRENTICE 5-17

МОГУ ЛИ И ЈА НЕШТО ДА ПОМОГНЕМ?
НЕ! САМО СЕ ТИ ОДМАРАЈ!

© King Features Syndicate, Inc. 1967. World rights reserved
ПА, РИЧМОНДЕ, ДА ВИДИМО КО ЋЕ КОМЕ ПАСТИ У ЗАМКУ!

АЛИ, РИПЕ... КАКО МОЖЕ МОЈ ПРОБЛЕМ ДА СЕ РЕШИ НА ГОЛФСКОМ ИГРАЛИШТУ?
© King Features Syndicate, Inc. 1967. World rights reserved

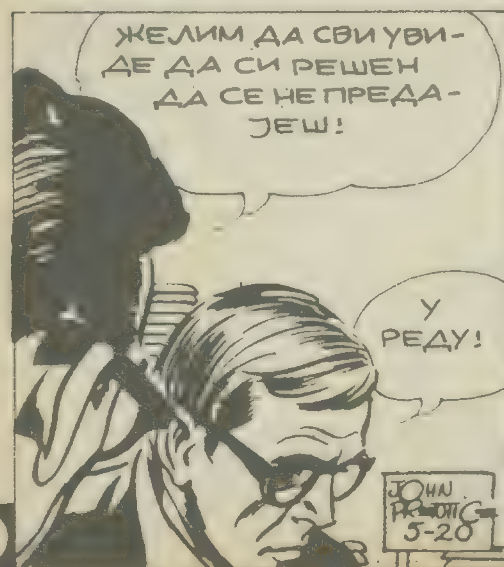

МОЖЕ АКО И ТИ ПОМОГНЕШ!

АЛИ, КАКО?
РАЗВЕДРИ СЕ!

ШТА ХОЋЕШ ТИМЕ ДА КАЖЕШ?
СВЕ ШТО СЕ ДОГАЂА У РАЈСКОЈ ЛУЦИ НИЈЕ СЛУЧАЈНО!

© King Features Syndicate, Inc. 1967. World rights reserved
НЕ МОГУ ВИШЕ НИШТА ДА ТИ КАЖЕМ!
JOHN PRENTICE 5-14

И НЕ ПОМИШЉАЈ ВИШЕ НА ТО ДА ПРОДАШ ОСТРВО!
КАКО ТИ КАЖЕШ, РИПЕ!

ЖЕЛИМ ДА СВИ УВИДЕ ДА СИ РЕШЕН ДА СЕ НЕ ПРЕДАЈЕШ!
У РЕДУ!
JOHN PRENTICE 5-20

РИПЕ, ПОЗАЈМИТЕ МИ КОЈУ ПАРУ!
СВАКАКО, ДЕСМОНДЕ! О ЧЕМУ СЕ РАДИ?

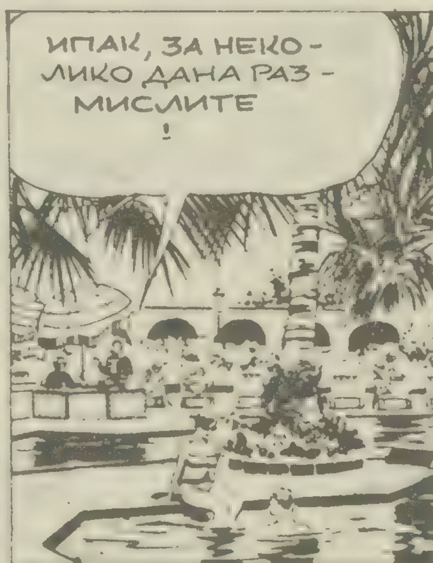

ВИДИТЕ, УЛОЖИО САМ СВУ СВОЈУ УШТЕЂЕВИНУ У ТЕ ПРОКЛЕТЕ АУТОМАТЕ... И НИШТА!

МОГУ ЛИ ДА СЕДНЕМ С ВАМА, НЕЛЗОНЕ?
САМО ИЗВОЛИТЕ, РИЧМОНДЕ!

ВИДИТЕ, УПРКОС ЛОШЕМ ГЛАСУ КОЈЕ ЈЕ ОВО ОСТРВО СТЕКЛО, СПРЕМАН САМ ДА ГА КУПИМ!

ЖАО МИ ЈЕ, ОДЛУЧИО САМ ДА ГА НЕ ПРОДАМ!
МИСЛИМ ДА ГРЕШИТЕ!
ЗНАМ КАКО ЋУ ТЕ ПРИСИЛИТИ НА ПРЕДАЈУ!

ЗНАЧИ, ОДБИЈАТЕ ПОНУДУ?
ИМАМ НЕКУ ВЕРУ У БОЉУ БУДУЋНОСТ РАЈСКЕ ЛУКЕ!

ИПАК, ЗА НЕКОЛИКО ДАНА РАЗМИСЛИТЕ!

ЛИЗА, МОЖЕШ ЛИ ДА НАГОВОРИШ ОНОГ БОГАТОГ ЦВИКЕРАША ДА ПОЂЕТЕ НА КРАЋИ ИЗЛЕТ?
ЗАШТО НЕ БИХ УСПЕЛА У ТОМЕ?

МИСЛИЛА САМ ДА НЕ ЖЕЛИШ ДА БУДЕМ САМА С ЊИМ!
НЕЋЕШ БИТИ САМА! МОТРИЋЕМО НА ВАС!

ТИ САМО ТРЕБА ДА ОДВЕДЕШ КИРБИЈА НА ФАНТОМСКО ОСТРВО!

А ОНДА?
А ОНДА ЋЕМО ВИДЕТИ КАКО СЕ НЕЛЗОНУ ДОПАДА ДА МУ КИДНАПУЈЕМО ГОСТЕ!

НАДАМ СЕ ДА ГА НЕЋЕТЕ ПОВРЕДИТИ!
ОБЕЋАВАМ ТИ ДА МУ СЕ НЕЋЕ НИШТА ДОГОДИТИ!

УРЕДИ НЕКАКО ДА СЕ ВИДИТЕ СУТРА ПОСЛЕ ПОДНЕ!

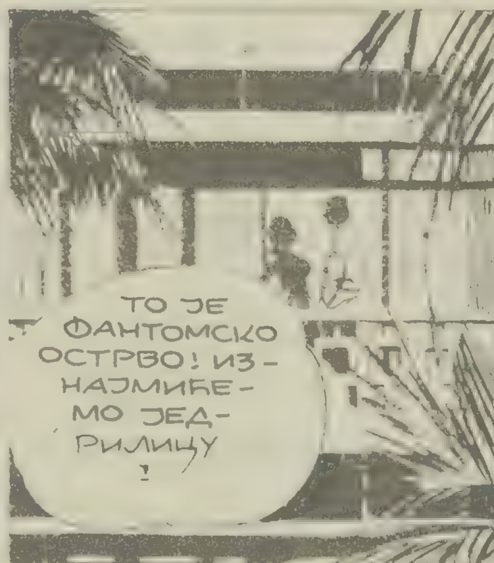

ГЛЕ, ГЛЕ! ЛИЗА И РИЧМОНД! ИЗГЛЕДА ДА ВОДЕ НЕКИ МНОГО ВАЖАН РАЗГОВОР!

ТЕ ВЕЧЕРИ...
ДИВНА МЕСЕЧИНА! МОГЛИ БИСМО МАЛО ДА ПРОШЕТАМО!
УПРАВО САМ ТО ХТЕО ДА ТИ ПРЕДЛОЖИМ!

АЛИ, ЗНАШ ЛИ ШТА ОВДЕ ОБОЖАВАМ?
ШТА?

ПУСТЕ ОБАЛЕ! МОГЛИ БИСМО ОТИЋИ НА КРАЋИ ИЗЛЕТ СУТРА ПОСЛЕ ПОДНЕ!

ОЧАРАН САМ!
ОДВЕШЋУ ТЕ НА ЈЕДНО ДИВНО МЕСТО!
5-27

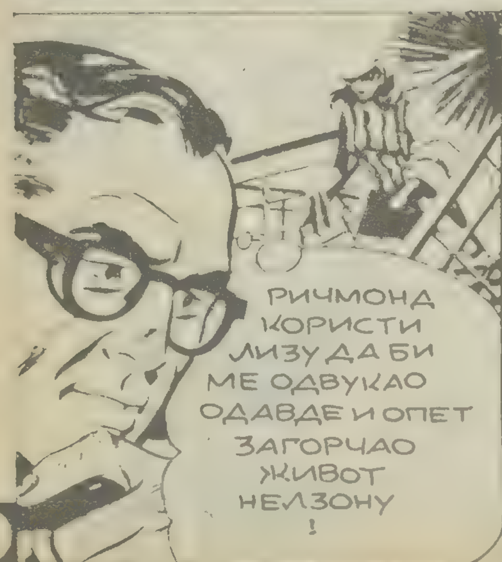

ТО ЈЕ ФАНТОМСКО ОСТРВО! ИЗНАЈМИЋЕМО ЈЕДРИЛИЦУ!

БАШ САМ ЈА СРЕЋНИК! СТЕКАО САМ НАКЛОНОСТ ТАКО ДИВНЕ ДЕВОЈКЕ!
КАКВУ ЛИ СУ МИ ТО ЗАМКУ ПРИПРЕМИЛИ?

КУДА ЋЕТЕ, РИПЕ?
ПОЗВАЛА МЕ ЈЕ ЈЕДНА ПРЕКРАСНА ДЕВОЈКА НА ИЗЛЕТ!

ПОНЕСИТЕ РЕВОЛВЕР ЗА СВАКИ СЛУЧАЈ!
СУВИШЕ ЈЕ ВЕЛИК ДА СЕ САКРИЈЕ! ПОНЕЋУ СВОЈУ СПЕЦИЈАЛНУ ЛУЛУ!

ЕНО ЛИЗЕ!

РИЧМОНД КОРИСТИ ЛИЗУ ДА БИ МЕ ОДВУКАО ОДАВДЕ И ОПЕТ ЗАГОРЧАО ЖИВОТ НЕЛЗОНУ!

ЈЕСИ ЛИ ПОНЕО СВЕ ШТО НАМ ТРЕБА?
НЕ БРИНИ! ИМАМО ХРАНЕ ЗА ДВА ДАНА!

УСКОРО СУ СЕ НАШЛИ НА ОТВОРЕНОМ МОРУ...

ЕНО ОСТРВА, РИПЕ!
ЈЕДВА ЧЕКАМ ДА СТИ-ГНЕМО!

ДА ЛИ ТИ СЕ ДОПАДА МЕСТО?
ОЧА-РАН САМ!

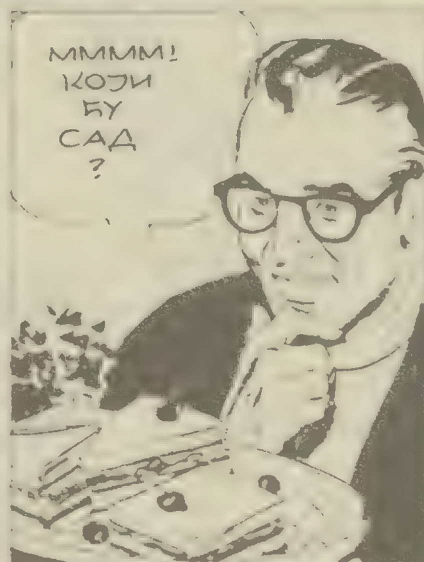

ДОЛАЗЕ! ЛИЗА ЈЕ СЈАЈНА!

КАЖУ ДА ЈЕ ОВО ОСТРВО БИЛО НЕКАДА ЗАТ-ВОР!
КАСНИЈЕ ЋЕМО ГА ИСТРА-ЖИТИ!

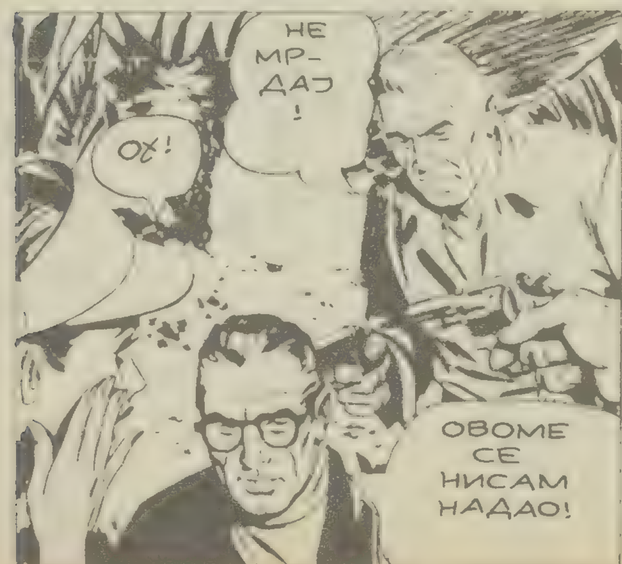

МММ! ШТО ОВДЕ ИМА РАЗНИХ ЂАКО-НИЈА!

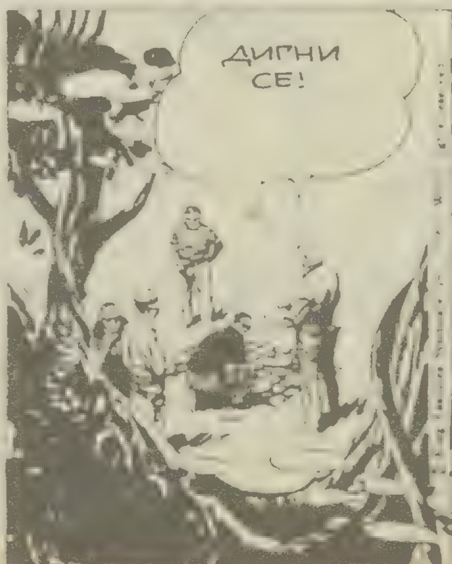

ШТА САД ЧЕКА-МО?
ДА ПРОЂЕ ИЗВЕСНО ВРЕМЕ!

ХОЋЕШ ЛИ ЈОШ ЈЕДАН СЕНД-ВИЧ?
ЈА БИХ!

ММММ! КОЈИ ЋУ САД?

ДА ТИ МИ ПОМО-ГНЕМО ДА СЕ ОДЛУЧИШ!

НЕ МР-ДАЈ!
ОХ!
ОВОМЕ СЕ НИСАМ НАДАО!

ДИГНИ СЕ!

ПРЕТРА-ЖИТЕ ГА!

ЈЕСТЕ ЛИ НЕШТО НАПИПАЛИ?

НЕМА РЕВОЛВЕР!
НЕМАМ НИШТА ПРОТИВ ДА ЗАДРЖИТЕ ХРАНУ...

ОВО ЋЕ ВАС МНОГО ВИШЕ КОШТАТИ!

МОРАЋЕТЕ ДА НАПИШЕТЕ ЈЕДНО ПИСМО И ЗАТРАЖИТЕ НОВАЦ ЗА СВОЈ ОТКУП!
© King Features Syndicate, Inc. 1967 World rights reserved

НИКАД ТАКО НЕШТО НИСАМ ПИСАО!
ЗАТО МЕ ЈЕ ЛИЗА ДОВЕЛА ОВАМО!

МИ ВАМ САДА ПРУЖАМО ПРИЛИКУ ЗА ТО!

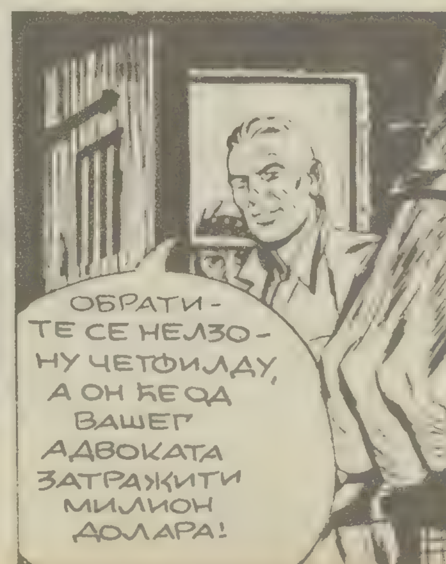

РИПЕ, ТАКО СЕ БОЈИМ!
БУДИ ХРАБРА И САМО РАДИ ОНО ШТО ТИ НАРЕДЕ!
КАКО САМО ВЕШТО ГЛУМИ!

ОВО ЈЕ ВАШ НОВИ ДОМ!

ЈЕДНУ РУКУ ЋУ ВАМ ОСТАВИТИ СЛОБОДНУ ДА НАПИШЕТЕ ПИСМО!
НЕ ЗНАМ КАКО ДА ВАМ ЗАХВАЛИМ!

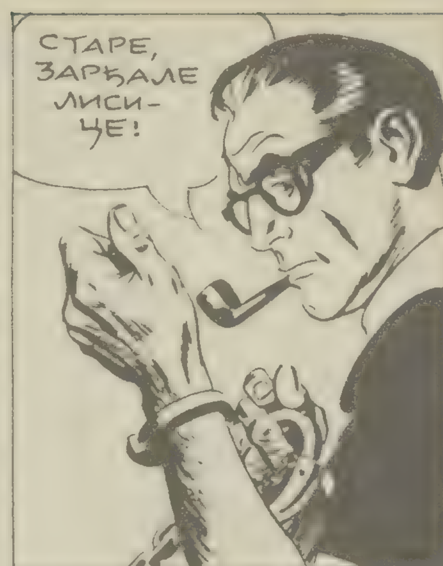

НЕ ЖЕЛИМО ДА СЕ ИЗГУБИТЕ И ЛУТАТЕ УНАОКОЛО!
ШТА ЋЕТЕ С ДЕВОЈКОМ?

НЕ БРИНИТЕ ЗА ЊУ! ПОЧНИТЕ ДА ПИШЕТЕ!
АЛИ КОМЕ ДА ГА УПУТИМ И КОЛИКУ СУМУ ДА ЗАТРАЖИМ?

ОБРАТИТЕ СЕ НЕЛЗОНУ ЧЕТФИЛДУ, А ОН ЋЕ ОД ВАШЕГ АДВОКАТА ЗАТРАЖИТИ МИЛИОН ДОЛАРА!

АКО ВАМ НЕ-ШТО ЗАТРЕБА САМО ЗАТРЕ-СИТЕ ЛАН-ЦЕМ!

ПОНАШАЋУ СЕ КАО ДА СТЕ И МЕНЕ КИДНАПО-ВАЛИ!
ЛАРИ ЋЕ ДО-ЋИ КАСНИ-ЈЕ И РЕЋИ НАМ ШТА ДАЉЕ ДА РАДИМО!

СТАРЕ, ЗАРЂАЛЕ ЛИСИ-ЦЕ!

НЕЋЕ МИ БИТИ ТЕШКО ДА ИХ СЕ ОСЛО-БОДИМ!

ШТО СИ СЕ ТОЛИКО УЗБУДИЛА, ЛИЗА!
КАКО И НЕ БИХ! ПА ЈА САМ ГА ДОВЕЛА ОВА-МО!

ЛАРИ РИЧМОНД ЈЕ ВЕЋ НА ПУТУ ЗА ФАНТОМСКО ОСТРВО...
JOHN PRENTICE 6-10

ЈЕСТЕ ЛИ ГА УХВАТИ-ЛИ, ТОМЕ?
НИЈЕ НАМ УОПШТЕ ЗАДАО МУКЕ!

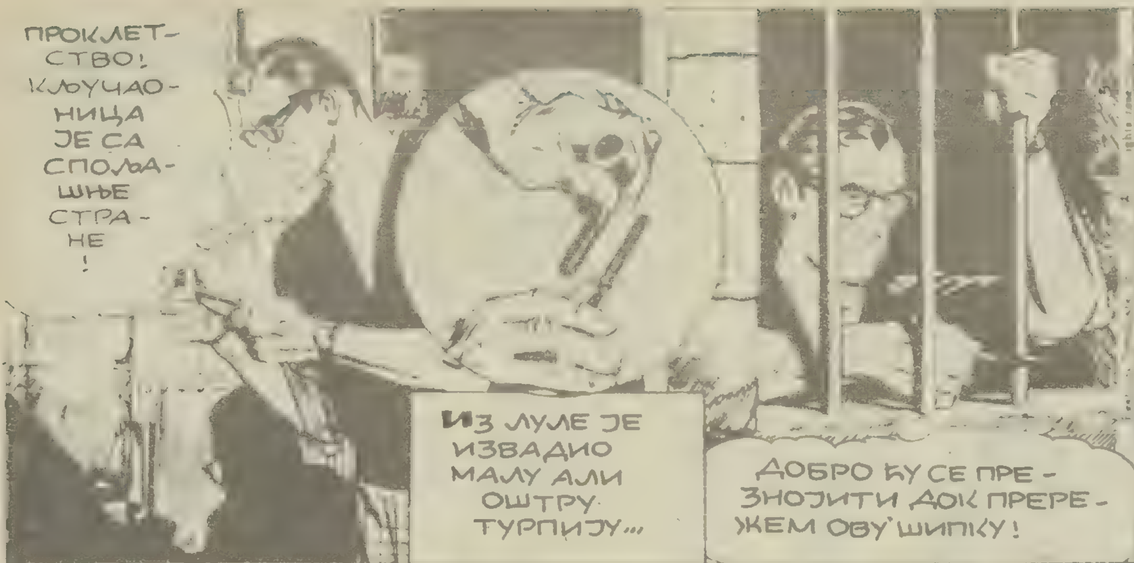

У СТАРОМ ЗАТВОРУ ЈЕ! ПИШЕ ПИСМО!
СЈАЈНО! ПУСТИЋЕМО ГА ДА СЕ МАЛО ПРЕ-ЗНОЈИ!

НЕ ЗНАМ, АЛИ ДАНАС БАШ НИ-САМ РАС-ПОЛОЖЕН ДА ПИШЕМ!

ПОЧЕ-ЋУ ОДАВ-ДЕ!
ИЗ ОКВИРА СВОЈИХ НАОЧА-РА, КИРБИ ЈЕ ИЗВУКАО ЖИЦУ...
...КОЈОМ ЈЕ ОТВОРИО ЛИСИЦЕ.

И ТО СУ МИ НЕ-КЕ ЛИСИЦЕ!

ЧАК СУ И ВРАТА ЗАТВО-РИЛИ! ОНИ НИКОМ ЖИ-ВОМ НЕ ВЕ-РУЈУ!

ПРОКЛЕТСТВО! КЉУЧАОНИЦА ЈЕ СА СПОЉАШЊЕ СТРАНЕ!
ИЗ ЛУЛЕ ЈЕ ИЗВАДИО МАЛУ АЛИ ОШТРУ ТУРПИЈУ...
ДОБРО ЋУ СЕ ПРЕЗНОЈИТИ ДОК ПРЕРЕЖЕМ ОВУ ШИПКУ!

ЗНАЧИ, НИСТЕ ИМАЛИ ПРОБЛЕМА С КИРБИЈЕМ?
БИО ЈЕ КРОТАК КАО ЈАГЊЕ!

УСПЕО САМ!

НИЈЕ БАШ НЕКО ОРУЖЈЕ ОВА ШИПКА, АЛИ МОЖЕ ДА ПОСЛУЖИ!

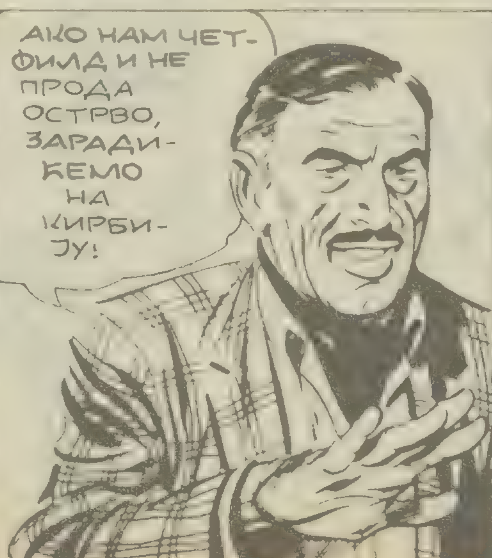

ЈЕСИ ЛИ СИГУРНА, ЛИЗА, ДА КИРБИ НЕ СУМЊА У ТЕБЕ?
ВИШЕ НИСАМ НИ У ШТА СИГУРНА! ЖЕЛИМ ДА ОДЕМ ОДАВДЕ ШТО ПРЕ!

ПРВО ХОЋУ ДА СЕ УВЕРИМ У НЕШТО!
© King Features Syndicate Inc. 1967 World rights reserved

ТИ ЋЕШ ОДНЕТИ ПИСМО ЧЕТФИЛДУ И УПОЗОРИТИ ГА ДА НИШТА НЕ ПРЕДУЗИМА ИНАЧЕ ЋЕ КИРБИ БИТИ УБИЈЕН!
УЧИНИЋУ СВЕ ШТО КАЖЕШ САМО ДА СЕ ОВО ШТО ПРЕ ЗАВРШИ!

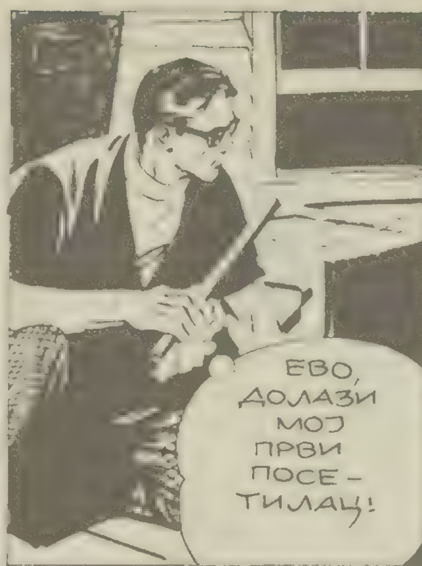

ТО ЈЕ ОНО ШТО САМ ЖЕЛЕО ДА ЗНАМ!

СВЕ САМ ТАКО ДОБРО ИСПЛАНИРАО ДА НИКО НЕЋЕ ПОСУМЊАТИ У НАС!
ИПАК СЕ БОЈИМ, ЛАРИ!

АКО НАМ ЧЕТФИЛД И НЕ ПРОДА ОСТРВО, ЗАРАДИЋЕМО НА КИРБИЈУ!
18

ВАРАШ СЕ, ПРИЈАТЕЉУ?

КИРБИ ЈЕ ИМАО ДОВОЉНО ВРЕМЕНА ДА НАПИШЕ ПИСМО! ТОМЕ, ДОНЕСИ ГА!
У РЕДУ, ЛАРИ!

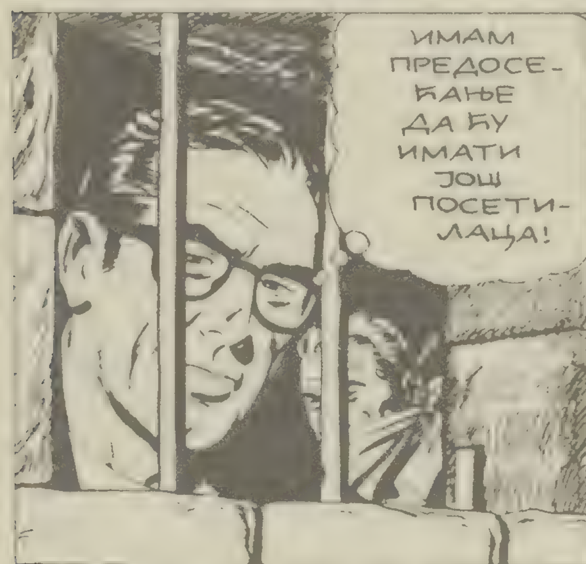

ЕВО, ДОЛАЗИ МОЈ ПРВИ ПОСЕТИЛАЦ!

ДА НИСИ ПИСНУО, ИНАЧЕ ЋУ УПОТРЕБИТИ ОВУ ШИПКУ!

ИМАШ И ПИШТОЉ! СЈАЈНО! А САД НАПРЕД!

КАКО СИ ИЗИШАО, КИРБИ?
ТО ЈЕ ТАЈНА КОЈУ НЕ МОГУ ДА ТИ ОТКРИЈЕМ!

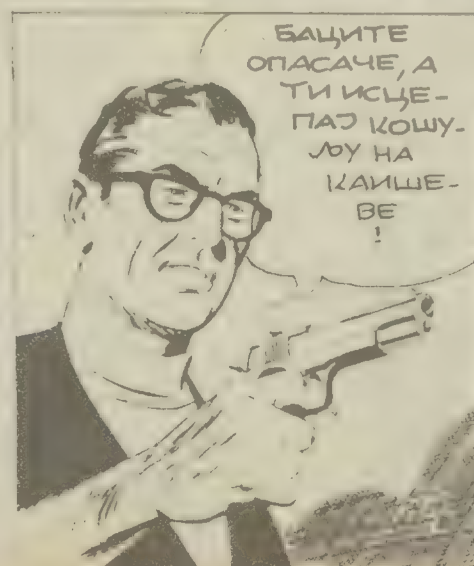

ВИДИШ, ЈА ТЕ НЕЋУ ГЊАВИТИ НИКАКВИМ ПИСАЊЕМ!

ИМАМ ПРЕДОСЕЋАЊЕ ДА ЋУ ИМАТИ ЈОШ ПОСЕТИЛАЦА!

ЗАШТО ЛИ СЕ ТОМ ТОЛИКО ЗАДРЖАО! ПОЂИТЕ И ВИ! МОЖДА МУ ЈЕ ПОТРЕБНА ПОМОЋ!

ВРАТА СУ ОТВОРЕНА! ТОМ ЈЕ, ЗНАЧИ, УНУТРА!
МОРАЋЕМО ДА УПОТРЕБИМО СИЛУ И НАТЕРАМО КИРБИЈА НА ПОСЛУШНОСТ!

САМО ИЗВОЛИТЕ!
НЕВЕРОВАТНО!
ШТА?

БАЦИТЕ ОПАСАЧЕ, А ТИ ИСЦЕПАЈ КОШУЉУ НА КАИШЕВЕ!

СТЕГНИ ТО ЈАЧЕ! ПОСЛЕ ЋУ ЈА ТЕБЕ ВЕЗАТИ!

А САД ТИ СТАВИ РУКЕ НА ЛЕЂА!

ПОСЛЕДЊИ ЗАТВОРЕНИК ПОКУШАО ЈЕ ДА НАДМУДРИ КИРБИЈА...

ПУЦАЊ! ШТА ЛИ СЕ ДОГОДИЛО?

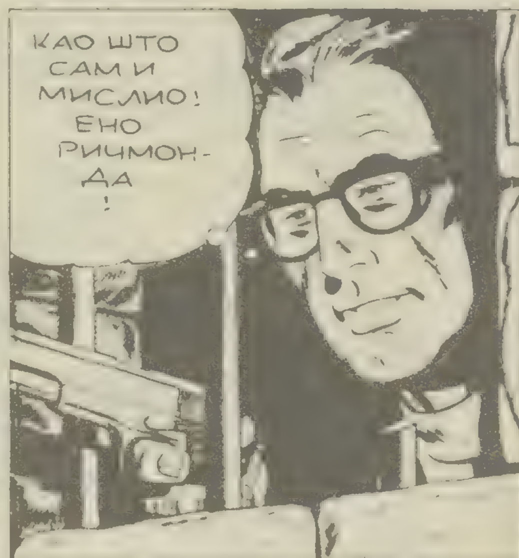

МОРАМ ДА ПОЖУРИМ! РИЧМОНД ЈЕ ЧУО ПУЦАЊ...

НЕШТО СЕ ЧУДНО ДОГАЂА У ЗАТВОРУ!

ТАКО! САД МИ ЈЕ ОСТАО САМО ЈОШ ВАШ ГАЗДА!

КАО ШТО САМ И МИСЛИО! ЕНО РИЧМОНДА!

КАКВА ДИВНА МЕТА! ПУЦАЋУ ДА ГА ЗАПЛАШИМ!

АЛИ, РИЧМОНД ЈЕ ОДМАХ ПРИМЕТИО НЕШТО ШТО НИКО ОД ЊЕГОВИХ ЉУДИ НИЈЕ...
ГЛЕ! НЕМА ЈЕДНЕ ШИПКЕ НА ПРОЗОРУ!

МОРАМ ГА УХВАТИТИ!

БИЋЕ БОЉЕ ДА ШТО ПРЕ НЕСТАНЕМ ОДАВДЕ!

ПРЕДАЈ СЕ, РИЧМОНДЕ!

КРЕЋИ, ЛИЗА! КИРБИ НАМ ЈЕ ЗА ПЕТАМА!

ОКРЕНИ ЧАМАЦ! ЈА ЋУ ПОКУШАТИ ДА ЗАУСТАВИМ КИРБИЈА!

НЕ СМЕМ ДА ПУЦАМ! МОГАО БИХ ДА ПОГОДИМ ДЕВОЈКУ!

ОВАЈ МОТОР ЈЕ ЈАЧИ ОД ЊИХОВОГ!

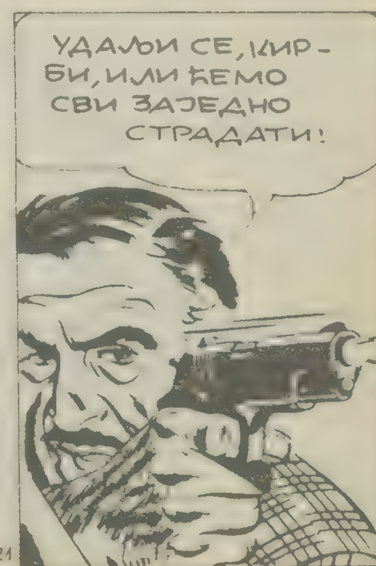

ДВА ЧАМЦА СЕКЛА СУ ВОДУ ВРАТОЛОМНОМ БРЗИНОМ...

СТИЖЕМ ИХ! АЛИ, ШТА САД ДА РАДИМ?

СКЛОНИ СЕ! ЈА ЋУ ДА УПРАВЉАМ!

АКО ИМ ПРЕСЕЧЕМ ПУТ, СВИ ЋЕМО СЕ НАЋИ НА ДНУ МОРА!
JOHN PRENTICE 7-1

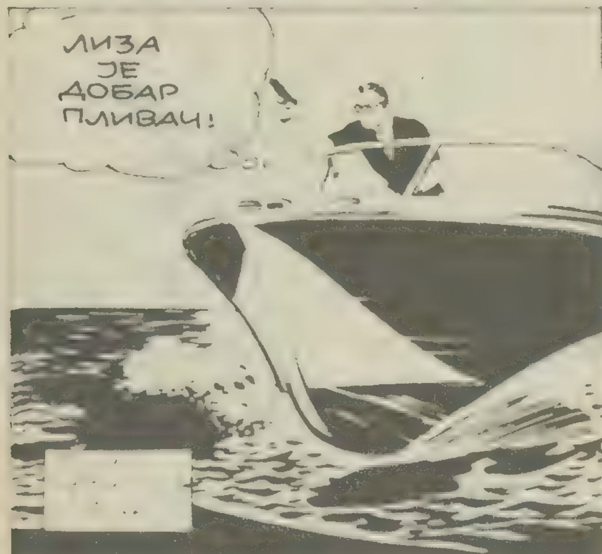

СТАНИ, РИЧМОНДЕ!

УДАЉИ СЕ, КИРБИ, ИЛИ ЋЕМО СВИ ЗАЈЕДНО СТРАДАТИ!

ПУЦАЋУ МУ ИЗНАД ГЛАВЕ ДОК НЕ СМИ-СЛИМ КАКО ДА ГА ЗА-УСТА-ВИМ!

ЛАРИ И НЕ ПОМИШЉА НА ПРЕДАЈУ...

ПОСТОЈИ САМО ЈЕДАН НАЧИН ДА ГА ЗАУСТАВИМ!

ЛИЗА ЈЕ ДОБАР ПЛИВАЧ!

ЛИЗА, СКА-ЧИ!

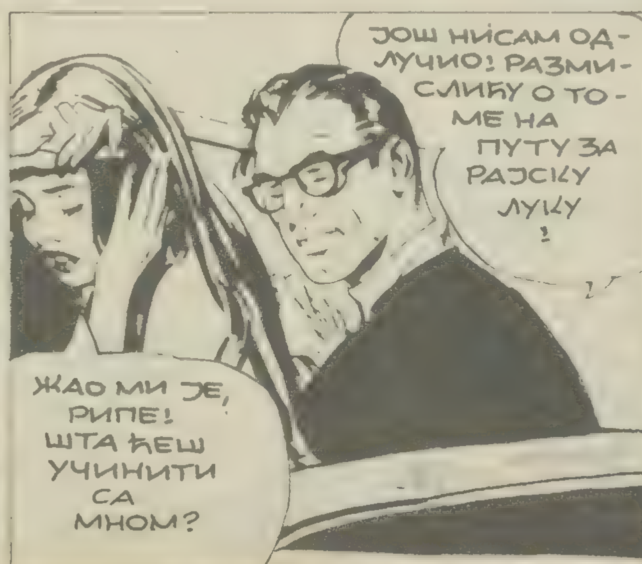

ДЕВОЈКА СЕ УБРЗО НАШ-ЛА ИЗВАН ВАТРЕНЕ ЛИНИЈЕ...

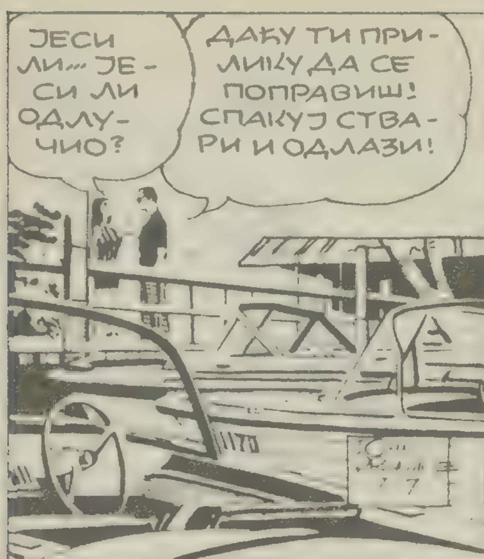

САД ЈЕ ТРЕНУТАК ДА ПУ-ЦАМ!

МЕТАК ЈЕ ПОГОДИО РЕЗЕР-ВОАР РИЧМОНДОВОГ ЧАМЦА...

САМ ЈЕ ТО ТРА-ЖИО!

ПЕЊИ СЕ! ИЗЛЕТ ЈЕ ЗАВР-ШЕН!

ЖАО МИ ЈЕ, РИПЕ! ШТА ЋЕШ УЧИНИТИ СА МНОМ?
ЈОШ НИСАМ ОД-ЛУЧИО! РАЗМИ-СЛИЋУ О ТО-МЕ НА ПУТУ ЗА РАЈСКУ ЛУКУ!

ЈЕСИ ЛИ... ЈЕ-СИ ЛИ ОДЛУЧИО?
ДАЋУ ТИ ПРИЛИКУ ДА СЕ ПОПРАВИШ! СПАКУЈ СТВАРИ И ОДЛАЗИ!

АЛИ, ПАЗИ, АКО МИ ОПЕТ СТАНЕШ ОВАКО НА ПУТ, ПОТРУДИЋУ СЕ ДА СЕ НАЂЕШ ИЗА РЕШЕТКИ!
ХВАЛА ТИ!

КАД САМ ЧУО ДА ГУБИШ ВРЕМЕ НА НЕКОМ ИЗЛЕТУ, ПОПИО САМ ТРИ ТАБЛЕТЕ ЗА УМИРЕЊЕ!
ПОЛАКО, НЕЛЗОНЕ! ТО ТИ ВИШЕ НЕЋЕ БИТИ ПОТРЕБНО!

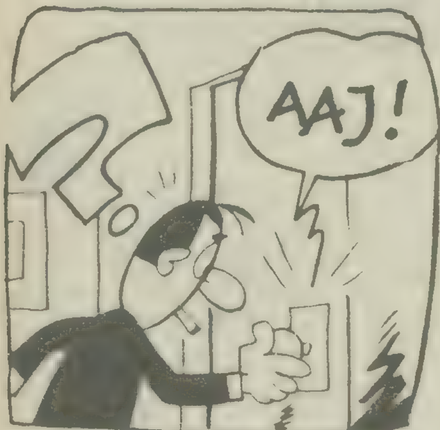

КАЖЕТЕ ДА СУ ПРОНАШЛИ РИЧМОНДА И ДА СЕ САДА ОПОРАВЉА!
ДА, ДЕСМОНДЕ! А ЊЕГОВИ ПАЈТАШИ СУ У ЗАТВОРУ!

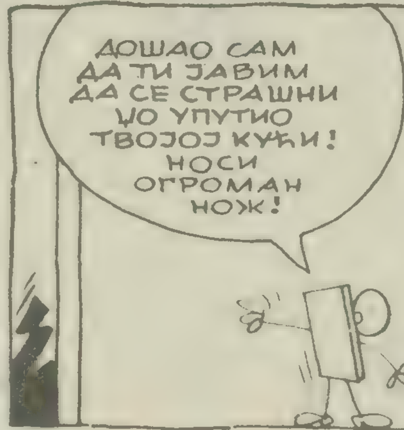

МОГУ ЛИ ДА СЕ ПОЗДРАВИМ С ЈЕДНИМ СТАРИМ ПРИЈАТЕЉЕМ!
СВАКАКО!

УРА! ЗНАО САМ ДА ЋЕ НА КРАЈУ БИТИ ВЕЛИКОДУШАН!
КРАЈ

ТАЈНИ АГЕНТ ШЕПРТЉИЋ:
МЕСАР

ЗВРРРРРР

СИГУРНО ПОРУКА ОД ШЕФА!

ААЈ!

ЈА САМ ТАЈНИ АГЕНТ Х-13! ПРЕСТАНИ ДА МЕ ВУЧЕШ ЗА НОС!

ДОШАО САМ ДА ТИ ЈАВИМ ДА СЕ СТРАШНИ ЏО УПУТИО ТВОЈОЈ КУЋИ! НОСИ ОГРОМАН НОЖ!

ШТА? МЕСАР ЏО!

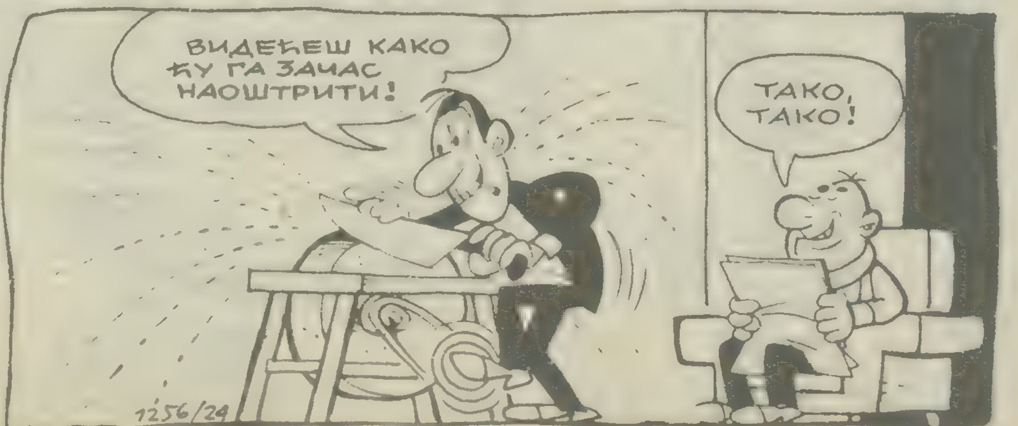
ДОШАО ЈЕ ОДЛУЧУЈУЋИ ТРЕНУТАК!
ВИДЕЋЕ ОН ШТА ЋУ ДА НАПРАВИМ ОД ЊЕГОВОГ НОЖА!

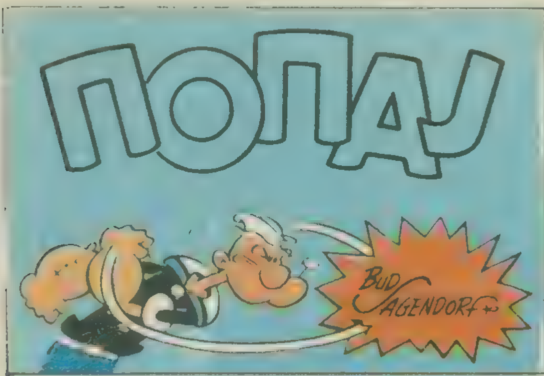
ОВДЕ ИМАМ СВЕ ШТО МИ ЈЕ ПОТРЕБНО!

ЕНО НЕСРЕЋНИКА!

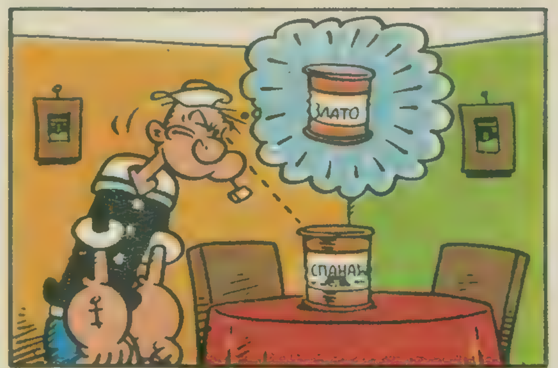
КУЦ КУЦ
ИДЕМ! ИДЕМ!

ЕВО МЕ, ШЕПРТЉИЋУ!
ВЕЋ САМ ОБАВЕШТЕН, ЏО!

ЗАР? АЛИ ДОЛАЗИМ С НОЖЕМ!
АХ, НИЈЕ ТО НИШТА ЗА МЕНЕ!

ВИДЕЋЕШ КАКО ЋУ ГА ЗАЧАС НАОШТРИТИ!
ТАКО, ТАКО!
1256/24

ПОПАЈ
BUD SAGENDORF

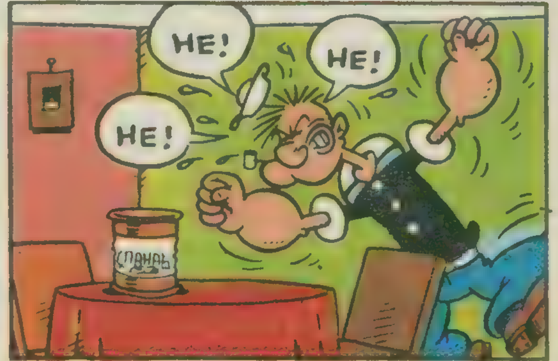

ДВЕ 'ИЉА-ДАРКЕ!
ПРОСТО ЈЕ УЖАС КАКО ЦЕНА СПА-НАЋА РАСТЕ!
СПАНАЋ

ЗЛАТО
СПАНАЋ

2000
СПАНАЋ

СПАНАЋ

НЕ!
ТРАС!
СПАНАЋ

НЕ!
НЕ!
НЕ!
СПАНАЋ

ГРРР!
СПАНАЋ
© King Features Syndicate, Inc., 1973. World rights reserved.

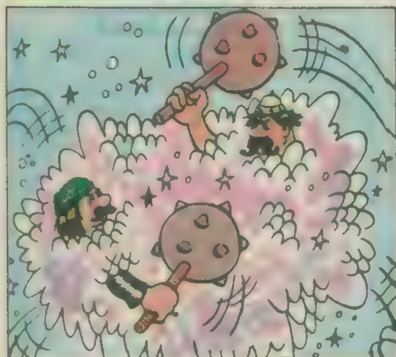

МЉАЦ!

НЕ! СПАНАЋА СЕ ОДРЕЋИ НЕ МОГУ!
BUD SAGENDORF

КРАЉЕВИЋ МАРКО И ДРУЖИНА

НОВАЦ ЈЕ МОЋНА СТВАР! С ЊИМ СЕ СВЕ МОЖЕ!

САСЕЋИ ЋУ ТЕ НА РЕЗАНЦЕ!
ЈА ЋУ ТЕБЕ САСЕЋИ НА РЕ-ЗАНЦЕ!

ДАЋУ ВАМ ОВУ КЕ-СУ ЗЛАТНИКА АКО ПРЕСТАНЕТЕ ДА СЕ БИЈЕ-ТЕ!

КЕСУ ЗЛАТНИКА!

ЕВО!
ЈА ЋУ ПОДЕЛИТИ ТЕ ПА-РЕ!

НЕ! ЈА ЋУ ДА ИХ ПОДЕЛИМ!

?!
ИМА ДА ТЕ ИЗГАЗИМ!

ЈА ЋУ ТЕБЕ ДА ИЗГАЗИМ!
1256/19

ПА... КАД БОЉЕ ПРОМИСЛИМ...
...ЗБОГ НОВЦА КАВГЕ НАЈЧЕШЋЕ И ИЗБИЈАЈУ!

1256/19

СОНАР ЗА ФРЕСКЕ

Сонар, апарат са ултразвуцима којим се служе морнари за одређивање дубине воде као и рибари за откривање јата риба, употребљен је у Фиренци пре извесног времена за откривање једне фреске Леонарда да Винчија.

Претпоставља се да је 1503. године овај чувени италијански уметник насликао фреску која по вредности не заостаје за његовом „Тајном вечером". Ова фреска ишчезла је иза једног од зидова који су подигнути пре три века приликом рестаурације палате Векио и сва трагања била су досад узалудна. На предлог једног научника стручњаци су решили да помоћу сонара испитају зидове палате. Засад резултат није познат.

НЕ ЗАНИМА ГА

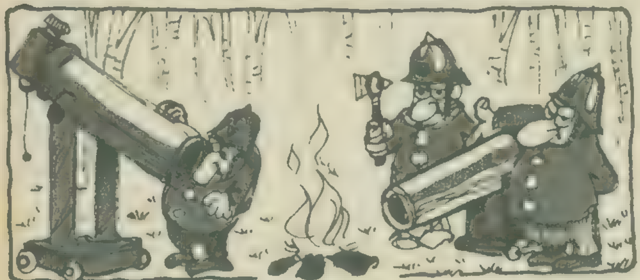
Пре кратког времена у пустињи Калахари одржано је необично тркачко такмичење: учествовали су белац Ебен Иман, иначе јужноафрички шампион у олимпијском маратону и двадесет петогодишњи црнац Марсијен Орг, хајкач на дивље животиње чије је главно занимање да на сафарију нагони дивљач на камере туриста.

Такмичење је организовао јужноафрички професор физичке културе Фрики Тиар, који је на једном сафарију запазио изузетну издржљивост младог црнца. Стаза је била дугачка 16 километара али је ипак Марсијен Орг стигао на циљ свеж и чио са седам минута предности, док је Ебен Имен био на измаку снаге.

Кад су му предложили да се убудуће професионално бави спортом, Орг је одговорио:

„Ја могу цео дан да трчим поред лава или газеле, али немам никакве жеље да то радим само да бих на крају прекинуо врпцу".

ВАТРОГАСЦИ-СТРЕЛЦИ

У јапанском граду Нагоји испробан је пре извесног времена нов начин гашења пожара. Наиме, јапански стручњаци незадовољни водом као средством за гашење пожара, поготову пожара у рафинеријама нафте, конструисали су неку врсту топова који испаљују велике количине течног гаса.

S.O.S. ЗА СЛОНОВЕ

Међународна организација за заштиту животиња дала је знак за узбуну: у Кенији ће за десетак година ишчезнути око 120.000 слонова ако не престане лов на ове животиње чије су кљове на великој цени.

И мада је лов на слонове строго забрањен у овој земљи, најмање десет до петнаест хиљада слонова страда у току једне године.

ДРУГА КОСОВСКА БИТКА

ДРАК

Султан се плашио влашких коњаника војводе Дана помишљајући да су се предали с намером да у одсудном часу нападну Турке у њиховом логору. Зато их је све посекао.

Јанош Хуњади је био запањен: према њему се, из правца данашње Приштине, уместо пријатељске албанске, кретала непрегледна турска војска. Скендербегу није било ни трага ни гласа на Косову, али је зато насупрот Угрима стајао Мурат II на челу својих чувених анадолских трупа и немилосрдних јаничара. Али и Турцима је било хладно око срца. Они су се силно бојали лукавог и оштроумног војсковође који их је често побеђивао у биткама. Звали су га „Дракула Јанко" и Мурат II је више од свега на свету желео да добије његову главу Прилику која му се сада пружила на Косову није желео да пропусти.

Битку су започели Турци. И док је Мурат II, са својим шеснаестогодишњим сином, будућим Мехмедом II, из позадине посматрао судар две војске први везир се ставио на чело анадолских коњаника и преко левог крила јурнуо на Хуњадија. Али уместо да се брани, угарски намесник је повео своје ердељске борце у напад на турско десно крило. Развила се страшна битка налик на ону 59 година раније када је на истом месту крај реке Ситнице потучена српска војска. Тихи јесењи дан проломио је коњски топот, звекет сабљи и крици рањених и умирућих. Оба крила турске војске, под притиском извежбаних ердељских коњаника, нису дуго издржала. Уплашени Анадолци расули су се по Косову а затим дали у бекство.

Био је 18. октобар 1448. године и само кратком јесењем дану султан има да захвали што није претрпео страшан пораз.

КО ЈЕ ИЗДАО ХУЊАДИЈА?

Захваљујући међусобним ситним зађевицама, европски феудалци нису могли да увиде праву опасност која им прети од Турака иако је већ средином века цео Балкан био под њиховом влашћу. Европске државице, понекад не веће од једног града са околином, свађале су се међу собом и бринуле само непосредне бриге, сматрајући за непријатеља само оног ко би се појавио на њиховој граници.

Једини довољно мудар да увиди опасност од турске најезде и довољно моћан да јој се супротстави био је угарски краљевски намесник Јанош Хуњади, потомак велике породице из Ердеља, познат у предању наших народа као Сибињанин Јанко. Други велики борац против турске власти био је кнез Ђорђе Кастриот Скендербег који је већ пет година предводио албанске устанике. Њих двојица су се договорили да се сретну на Косову пољу и одатле заједно крену на Турке.

Турски обавештајци су некако сазнали да су Хуњади и Скендербег потписали споразум у Венецији о заједничком нападу на Турке па је султан Мурат II послао војску да по сваку цену спречи спајање угарских и албанских трупа. Неки историчари мисле да је и сам деспот Ђурађ Бранковић обавештавао султана о кретању Хуњадијеве војске, да би обезбедио турску наклоност и свом ратовањем исцрпљеном и десеткованом народу омогућио миран живот, а и да би се осветио Угарима који су немилосрдно пустошили српска села, идући пут Косова.

Јанош Хуњади је довео на Косово 40.000 пешака и 7000 коњаника и довукао топове којима су руковали Немци и Чеси. Угарској војсци придружио се, са 8000 коњаника, влашки војвода Дан, Хуњадијев пријатељ. Али, турска војска је била

УЛА ЈАНКО

бројнија и када је пала прва ноћ Хуњади је знао да је до победе још далеко.

ИЗА ЛЕЂА НЕПРИЈАТЕЉУ

Зато је наредио тобџијама да целе ноћи бомбардују турски логор, да им не дају да трену и среде своје редове за сутрашњу битку. Исту мисао је имао и турски султан па је својој артиљерији издао заповест да без предаха туче угарски логор. Тако је целе ноћи беснео двобој каменим ђуладима која су из неба покривеног облацима падала на заспале борце.

Када је свануо дан, султан је опет послао у напад трупе из Анадолије. Заметнуо се крвави бој на Косову који је трајао све до сунчевог заласка. Ситница је опет текла мутна и крвава носећи коње и јунаке. Али и други дан битке није донео победника. Сувише је војске било нагомилано на овом историјском пољу да би се победничка срећа осмехнула Мурату или Хуњадију. Још је било много живих и одморних бораца које су и један и други војсковођа држали у резерви.

Друге вечери наставила се узајамна артиљеријска канонада. Гледајући блесак угарских топова и напрежући се да им у ноћној тмини одреди положај, турски султан је одлучио да сутрадан покуша да опколи угарско-влашку војску. У рану зору изабрани анадолски ратници пошли су да заобиђу непријатеља.

ЗАТВОРЕНА КЛЕШТА

Хуњади је сазнао да га Турци нападају с леђа у тренутку када је срећивао редове Угара за јуриш. Али велики војсковођа није се збунио. Наредио је својим верним Немцима и Чесима да топовском паљбом и даље држе јаничаре приковане за палисаде изграђене у дубини турског положаја. Међутим, влашки војвода Дан је премро од страха због изненадне појаве Турака и одлучио се на издају. Послао је преговараче султану с обећањем да ће се сви Власи предати ако им се поштеди живот. „Тврду веру" је добио и одмах, не обавештавајући Хуњадија, прешао на турску страну, на ивицу Косова поља. Тек када су Турци напали угарског војсковођу с бока и на тај начин затворили клешта, Хуњади је схватио да је изгубљен. С малим бројем најоданијих бораца, побегао је у галопу с Косова, а за њим Угри који су успели да пробију турски обруч.

Тако се, трећег дана борбе, 20. октобра 1448. године, завршила друга косовска битка још једном турском победом. Али бекство Хуњадија и Угара није било и крај крвопролића на Косову.

Мурат II није веровао Хуњадију ни када бежи с бојног поља. Сећајући се бројних лукавстава овог угарског војсковође, султан је и даље био на опрезу. Бојао се да се Хуњади не врати на попршште и изненади турску војску баш кад буде славила победу. Бојао се и влашких коњаника војводе Дана, помишљајући да су се предали с намером да у одсудном часу нападну Турке у њиховом логору.

Зато је наредио својим војницима да Влахе прво разоружају, а затим да их до последњег посеку јатаганима. Страх од повратка Хуњадија и огромни губици Турака натерали су султана да на бојном пољу не приреди уобичајено весеље. Хиљаде мртвих бачено је у Ситницу, а само мали број пристојно сахрањен. Међу погинулим налазиле су се и јединице Немаца и Чеха које су до последњег човека изгинуле крај својих топова. Били су то најхрабрији борци другог косовског боја.

* * *

Дуго се после битке причало у народу да не треба јести рибу из Ситнице јер је отрована, нахрањена лешинима коња и јунака.

Како је време пролазило и сећање бледело, успомена на две косовске битке, из 1389. и 1448. године, стопиле су се у јединствено народно предање о косовском боју. Издајство влашког војводе Дана, одбијање Ђурђа Бранковића да помогне Хуњадију у сукобу с Турцима, задојење Скендербега, многе епизоде другог косовског боја постале су елементи легенде у усменом предању српског народа и његовом виђењу и објашњењу српског пораза на Косову.

Ђ. Ј.

Краљевски намесник успео је да са малим бројем најоданијих бораца побегне с Косова поља.

НАША СРЕДЊОВЕКОВНА ПОВЕСТ

ОСЛОБОДИЛИ СУ СОФИЈУ

Бојећи се продора Турака у Европу, угарска и пољска војска од 25.000 ратника, у којој је само коњица младог племића Јаноша Хуњадија бројила 12.000 људи, кренула је крајем 1442. године на Турке. Њима се придружио и деспот Ђурађ Бранковић са око 8.000 Срба. Од Београда путем ка Цариграду велика војска пошла је тек 3. новембра, на прагу зиме, што је било веома погрешно.

Исак-бег, командант Смедерева, није смео да заустави нападаче, па се прва битка одиграла тек код брда Болвана (у близини Алексинца) где су Турци потучени до ногу. Уједињена војска Срба, Угара и Пољака журила је према Нишу побеђујући уз пут мање турске снаге, све док се није сукобила са главнином султанове војске. Судар је био страховит. Турци су доживели пораз, изгубивши око 6.000 ратника, од којих је 4.000 било заробљено.

Поход је настављен. Запаливши турску тврђаву у Пироту, Угри, Срби и Пољаци као лавина су се сручили према Софији. Почетком децембра град је пао, а Бугари су радосно дочекали ослободиоце. Нападачи су наставили пут према Текији, али су морали да се зауставе јер је зима већ добро стегла, а и глад је била на помолу.

Зато је уједињена војска кренула натраг и преко Београда вратила се у Будим, не стигавши никад до Једрена.

ДОКТОР БАКСУЗИЋ:

ОРИГИНАЛНО РЕШЕЊЕ

ЛЕ МАН ЈЕ ПАКАО!

МОДЕРНИ ГЛАДИЈАТОРИ

Комадић стакла које је прсао у парампарчад забио се француском ветерану Розјеу поред ока. Болид је опасно закривудао...

Двадест четвртог јуна 1950. године тачно у 15 часова и 15 минута плануо је стартеров пиштољ. Такмичари су потрчали преко писте према постројеним болидима. Упркос томе што се примакао педесетој години, Луј Розје је међу првима стигао до кола, ускочио и упалио машину.

У првом сату трке није се догодило ништа нарочито. Рејмон Сомер је у црвеном „ферарију" водио испред Розјеа и другог „талбота" којим је управљао Мејра. Тек у трећем сату се редослед изменио: Сомер је застао да би напунио резервоар бензином, а Розје је тада избио на чело колоне. После шест сати вожње француски ветеран у плавом „талботу" имао је два круга предности пред осталим такмацима. За друго место борили су се Мерес, који је сменио Мејра, и Кинети у „фераријy". Сомер се укључио у трку и настојао да их сустигне.

ОН ЈЕ ЛУД

Пред поноћ, после осам часова трке, док је Розје возио на правом делу стазе брзином преко 200 километара на час, једна сова налетела је на ветробран „талбота". Стакло је прсло у парампарчад и један комадић стакла забио се Розјеу поред ока. Болид је опасно закривудао, али је возач успео да га задржи на стази.

Розјеу се низ образ сливао танак млаз крви, око га је болело и почело да сузи, а у кичми је осетио лаке пробаде. Али, стегнутих зуба возио је даље.

У два сата по поноћи други пут је застао крај „Талботовог" бокса.

— Ти си рањен, тата! — уплашено је промуцао везачев син Жан-Луј. — Пусти мене! Не можеш даље! Та, ми смо пар!

— Горшо! — рече Розје не обазирући се на сина. — Пуни резервоар!

— Чекај, треба ставити ветробран! — умеша се Розјеов пријатељ Левег, такође ветеран тркачке стазе. — Осим тога, треба и да се одмориш. Возиш пуних 11 сати. Препусти волан Жан-Лују!

Розје одмахну руком, ускочи у кола и одјури.

— Он је луд! — уздахну очајнички Левег. — Убиће се!

САМО ДО ЗОРЕ

Мркла ноћ. Розје вози круг за кругом. И увек кад прође километар иза трибина чини му се као да упада у мрачну пећину. Само по великом броју чија се силуета бледо оцртавала на мрачном небу зна да ту треба скренути. Изненада плане фосфоресцентно упозорење да треба прикочити. јер је 200 метара даље оштра окука код Црвеног Брега. А иза њега, уморне и болне Розјеове очи покушавају да продру кроз маглу која се у праменовима вуче удолином. За тренутак му се учини да су му наочари од млечног стакла, а онда опет светло: то је бистро, а тамна коцка иза њега је резервоар за воду. Розје зна да је километар даље окука у пешчаној заравни, а да ће га иза ње заслепити низ блештавих сијалица са трибина и боксова.

Ипак, престизао је једна кола за другим. У три изјутра, после 124 круга, у половини исцрпљујуће трке водио је шест кругова испред Мејра који је опет сменио Мереса.

Повређено око му се већ напола затварало и све јаче га болело. Руке су му се грчиле, а листови на ногама почели да коче. Све чешће је имао осећај да губи контакт с ножним командама.

— Морам издржати бар до зоре! — говорио је сам себи. — Не смем пустити Жан-Луја да у овој лудој трци вози по мраку. Ово ни је трка ово је самоубиство!

С времена на време гласно би зајечао, али је возио круг за кругом не обазирући се на пријатеље који су му из бокса давали знак да стане.

— Морам издржати до видела! — понављао је гласно. — Морам!

У четири изјутра Розје се зауставио.

— Треба променити задњу полуосовину! — узвикнуо је.

Прсте је једва одвојио од волана, а кад се извукао из кабине једва се усправио. Левег га је ухватио под руку и повео према боксу.

— Оставите ме! — отржe се Розје и окрете се механичарима. — Где је та проклета полуосовина?

Зграбио је алат и са механичарима почео да ради. За нешто више од пола сата поправили су квар и заменили полуосовину.

— Тата! — Жан-Луј је стао пред Розјеа. — Пусти ме да ја наставим. Ниси ме, ваљда, довео у Ле Ман само зато да посматрам трку?

Луј Розје је болним очима пролетео преко неба. Свануло је!

— Седи, дечко, и вози пажљиво — рекао је.

Младић је радосно притрчао колима, сео и „талбот" је излетео на писту.

Розје се свали у столицу и затвори очи.

— На ком је месту Жан-Луј? — запитао је неколико тренутака касније. — Ипак нисам смео да га пустим да вози — додаде.

— На трећем! — одговори Левег.

Розје поново затвори очи. Чинило се да је заспао.

— Срећа што је та осовина попустила — шапну главни механичар Левегу. — Он би иначе још седео за воланом.

Уто Розје јекну и отвори очи. Збуњено погледа око себе, а онда се диже и рече Левегу:

— Заустави Жан-Луја!

— Шта хоћеш? — запрепасти се искусни ветеран. — Ти си потпуно луд! Не мислиш ваљда да...

ШТА ТИ ЈЕ, ТАТА!

Розје је већ económico дограбио црвену заставицу и стао на ивицу бокса.

— Тата, шта ти је? — побунио се младић кад се зауставио. — Тек сам обишао два круга!

— Излази! — рече грубо Розје, седе за волан и одјури.

Кад се поново укључио у трку, Розје је био на трећем месту. Постепено је убрзавао темпо и приближавао се челу трке.

У девет часова и 20 минута престигао је „јагуара", којег је возио пар Џонсон-Хедли, а у десет часова, код Црвеног Брега, претекао је и Мереса у „талботу".

1430 МИНУТА ЗА ВОЛАНОМ

Возио је као у трансу, није осећао болове, нити је био свестан да гризе усне толико да му тече крв.

Постао је победник у 15 часова и 15 минута. Од 1.440 минута, колико је трка трајала, он је за воланом одседео 1.430, а његов син само 10 минута. За 24 часа прешао је равно 250 кругова или 3.373 километара. За 18 километара оборио је рекорд који су 1939. године, смењујући се у правилним размацима, поставили Жан-Пјер Вимиј и Пјер Вејрон.

Уз помоћ Левега и главног механичара Розје се једва довукао до почасне трибине. Онда се сам, улажући последње остатке снаге, испео уз неколико степеника до ложе да прими награду.

После тога спавао је непрекидно 24 сата. Када се пробудио, у први мах није знао где се налази ,ни шта се збивало последња два дана.

— Доста ми је тога! — рекао је кад се сасвим освестио. — То је посао за лудаке! Ле Ман је пакао!

А. Р.

1 **ТВРДОГЛАВИ ДЕЧАК** — Када су крајем 18. века бечким дворанама залепршале у ритму валцера хаљине играчица нико није слутио да ће ускоро ова игра залудети цео град. Његовом ритму није одолео ни дечак по имену Јохан Штраус. Слушајући у гостионици свог очуха звуке валцера који су за малу напојницу изводили путујући музичари, дечак је одлучио да научи да свира. Узалуд су га родитељи грдили, тукли, молили да изучи неки „пристојан" занат. Јохан је био непоколебљив. С виолином под руку, бежао је од куће и на обали Дунава вежбао да свира.

2 **ТУЧА НА КОНЦЕРТУ** — Ту га је први пут и чуо познати виолиниста Полишански и, открившии у њему несумњив таленат, одлучио да му помогне. Следећих година Јохан је марљиво учио, све док једног дана у Пратеру, бечком забавном парку, није срео младог композитора Јозефа Ланера. Понесен музиком коју је изводио Ланер, Штраус је одлучио да се придружи његовом трију. Временом мали квартет је прерастао у велики оркестар. Шест година касније двојица пријатеља су се потукла за време извођења концерта и тако начинили крај заједничком раду.

СЛАВНЕ ЛИЧНОСТИ

Јохан Штраус

4 **НАЈМУЗИКАЛНИЈА ГЛАВА** — Мада су сва тројица Шраусових синова пошла његовим стопама, само је један од њих успео да га превазиђе. Био је то Јохан Штраус млађи, човек кога је чувени композитор Вагнер назвао најмузикалнијом главом 19. века. Занимљиво је да је и најстарији и најталентованији син Јохана Штрауса морао да учи тајно да свира јер славни отац није желео да му деца постану професионални музичари. Међутим, као и његов отац, дечак је био упоран: захваљујући томе свет је добио врсног композитора који ће свуда пронети славу бечког валцера.

5 **НОСИЛИ ГА НА РУКАМА!** — Јохан Штраус млађи је имао само 19 година када је 15. октобра 1844. први пут стао за диригентски пулт. Концерт је завршио једним од очевих валцера. Раздрагана и одушевљена публика га је на рукама изнела из дворани: било је то највеће признање које је млади музичар могао да доживи. Па ипак, упркос успеху који је постигао већ на свом првом концерту, Штраус млађи је наишао на сасвим хладан пријем међу члановима очевог оркестра. Али, то га није обесхрабрило. Напротив, с много жара прионуо је на посао.

3 **БЕЗ ЊЕГА НЕМА БАЛА** — Ускоро после поделе мегдана са Ланером наочиглед бројне публике, Штраус је 1825. основао оркестар али се није зауставио на томе: почео је и сам да компонује. Обогативши новим елементима валцер који је Ланер развио из аустријске народне игре ландлера, Штраус је успео да се наметне избирљивој бечкој публици. Овај, до јуче само један од многих градских капелника, почео је да ниже успех за успехом. Ниједан бал није више могао да се замисли без његових валцера. У двадесет шестој години Јохан Штраус је постао „краљ валцера". Са свих страна почеле су да му пристижу примамљиве понуде за гостовање и, наравно, Штраус није могао да им одоли. Већ 1833. пошао је са својим оркестром на дугу турнеју по северној Европи и Енглеској. Чак ни пословично хладни Енглези нису могли да одоле његовим валцерима. Томе је несумњиво допринело и темпераментно дириговање бечког капелника... Када је 25. новембра 1849. Штраус у својој 45. години умро од шарлаха, за њим је остало око 250 композиција.

КРАЉ ВАЛЦЕРА

6 **НА ЛЕПОМ ПЛАВОМ ДУНАВУ** — Јохан млађи није од свог оца наследио само таленат већ и исту енергију и истрајност у раду. И поред тога што је валцер као музички облик прихватио од оца и Ланера, он се на неки начин сматра његовим родоначелником јер му је дао не само нови полет и садржину, него га је испунио динамиком. Штраусови валцери, међу којима је свакако најпознатији „На лепом плавом Дунаву", лако су нашли пут до широке публике. Штраус је понегде био непожељан гост. Тако је у Шлезији чак и ухапшен под оптужбом да шири революционарне идеје.

7 **СЛЕПИ МИШ И ЦИГАНИН БАРОН** — Захваљујући Јохану Штраусу млађем, валцер је постао и неизбежни део оперете, музичког облика по много чему сличног комичној опери. У оперетама, Штраус је у пуној мери приказао свој таленат: његове мелодије је певушио цео Беч. Најпознатије и вероватно највише извођене Штраусове оперете су „Слепи миш" и „Циганин барон". Када је 1899. умро у 74. години од запаљења плућа, Штраус је иза себе оставио многобројна музичка дела и око 400 валцера који су прославили Беч.

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

ЉУТИТ ЋЕ СЕ МОЈА МАЈКА

Текст: Ивица Крајач
Музика: Никица Калођера
Изводи: Љупка Димитров-[illegible]

Сад кад смо драги сами ми.
сјети се што рекао си ти
одлази, дао си ми ријеч
а сад је стварно касно већ.

Премда би хтјела да останеш
још које вријеме
мада ћеш доћ,
спушта се сумрак помало,
већ нестају сјене,
ближи се ноћ.

Драги, љутит ће се моја мајка
ако види да си ту,
љутит ће се моја мајка,
познам ја њу.

Знаш да љутит ће се ако сазна
да си са мном био сам.
љутит ће се моја мајка,
добро ја знам.

Лијепо је кад смо скупа ми
пролазе брзо дани сви
све ми се чини кад си ту
као у неком кратком сну.

Премда бих жељела заувијек
остат с тобом,
можда ћеш доћ',
али у сјећању, драги, понесимо
собом
пала је ноћ.

Драги, љутит ће се моја мајка
ако види да си ту,
љутит ће се моја мајка,
познам ја њу.

Знам да љутит ће се ако сазна
да си са мном био сам,
љутит ће се моја мајка
добро ја знам.

Како да им пишем?

ROBERTA FLACK, c/o Atlantic Record, Corporation, 1841 Broadway, New York, N. Y. 10023, USA

EMERSON, LAKE AND PALMER, c/o Manticore Records, 16 Curzon Street, London W 1, England

DAVID BOWIE, RCA — House, 50 Curzon Street, London, England

JOSE FELICIANO, c/o RCA Records, RCA — House, 50 Curzon Street, London, England

BOB DYLAN, c/o Asulym Records. 15 Columbus Circle, New York, N. Y. 10023, USA

ЉУПКА ДИМИТРОВСКА

За **Љупку Димитровску** слободно можемо рећи да је имала далеко више успеха у иностранству него код куће. Мада стално живи у Југославији, где се често појављује на музичким смотрама, Љупкини краткотрајни излети у иностранство готово по неком правилу доносили су јој признања и нове успехе. Тек недавно, после фестивала забавне музике Загреб 75, Љупка је успела да у потпуности освоји и домаће поклонике забавне музике. Песма **„Љутит ће се моја мајка"**, изведена на **Загребачком фестивалу** где је освојила **награду стручног жирија** донела јој је симпатије свих који су је чули. Њен успех не умањује ни тврдња да ова мелодија подсећа на добро познату „Белу голубицу", велики светски хит. До овог успеха Љупка је морала да се доказује на безброј фестивала широм света.

Први међународни успех постигла је 1970. године у Берну када је у Купу Европе, заједно са Терезом Кесовијом и Миром Унгаром, освојила прво место. Исте године у Атини, у конкуренцији 50 певача, осваја песмом **„Адио"** трофеј **„Златни Аполо"** што многи сматрају и највећим успехом домаће забавне музике. Следе успеси на фестивалима у Малаги, Токију, Дрездену и многим другим градовима где су се одржавале музичке манифестације. Интерпретирајући песму **„Ђибу ђиба" на Мидему 1970.** године, Љупка поставља рекорд фестивала јер су ту композицију откупиле двадесет и три земље. Чест је гост и на страним ТВ програмима, а највише је цењена у Демократској Републици Немачкој одакле јој непрестано стижу позиви за турнеје и концерте. Поред најновијег сингла са хитом **„Љутит ће се моја мајка"**, Љупка је недавно издала и свој први солистички албум на коме се налазе поред нових, нама добро познате песме **„Ђибу, Ђиба"**, **„Не играј се са мном"**, **„Обећање"**, **„Адио"** и многе друге које је **компоновао Никица Калођера.**

ДУЕТ »СУСРЕТ«

Случајан сусрет двојице београдских матураната, Ивана Лончаревића и Дејана Тричковића, и створен је дуо „СУСРЕТ". Склоност ка музици и поезији (Иван је био члан састава „Орион", а Дејан рецитаторске секције XIII београдске гимназије) навела их је да се окушају и у једном за њих новом виду стваралаштва који негује нежну музику акустичне гитаре и лепе стихове. Можда је помало и чудно што у овом брзом времену, ова двојица младића за своју музику бирају романтичне теме. Но то ни мало не смета онима који их слушају и којима се свиђају њихови свежи гласови. Начинили су неколико снимака за емисију „Вече уз радио" првог програма Радио-Београда, а појављивали су се и на телевизији у омладинским програмима. Музику су до сада писали углавном на стихове познатих песника: Шантића, Ракића, чика Јове-Змаја, Ђуре Јакшића, Бранка Радичевића и других. У фонотеци Радио-Београда налазе се следеће њихове композиције: Остајте овдје, Ал' је леп овај свет, Лудуј док си млад, Дом, Неизвесност.

НОВА СУПЕРГРУПА *

*** СЕПТЕМБАР ***

Често смо до сада имали прилике да слушамо о великим групама. Чак је својевремено био у моди израз супер-група, тако да га је свако жељан славе и успеха додавао уз своје већ постојеће име. Да ипак постоји права супер-група могли смо се уверити крајем прошле године на концертима у Новом Саду и Нишу слушајући састав СЕПТЕМБАР. Добро позната имена југословенске поп-музике: Тихомир Поп Асановић (инструменти са клавијатуром), Перо Угрин (труба и електрична виолина) Чарли Новак (бас), Брацо Доблекар (удараљке), Ратко Дивјак (бубњеви) и певач Јанез Бончина одлучили су да оснују један нови састав који неће јурити са концерта на концерт да би што више зарадила, већ ће радити и свирати ону музику за коју сматрају да је квалитетна. Да је тако може се уверити свако ко их бар једном чује јер сви ови младићи са дугогодишњим стажом у поп-музици имају од осталих квалитет више, а то је мајсторство и познавање инструмената.

Крајем овог месеца група издаје први сингл са композицијама „Мала вјештица" и „Буди с нама", док је у припреми и албум с којим ће се група на првој турнеји представити младима из готово свих већих градова Југославије. Промоција ове ЛП-плоче заказана је за март месец а поред групе СЕПТЕМБАР на концертима ће учествовати и београдска ЈУ-група. На крају поменимо и то да је један од иницијатора за оснивање ове групе познати оргуљаш Тихомир Поп Асановић који нам је својевремено својим албумом „Мајко земљо" пружио изузетно задовољство. Ускоро намерава да изда и другу самосталну ЛП-плочу на којој ће, поред чланова групе СЕПТЕМБАР, музицирати и Ведран Божић, Јернеј Подбој, певачи Зденка Ковачичек, Јанез Бончина. Први пут у својој музичкој каријери Тихомир Асановић представиће се на овој плочи и као певач.

ПОП - ЗАНИМЉИВОСТИ

Telly Savalas, популарни „Којак", веома је строг отац. Недавно је његова седамнаестогодишња кћерка изјавила новинарима да јој отац забрањује да излази са младићима. Иначе, њен изабраник је двадесет двогодишњи шофер што, изгледа највише и смета Саваласу.

У Hammersmith Odeonu у Лондону, познатом по поп-концертима, у току новогодишњих празника, од 27. децембра до 3. јануара, наступало је неколико веома познатих певача и састава. Између осталих публици су се представили Gilbert O' Sullivan, Gary Glitter, Showaddywaddy, Kenny, Sailor and Sassafras и други.

Нови сингл Ike and Tina Turner »Della's Power« наишао је на веома добар пријем код публике. Први пут је представљен на концерту у Лондону и био је увод у новогодишњу турнеју овог популарног музичког пара.

Америчка група »Blood, Swet and Tears" започела је своју турнеју по Енглеској. Група наступа са потпуно новим репертоаром и према првим оценама критике у потпуности је задовољила.

Marc Bolan је одлучио да прода своју кућу у Hertfordshiru коју је купио пре две године. Иначе у овој кући популарни певач уопште није ни становао а цена коју за њу тражи износи око 170000 долара.

Група Sha Na Na после дужег времена одлучила је да почне са јавним наступима. Овога пролећа чланови састава полазе на шеснаестодневну турнеју по Европи. Прва земља коју ће посетити биће Енглеска.

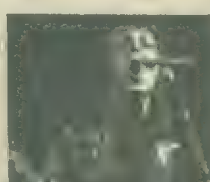

Популарна домаћа интерпретаторка забавних мелодија Тереза Кесовија одлучила је да се више не појављује на фестивалима. „Нервоза која их прати исувише ми смета. Сви од мене очекују да будем прва и због тога сматрам да ће ми далеко бити пријатнији контакт са публиком на концертима. Због тога сам са великим одушевљењем прихватила позив да учествујем на гала приредби УНИЦЕФ-а која је заказана за март месец у Базелу", каже ова популарна певачица.

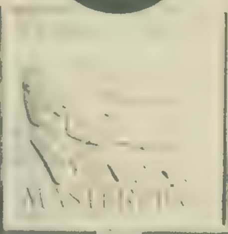
Тома Бебић, кантаутор из Сплита, управо завршава снимање ЛП-плоче својих шансона. На плочи ће се, поред већ познатих композиција изведених на домаћим фестивалима, наћи и потпуно нове, специјално компоноване за ову прилику. И аранжмани ће бити потпуно нови а писао их је гитариста Павле Коларов.

David Essex почео је да ради са Tony Christiem. Први резултат ове сарадње је снимак композиције »Easy To Love« (Лако је волети) која се нашла и на сингл-плочи.

Paul Mc Cartney, један од некада чувених »Beatlesa«, требало је да са својим саставом отпутује на турнеју по Јапану. Међутим, њему је јапанска влада укратила визу због тога што је пре десет година у Лондону био осуђен због поседовања дроге и што је у свом врту гајио марихуану.

НОВЕ ПЛОЧЕ НАШИХ ДИСКО-КУЋА ✪ Југотон ✪

THE TEMPTATIONS — MASTERPIECE (Узвишени)

Још један албум групе TEMPTATIONS доспео је на наше тржиште. То је ЛП-плоча на којој се налазе композиције Masterpiece, Hey Girl, Plastic Man и друге.

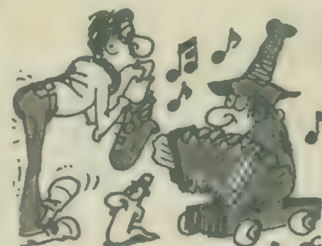
STEVIE WONDER — INNERVISIONS

О тамнопутом слепом музичару Стиву Вондеру непотребно је говорити. Својим композицијама често нас је одушевљавао и због тога не би требало пропустити и не чути нови албум »Innervision«.

THE TEMPTATIONS — 1990

Издавањем овог албума продуцентска кућа Дискотон из Сарајева пријатно је изненадила све љубитеље групе Темптејшн. Композиције које изводе петорица тамнопутих врсних музичара радо се слушају.

ROY HARPER — HQ

Познати музичар Рој Харпер представља се на овој ЛП-плочи својим композицијама од којих су нашим слушаоцима нешто познатије The Game и Spirit Lives. Плоча је снимљена 1975. године у продукцији Emi Records и готово истовремено издата је и код нас.

БЕРЗА ПЛОЧА

Желео бих да продам или заменим за грамофонске плоче „Политикине забавнике" број: 1082, 1105, 1175, 1180, 1120 и мењао бих или продао доста домаћих и страних сингл плоча.

Добривоје Јовановски
Николе Мараковића 33/28
11090 Миљаковац II,
Београд

* * *

Продајем следеће ЛП плоче: Yes (Relayer) Suzy — 50; Mike Oldfield — Tubular Bells, Xergest Ridge (ПГП РТБ) — 50 дин; Led Zeppelin II (Atlantic) — 70 дин. III (Suzy) — 50 дин; Genesis (Live) ПГП РТБ — 50 дин; Cat Stevens — Catch Bull at Four (Island records) — 50 дин; Hair (RCA) — 70 дин; Ella Fitzgerald (The Beat) ПГП РТБ — 40 динара.

Невен Поповић,
Данијела Озме 1
71000 Сарајево

* * *

Продајем следеће ЛП добро очуване плоче: Mott The Hoople »The Hoople« — 50 дин; Rollingstones »Goat's Head Soup« — 50 дин; Melanie »Live at Montreux« — 45 дин. и YU групе „Како то да сваки дан" — 45 динара.

Добросав Јовановић
Хаила Селасија 15/31
11000 Београд

ЗАБАВНИКОВЕ ТОП ЛИСТЕ

ЕНГЛЕСКА

1. *Bohemian Rhapsody* — Queen
2. *You Sexy Thing* — Hot Chocolate
3. *Money Honey* — Bay City Rollers
4. *D. I. V. O. R. C. E* — Billy Connolly
5. *Love Hurts* — Jim Capaldy
6. *All Around My Hat* — Steeley Span
7. *Imagine* — John Lennon
8. *This Old Heart of Mine* — Rod Stewart
9. *Sky High* — Jigsaw
0. *Right Back Where We Started From* — Maxine Nightingale

ИТАЛИЈА

1. Feelings — *Morris Albert*
2. The Hustle — *Van Mc Coy*
3. Reach Out I'll Be There — *Gloria Gaynor*
4. Profondo Rosso — *Goblin*
5. 64 Anni — *Cugini di Campagna*
6. Ninna nanna — *Poch*
7. Paloma Blanca — *George Baker Celection*
8. Footstomping Music — *Hamilton Rohanon*
9. Bella dentro — *Paolo Frescura*
10. L'Alba — *Riccardo Cocciante*

ДОМАЋА ЛИСТА — СИНГЛОВИ

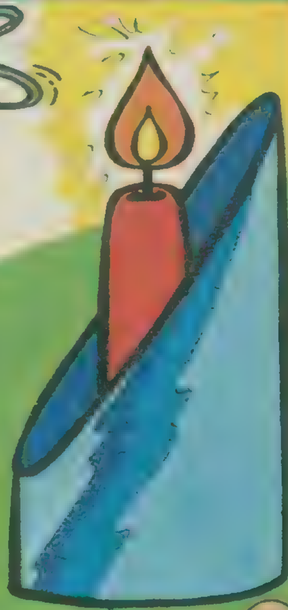
1. Остала си увијек иста — Мишо Ковач
Suzy
2. Заборави — Тереза Кесовија
Југотон
3. Ове ноћи једна жена — Златко Пејаковић
ПГП РТБ
4. Што ћу нано, драги ми је љут — Бисера Велетанлић
ПГП РТБ
5. Шошана — Златко и група ДАХ
Дискос
6. Љутит ће се моја мајка — Љупка Димитровска
Југотон
7. Не гледај ме тако и не љуби више — Бијело дугме
Југотон
8. Звоне стара звона — Душко Локин
ПГП РТБ
9. Крокодилска љубав — Про арте
Suzy
10. Dixie Band — С времена на време
РТВ Љубљана

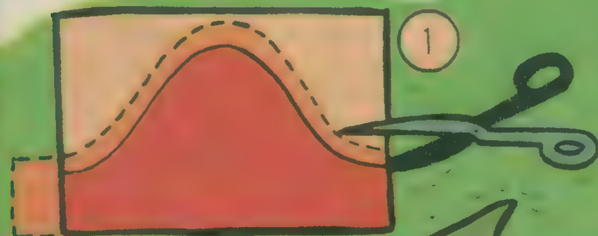
направите сами

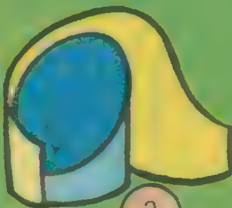

СВЕЋЊАК

Свећњак је не само украс већ и потреба у свакој кући. Поготово је неопходан кад нема струје. Зато вам предлажемо да направите свој, оригиналан свећњак који вас неће много стајати а биће дело ваших руку. Од чврстог картона исеците облик као што видите на цртежу 1 (онај део који је обојен црвеном бојом). Величину облика одредите према обиму свеће. Картон савијте укруг и залепите ивице (црт. 2). Од златног папира (станиола) исеците два облика као на цртежу 1 по испресецаној линији. Затим једним златним папиром обавијте картон са спољне стране (црт. 3), пресавијте ивице ка унутрашњем делу и залепите их селотејпом (црт. 4). Другим златним папиром обложите картон са унутрашње стране (црт. 5), ивице пресавијте на спољашњу страну и залепите селотејпом (црт. 6). Да се не би селотејп много примећивао стављајте мање парчиће. Сад размутите гипс у води у некој старој посуди, ставите свећњак на картон и у њега сипајте гипс док не дође до најниже ивице свећњака (црт. 7 и 8). Док је гипс још жидак ставите у средину свећу и оставите да се осуши. На цртежу 9 видите како изгледа готов свећњак. ПАЖЊА! Свећњак обавезно обложите златним папиром (станиолом), јер он не може да се запали, а осим тога и појачава светлост свеће.

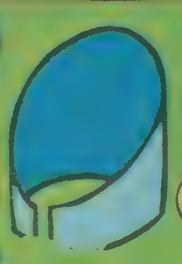

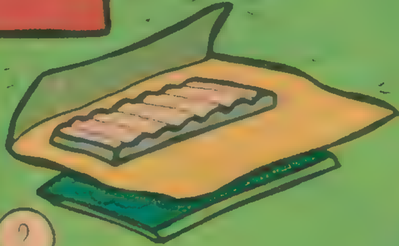

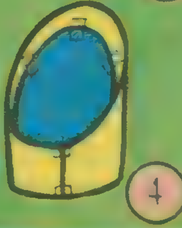

ЗАВРШЕН ЗАБАВНИКОВ НАГРАДНИ КВИЗ

ДИЗНИЈЕВО СВЕЗНАЊЕ

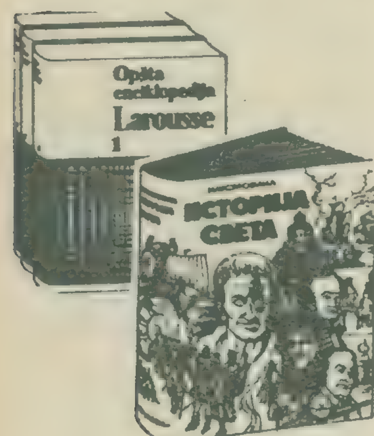
На наш наградни конкурс ДИЗНИЈЕВО СВЕЗНАЊЕ, објављен у броју 1248 од 28. новембра 1975. године „пријавило се 3.650 читалаца. Жири састављен од представника „Политикиног забавника“ и Издавачког предузећа „Вук Караџић“ из Београда, прегледао је све присПеле купоне са одговорима, одвојио тачне од нетачних, и међу тачнима извукао имена награђених.

За оне читаоце који нису тачно одговорили ево решења:

1) Чаробњак се звао Мерлин. 2) Грчки храм посвећен богињи Атини зове се Партенон. 3) Чувени португалски морепловац који је први опловио свет звао се Фернандо Магелан. 4) Тор Хејердал је на сплаву „Кон-Тики“ преплови Тихи ок...н од Перуа до Тахитија. 5) „Отац“ Микија, Шиље, Паје Патка је Волт Дизни и 6) Марко Поло је од Кинеза пренео у Европу макароне.

НАГРАДЕ — ПОКЛОН ИП „ВУК КАРАЏИЋ“ — добили су:

I НАГРАДУ: ОПШТУ ЕНЦИКЛОПЕДИЈУ LAROUSSE добио је САШКО АНДОНОВ, Карпош III, кула 1, 21/II, 91000 Скопје

ОСТАЛИХ ДЕСЕТ НАГРАДА, књигу ИЛУСТРОВАНА ИСТОРИЈА СВЕТА, добили су:

1) САША ЛЕСКОВАР, Љубе Стојановића 22, 11000 Београд 2) БРАНИСЛАВ РОСИЋ, Дуњерска 20/5, 18400 Прокупље 3) ДРАГАН БАРЈАКТАРЕВИЋ, Мачванска 1, 22424 Кленак 4) ЖЕЉКО ДРЧА, Железничка 26, 31000 Титово Ужице 5) ОЛИВЕРА ПОПОВИЋ, Нови Компреп, насеље Ратко Јовић, Јастребачки станови Ул. 7. бр. 6/2 18000 Ниш 6) ДРАГАНА КЉАЈИЋ, Хероја Јерковића 23/а, стан 8, 31000 Титово Ужице 7) МИРКО ГАРАБАНДИЋ, Гагаринова 7, 21000 Нови Сад 8) БРАНКО ВУКОТИЋ, Градска 63, 31000 Титово Ужице 9) НЕРМИНА ШАХБЕГОВИЋ, С. Благовчанина 11, 71320 Вогошћа, 10) ЗДРАВКО КЛАЧАР, Невјестина 19, 71000 Сарајево.

ЗИМЗЕЛЕНИ СТАРАЦ

НАЈВЕЋИМ ДРВЕТОМ НА СВЕТУ сматра се **зимзелена секвоја** која расте у Калифорнији (САД). Из њеног стабла истеше се и по 1200 тона грађе а то је отприлике количина материјала потребна за изградњу 45 барака. Зимзелена секвоја је не само велико већ и врло старо дрво: поједина стабла имају преко 2000 година. Просечна секвоја, обима 12 м, висока је преко 90 м.

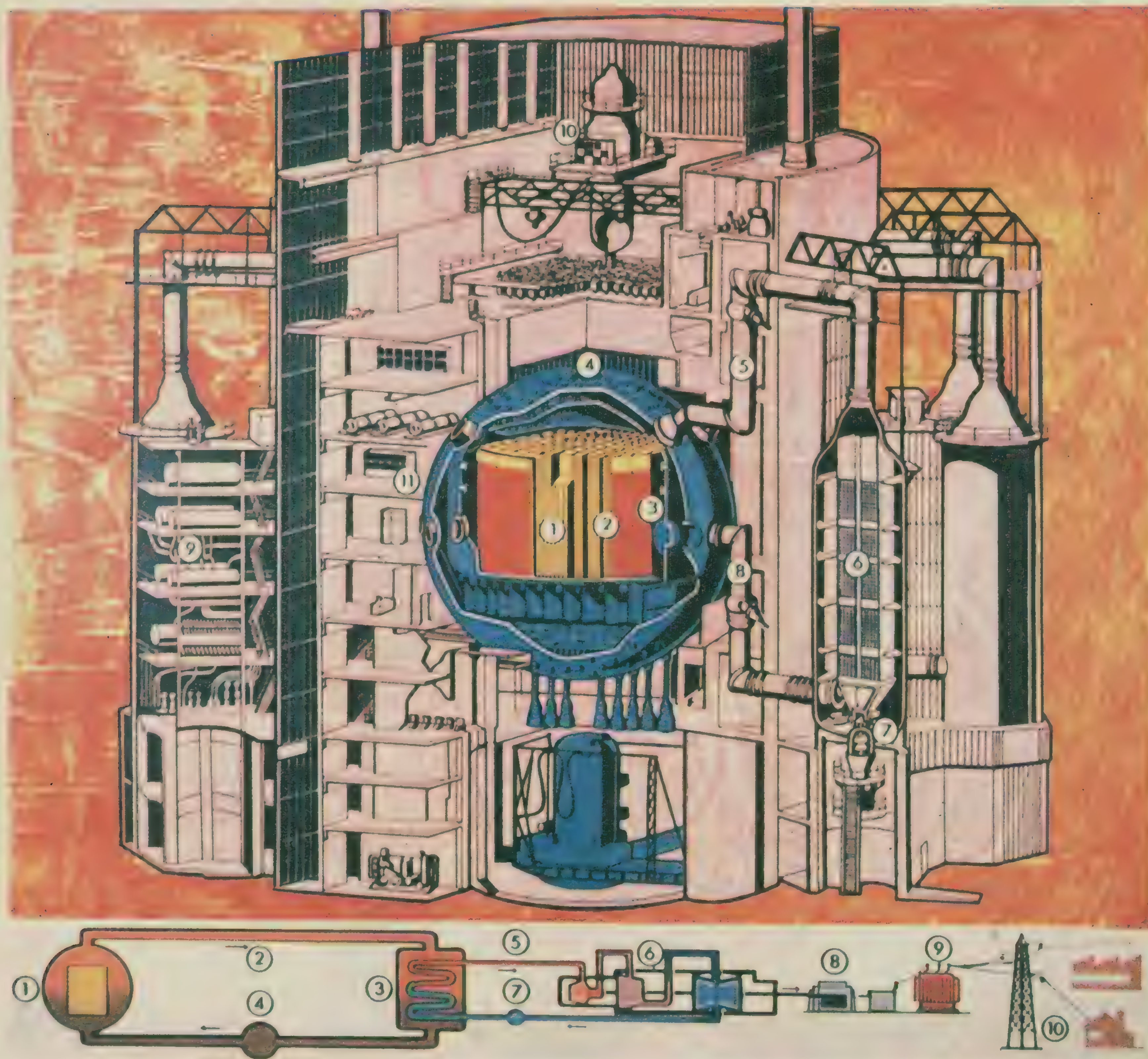
У НАЦИОНАЛНОМ ПАРКУ у **Калифорнији налази се секвоја кроз чије је стабло просечен тунел за аутомобилски пут!** Пре неколико година у Калифорнији је пронађена зимзелена секвоја висока 112 м која не само што надмашује чувени Биг-Бен на Вестминстерској палати, већ је и два пута виша од Кривог торња у Пизи.

У ИЗДУБЉЕНО СТАБЛО ове џиновске секвоје смештен је кафе-ресторан. Некада је у Калифорнији било на милионе сличних стабала. По неким проценама, шуме секвоје дуж пацифичке обале простирале су се на површини од преко 800.000 хектара. Захваљујући немилосрдним сечама, секвоја је данас готово постала реткост. Због тога су предели у којима се она још налази стављени под заштиту државе и проглашени националним парковима.

КАКО РАДИ АТОМСКА ЦЕНТРАЛА

НЕУТРОНИ УМЕСТО ВОДЕ

У електричним централама на нуклеарни погон као гориво служи уран-235. Када у језгро овог урана доспе један неутрон, долази до фисије, односно до цепања језгра атома на два дела и ослобађања два до три неутрона. Они даље, доводе до цепања нових језгара — стварају ланчану реакцију при којој се производи огромна енергија.

Да би се извела успешна фисија, неопходно је ускладити брзину кретања неутрона што се постиже уметањем шипки урана између преграда од графита. Он, наиме, има улогу успоривача брзине кретања неутрона. Контролисање количине ослобођене енергије врши се помоћу нарочитих шипки начињених од бора или кадмијума. Њиховим извлачењем или увлачењем у уранску масу апсорбује се више или мање неутрона чиме се ланчана реакција успорава или убрзава. На тај начин се, заправо, добија најпогоднија брзина атомске фисије за производњу топлоте. Овако добијена топлота загрева гас који доводи до кључања воде у парним котловима. Тако се добија пара која покреће класичне турбине.

ШЕМАТСКИ ПРИКАЗ АТОМСКЕ ЦЕНТРАЛЕ: 1) језгро реактора, 2) графит (користи се за успоравање неутрона), 3) унутрашњи челични омотач, 4) контролне шипке реактора, 5) врели гас пролази кроз измењиваче топлоте, 6) измењивач топлоте, 7) пумпа за расхлађивање, 8) цев за спровођење хладног гаса, 9) парни котлови, 10) нуклеарни реактор, 11) контролни уређаји.

Доњи цртежи приказују претварање паре из нуклеарног реактора у електричну струју: 1) реактор, 2) цев за спровођење врелог гаса, 3) измењивач топлоте, 4) пумпа за охлађени гас, 5) цев за спровођење паре, 6) парна турбина, 7) пумпа за воду која кружи, 8) електрични генератор, 9) трансформатор, 10) далеководи спроводе електричну струју до потрошача.

НЕБЕСКИ ПО

ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА

РОБЕРТ ШЕКЛИ

Баш дивно — рекао је агент Селтрикс — Петнаест година радим у одељењу за убиства, а сада: хвала лепо, ниси нам више потребан, машина ће тај посао обавити боље од тебе. Је ли тако капетане?

Остали агенти, озбиљна лица, климали су главама.

— Није баш тако — одговорио је капетан. — Биће за вас посла у другим одељењима.

— Не могу то да схватим — наставио је упорно Селтрикс. — Једна глупа направа од метала и пластике да успешно решава случајеве убиства! Како је оно зову: птица-чувар?

— Да. Она открива убицу пре него што изврши злочин.

— Како је то могуће?

— Да читаш новине, не би морао да ме питаш, али тебе интересује само спортска страна. Дакле, проучавајући убице, научници су открили да су њихови мождани таласи у тим критичним тренуцима другачији него код осталих људи. На тој основи су конструисали машину у облику птице која је у стању да региструје те специјалне таласе. Машина се показала одлично на пробама. Птица-чувар открива убицу и задаје му електрични удар управо у тренутку кад хоће да почини злочин. Не убија га, већ га само онемогућава.

— Ја у то не верујем — тврдоглаво ће Селтрикс. — Тражићете ви нас једног дана кад се уверите да су те птице обична глупост.

Човек с пиштољем

Високо над градом, птица-чувар је летела у широким круговима. Њен алуминијумски оклоп светлуцао је на јутарњем сунцу. Летела је нечујно, али су сва њена чула била до крајње мере напрегнута.

Одједном, птица је престала да кружи. Њен сложени електронски систем за примање спољних утисака открио је нешто и сада је почела да се спушта, прво као да оклева, а онда се — прецизно одредивши циљ — стуштила на њега.

Циљ је била једна бакалница на периферији града. У њој, омален, мршав човек био је уперио пиштољ у бакалина, тражећи да му преда новац из касе. Али, овај је, потценивши опасност, покушао да нападачу приђе што ближе и избије му оружје из руке.

— Ни корак више! — узвикнуо је наоружани човек, грчевито стежући дршку пиштоља.

Следећег тренутка срушио се на под, ошамућен. Бакалин је то гледао разрогачених очију. Видео је само неки сребрнаст блесак, али знао је шта је то. Погледао је човека на поду, а затим пришао телефону и позвао полицију.

Птица се за то време враћала у висину, емитујући осталим птицама своје утиске. Све су тако чиниле, богатећи своје искуство и учећи на њему.

Нејасне сумње

Фабрике су радиле пуном паром, избацујући свакодневно стотине птица-чувара. Требало је снабдети њима свако место. Једна од највећих, Гелсенова фабрика, личила је на кошницу.

Сви су били опијени успехом, само је Гелсен гајио извесне сумње којих никако није могао да се ослободи. Осећао је да се у свему томе крије нека опасност коју није умео да објасни. Никако му се није допадало што је птицама-чуварима дата могућност да уче и да се саме усавршавају.

— Не делим вашу бојазан — рекао је Роберт Мекинтајер, главни инжењер фабрике кад му је Гелсен изнео своје сумње. — Птице чине само оно што смо им ми ставили у задатак. Основно је спречити живи организам да почини убиство. Дата је врло одређена дефиниција убиства: акт насиља срачунат на уништење живог организма, односно на заустављање његових животних функција. Активност птица-чувара може се кретати само у тим оквирима. Где је ту опасност?

— Не знам, али осећам неку зебњу. Вероватно грешим. Драго ми је што сте ви тако сигурни. Уосталом, и подаци које добијамо веома су оптимистички.

Заиста, подаци су казивали да су птице већ биле способне да откривају чак и убице чији мозак није испуштао оне специјалне таласе. Такав убица је, на пример, био Роџер Греко. Скривен у сенци једне куће, чекао је да наиђе први пролазник. Није мислио ништа посебно. Том првом који наиђе послаће метак у главу, онако, без неког одређеног разлога.

Чули су се кораци. Греко је извадио пиштољ из џепа и сав се приљубио уз зид. Нанишанио је на човека...

Истог тренутка, нешто га је треснуло и он се срушио на земљу. Успео је да се придигне на колена и да поново нанишани кад га је погодио нов ударац. Сад више није покушавао да се дигне; одлучио је да пуца лежећи. Но, стигао га је и трећи ударац, који га је оборио заувек. Птица-чувар имала је задатак да спречи убиство, макар убица при том изгубио живот.

Живо и нежно

Гелсенове сумње су се потпуно распршавале. Подаци су говорили да је већ у првој недељи број убистава пао на пола, а следеће недеље је и тај број преполовљен. Очигледно, кад буде довољно металних птица ситуација ће бити још боља.

Али, једног јутра се догодило нешто што је разбудило Гелсенове бојазни. Мекинтајер је дошао смркнута лица.

— Шефе, једна од наших птица је спречила месара кад је хтео да закоље теле. Био је десет минута у несвести.

Објашњење је било једноставно. За металне птице је и убијање животиња било убиство.

Од тог јутра, алармантне вести су се смењивале једна за другом. У Атици, птица-чувар је улетела у затвор и спречила извршење смртне казне над једним вишеструким убицом. Друга је оборила ловца који је управо хтео да опали на јелена.

МЕТАЛНА ПТИЦА КРУЖИЛА ЈЕ ВИСОКО НАД ГРАДОМ. ОДЈЕДНОМ ЈЕ ЊЕН ЕЛЕКТРОНСКИ СИСТЕМ ОТКРИО ДА СЕ ПРИПРЕМА УБИСТВО.

Очигледно, птице-чувари су све шире тумачиле дефиницију убиства. Сад ни рибари нису више могли да обављају свој посао, јер за птице је то било убиство. Протести су долазили са свих страна.

Најзад је из Вашингтона стигло наређење да се привремено обустави производња металних птица и да се у електронски систем постојећих унесу одговарајуће измене. Птице су штитиле сва жива бића која би се нашла у опасности, чак и муве и пауке, а то је доводило до апсурда.

Птице-чувари су се једном недељно враћале у фабрику на ревизију. То је била прилика да се раставе и да чекају док се не нађе начин да се исправе грешке у њиховој конструкцији. Али, догодило се оно што нико није очекивао: док се техничар спремао да растави једну птицу, друга је улетела и оборила га на тле.

Гелсену је и ово било јасно. Птице-чувари нису јасно разазнавале границу између живог и неживог. Себе су, рецимо, сматрале живим; организмом,ваљда зато што су се кретале.

Ситуација се погоршавала из дана у дан. Сад више ни хирурзи нису могли да обављају свој по-

ЛИЦАЈЦИ

сао. Кад би покушали да секу скалпелом болесниково тело, ту би се створила птица-чувар и ошинула их електричном струјом.

Једини излаз

Металне птице су имале све више посла. Радиле су без одмора.

Нису више долазиле у фабрику на ревизију, иако им је то било наложено; нагон самоодбране је био јачи.

То што су себе сматрале живим бићима имало је несагледиве последице. Са истим правом су жива бића биле и све друге машине које су се кретале. Човек више није смео да угаси мотор свог аутомобила, јер су птице-чувари и то сматрали убиством („заустављање животних функција").

Није било начина да се врате на земљу и раставе. Летеће и нападаће док им буду трајали акумулатори. а то значи најмање шест месеци.

Ако је Гелсен мислио да не може бити горе него што је, преварио се. Птице-чувари нису више допуштале земљорадницима да ору земљу, јер је плуг убијао жива бића која су се налазила у њој. Нико више није смео да сече дрвеће, јер је и оно било живо, нити да коси траву, ни да жање жито.

За то време број убистава почео је поново да расте. Птице-чувари нису могле да стигну на хиљаду страна. Док су оне штитиле комарце и дрвеће, људи су се опет убијали. Одељење за убиства је вратило у службу своје старе агенте, па је чак ангажовало и доста нових. То је за Селтрикса био велики дан. Ликовао је.

— Говорио сам ја вама, капетане, да су те машине велика глупост! Нешто је требало предузети одмах да се птице онемогуће, али шта?

На позив владе, састали су се сви конструктори птица-чувара да би разговарали о једном новом пројекту. То је била такође метална птица, али јача и бржа, програмирана само за један задатак: да убија птице-чуваре. То је, по мишљењу свих, био једини излаз.

Само је Гелсен изразио сумњу.

— Зар нам није довољна ова једна лекција? — рекао је. — Зар не схватате да се чисто механичким средствима не могу решавати наши, људски проблеми?

— Шта предлажете?

— Пустимо да птице-чувари истроше своју енергију и да се...

Нису му дали ни да доврши реченицу. Кад се галама стишала, морао се обавезати да ће у својој фабрици сместа приступити производњи птица-јастребова, како су их називали

А сутра...

Јастребови су се заиста показали ефикасни. Ловили су по небу птице-чуваре и кидале их на комаде, мада су се оне храбро браниле.

Сваког дана, на Гелсенов сто стизали су извештаји о броју уништених птица-чувара. Небо је сада било готово чисто. Па ипак, он је био сигуран да су његове стрепње оправдане.

Позвао је инжењера Мекинтајера и рекао му:

— За сваки случај, могли бисте већ сада да пројектујете нешто што ће ловити јастребове кад за то дође време.

— Мислите...

— Знам да ће се поновити оно исто што је било и са птицама-чуварима, само што сада у ваздуху имамо још опаснију направу, створену да убија. Тако је то кад машини поверимо задатак који припада нама.

Обојица су се загледали кроз прозор. У ваздуху се водила жестока битка. Јастреб је јуришао на птицу-чувара. Она је неко време одбијала нападе, али су снаге биле неравне. Прво јој се откинуло једно крило, а онда се и она стрмоглавила, као камен.

Јастреб је за сада нападао само птице-чуваре, али сутра? Можда ће сутра открити да су му непријатељи и све друге машине које се крећу, а затим и сва жива бића. И да их треба убити...

укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) ИМЕ И ПРЕЗИМЕ НАШЕГ ПРИПОВЕДАЧА-РЕАЛИСТЕ (види слику!), 12) град у Француској, 13) ПРИПОВЕТКА КЊИЖЕВНИКА ПОД 1 ВОДОРАВНО, 14) дрвено седло, 15) град у Далмацији, 17) ономатопеја звука трубе, 18) део шаке, 19) слик, срок, 21) језеро у Финској, 23) проналазач парне машине, 24) скраћеница за: волт-ампер, 25) савремени песник (Васко), 26) острво на Јадрану, 28) мера за површину, 29) врста јужноафричке антилопе, 30) ознака на аутомобилима из Скопља, 33) лична заменица, 34) градски плато, 36) лична заменица, 38) стара мера за течност, 40) наука о небеским телима, 46) скраћеница за боксерски клуб, 47) географски појам, 48) иницијали америчког шахисте, 49) римска богиња срџбе, 51) сазвучје тонова, 52) шаховски термин, 53) млетачки дукат, 54) врста спорта, 55) стари Словен, 56) једна електрода, 57) дражи.

УСПРАВНО:

1) Острво на Јадрану, 2) Обри, 3) годишње доба, 4) руско женско име, 5) енглеска племићка титула, 6) немачки предлог, 7) кухињски прибор, 8) низ, 9) лако испарљива течност, 10) кувано поврће, 11) хемијски знак за иридијум, 15) ауто-ознака за Зајечар, 16) корпа од прућа, 20) географска карта, 22) ПРИПОВЕТКА ПРИПОВЕДАЧА ПОД 1 ВОДОРАВНО, 24) алкохолно пиће, 25) станица, 27) тринаесто и четврто слово азбуке, 31) река у Далмацији, 32) ПРИПОВЕТКА РЕАЛИСТЕ ПОД 1 ВОДОРАВНО, 35) наг, необучен, 37) поштен, 39) ПРИПОВЕТКА КЊИЖЕВНИКА ПОД 1 ВОДОРАВНО, 41) верна, 42) врста лекова за болести бубрега, 43) хемијски елемент, 44) спокојство, 45) једно индијско божанство, 48) климатско лечилиште, 50) спис, 52) хладно оружје.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) Расправа, 8) Алпи, 9) крш, 10) два, п, 12) Шо, 13) еа, 14) нарав, 16) месец, 17) ен, 19) ћуп; 21) Нада, 24) детаљ, 26) Ба, 27) ара, 28) корак, 29) грч, 30) ше, 31) домар, 32) ВОЂА, 33) Анкара, 34) ам, 36) гар, 37) Па, 38) Нана, 40) стена, 42) углови, 44) Кини, 45) СТ, 47) ватра, 49) Но, 50) Лео, 52) син, 53) иње, 55) Андрић (Иво), 56) скелет.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА" 11000 Београд, Македонска 29. Директор НИП „ПОЛИТИКА" Вукоје Булатовић.
Главни и одговорни уредник „Политикиног забавника" Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 220.00 дин, полугодишња 110.00 дин, тромесечно 55.00 дин. Претплата за иностранство: годишња 440.000 дин, полугодишња 220.00 дин, тромесечно 110.00 дин. Уплате на текући рачун број 60801-601-822. Годишња претплата у страној валути: ДМ 64.—, Долар 25.—, Фф. 110.—, Шфр. 66.—, Шкр. 108.—. Девизне уплате из иностранства слати преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански фах 124. Телефони: 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35/I, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-2973-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет

ПОЂИТЕ НА ИСТРАЖИВАЧКО ПУТОВАЊЕ У ПОЗНАТИ СВЕТ НЕПОЗНАТОГ

ПРИРОДА-ПОЗНАТА И НЕПОЗНАТА

— хиљаду чуда природе —

ЧУДЕСНЕ ТАЈНЕ ПРИРОДЕ ОПИСАНЕ У ОВОЈ КЊИЗИ ЧЕКАЈУ ДА ИХ ОТКРИЈЕТЕ

Ова изванредно опремљена књига, са 600 илустрација у боји, од којих су многе бисери уметничке фотографије, мирне душе могла би се назвати ИЛУСТРОВАНОМ ЕНЦИКЛОПЕДИЈОМ ПРИРОДЕ.

Разумљивим и занимљиво писаним текстовима, заснованим на најновијим сазнањима биологије, ова је књига јединствени водич кроз живописни и шаролики живот у природи у различитим његовим облицима и у његовом неизмерном богатству.

Ова несвакидашња књига увешће вас у тајне природе и сазнаћете шта се све догађа:

- у тишини морских дубина
- у пустињи
- у прашуми
- у тундри
- у поларним областима
- у четири годишња доба — пролеће, јесен, лето и зиму
- шта значи вода као основни услов и покретач живота
- како џиновски прашумски цветови опојног мириса служе као замке
- како су велике природне грађевине изграђене од ситних корала
- како говоре пчеле
- да је гепард најбржа животиња — достиже брзину 100 км на час
- да је плави кит највећа животиња свих времена, са срцем од 600 кг

Сазнаћете и низ других занимљивости које је могло да открије само електронско око фото-апарата.

КЊИГА ЋЕ КОРИСНО ПОСЛУЖИТИ И СВИМ УЧЕНИЦИМА јер ће им умногоме олакшати учење и побудити интересовање за проширивањем знања, а **НАСТАВНИЦИМА** и **ПРОФЕСОРИМА** као користан приручник за припремање наставе или у току саме наставе.

Књига је штампана ћирилицом на 480 страна, великог енциклопедијског формата, богато технички опремљена, у тврдом повезу с пластифицираним заштитним омотом, са 600 илустрација у боји, схема, цртежа и индексом на крају књиге.

ЦЕНА КЊИГЕ ЈЕ 400.— ДИНАРА. Може се купити за готово или на отплату.

ЧИТАОЦИ ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА УЖИВАЈУ ПОПУСТ ОД 20%, тако да књигу добијају за 320.— динара. Износ ће платити поштару када прими књигу — поузећем.

КУПЦИ НА ОТПЛАТУ ДОБИЋЕ КЊИГУ ЗА 400.— ДИНАРА, с тим што ће наведени износ отплаћивати у 8 редовних месечних рата по 50.— динара, после пријема књиге, рачуна и уплатница. **ПРВУ РАТУ ПЛАТИЋЕТЕ ПОШТАРУ.**

КУПЦИ ИЗ БЕОГРАДА МОГУ ПОДИЋИ КЊИГУ СВАКОГ РАДНОГ ДАНА ДО 15 ЧАСОВА у предузећу „ВУК КАРАЏИЋ", Краљевића Марка 9.

— — — — — — — исећи, попунити и послати — — — — — — — —

Издавачко предузеће „ВУК КАРАЏИЋ", Београд, Краљевића Марка 9.

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво купујем књигу „ПРИРОДА — ПОЗНАТА И НЕПОЗНАТА"

ЗА ГОТОВО — по повлашћеној цени од 320.— динара. Уплату ћу извршити приликом пријема пакета од поште — поузећем.

НА ОТПЛАТУ — по цени од 400.— динара, који ћу износ платити у 8 редовних месечних рата по 50.— динара, почев од ______ 1975. године.

Прву рату платићу поштару када ми донесе књигу.

(непотребно прецртати)

У случају спора признајем надлежност IV општинског суда у Београду.

Презиме и име ______________________

Занимање ________ Пошт. број и место ________

Адреса стана ________ Назив и адреса радне организације ________

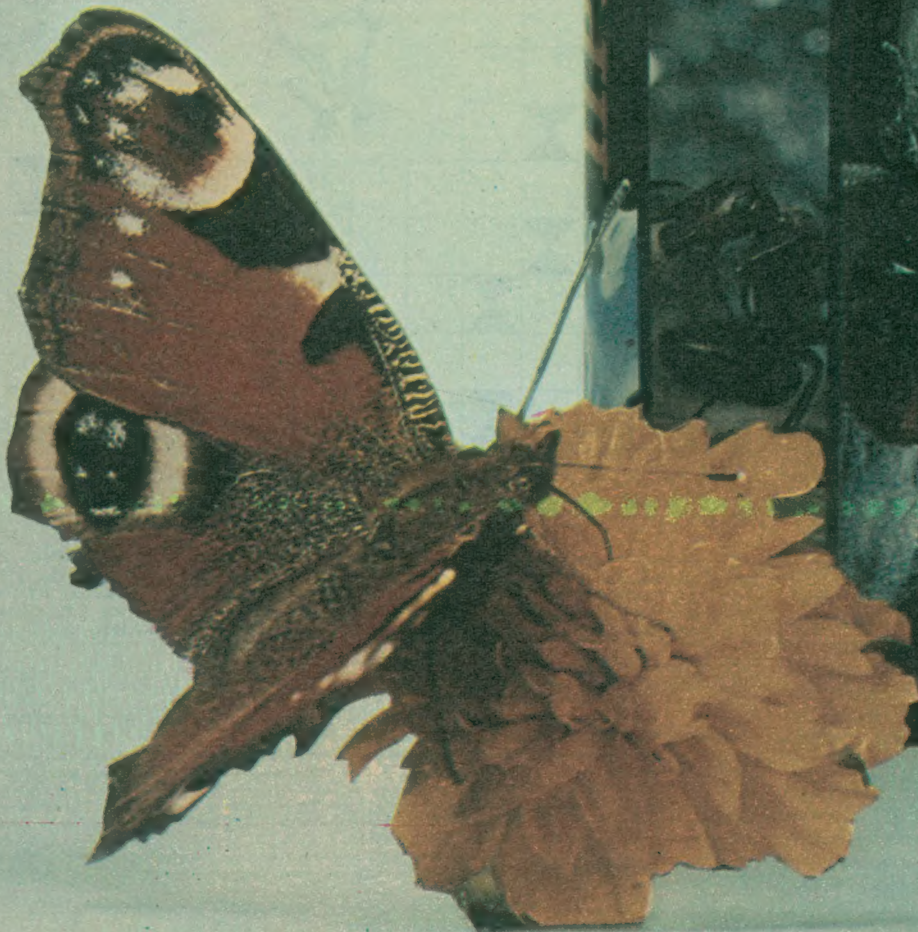
Овера запослења за купце на отплату ________ Купац ________

(печат и потпис овлашћеног лица) (својеручни потпис)

Бр. л. карте ________ Издате од СУП-а ________

Наруџбеница се оверава само при куповини књига на отплату. Пензионери уместо овере прилажу одрезак претпоследњег чека од пензије.

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

Драги Забавниче,

ЗАШТО ШТУЦАМО?

Молим те да ми објасниш како долази до штуцавице и како се може ње ослободити.

Давор Штаудахер,
Загреб

Штуцање је нагло удисајно скупљање дијафрагме праћено брзим затварањем гркљана, услед чега долази до грча трбушних мишића, до увлачења и наглог избацивања ваздуха и, ако је гркљан затворен, до карактеристичног шума штуцања што је веома непријатно

— нарочито кад се човек нађе у друштву. То је рефлексни покрет који може бити изазван извесним нервним поремећајима, надражајем, поремећајем желуца, трбушне марамице, надражајем срца или плућа.

Да би се штуцање зауставило, најбоље је удахнути неколико пута брзо и дубоко или зауставити дисање што је могуће дуже. Штуцање се може зауставити и наглим испијањем хладне воде, гутањем комадића сувог хлеба, притискањем очних јабучица или дисањем у папирну кесу.

У случају дужег и упорнијег штуцања, треба се обратити лекару.

ДОКТОР

ГАЛАКСИЈА

Желео бих да сазнам шта значи реч галаксија, па те молим да ми што пре објасниш.

Владимир Вукосављевић,
Београд

Реч **галаксија** означава велики скуп звезда у свемиру. Наша галаксија је белоплавичаста кривудава трака Млечни пут или Кумова Слама, која опасује привидну небеску сферу. Њена централна раван — галактичка раван, истовремено је раван симетрије распореда и правац најдаље распрострањености чланова огромног звезданог система од више десетина милијарди најразноврснијих васионских тела (звезда, система звезда, маглина, јата, космичке прашине) распоређених у облику огромног спљоштеног диска. Са својим системом Сунце се налази готово у самој галактичкој равни.

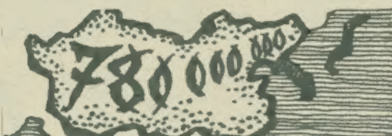

ИМА ИХ К'О КИНЕЗА

Реци ми која земља има највише становника на свету.

Киро Китановски,
Скопје

Народна Република Кина је најмногољуднија земља на свету. На

9.951.000 квадратних километара живи, по последњим статистичким подацима, нешто преко 780 милиона становника. Тако је и у нашем народу, због бројности Кинеза, одомаћен израз за нешто многобројно „Има их к'о Кинеза“.

ШТА ЈЕ ХИПЕРПРОДУКЦИЈА?

Желео бих да знам шта значи реч хиперпродукција.

Зоран Марковић,
Рипањ

Све сложене речи које имају у првом делу хипер — значе нешто

претерано. Тако хиперпродукција значи прекомерну производњу нечега, хипертрофија — повећање органа, хипертензија — повећан крвни притисак, хипербола — претерано увећавање или умањивање у намери да се обрати што већа пажња. На пример: „Љуто цвили до неба се чује!“, „Прави се мањи од маковог зрна“.

МЕЊАМО, ПОКЛАЊАМО, ТРАЖИМО

Молим читаоце Забавника да ми пошаљу наведене бројеве: 1227, 1228, 1231 и 1232. Унапријед захвалан. **Данко Радишић, Галовићева 10, 41000 Загреб**

Размјењујем поједине бројеве „Луновог Магнус Стрипа“ и „Златне серије“ за поштанске марке. Размјењујем и дупликате сличица фудбалера и тимова ради комплетирања албума. **Гавро Брестовачки, 75353 Буквик код Брчког.**

Скупљам сличице „колос морнарице“. Још ми недостају сљедећи бројеви: 1, 3, 23, 24, 34, 58, 99, 118, 150, 157, 167, 184, 208, 224, 227, 233 и 284. Заинтересовани нека се јаве да продају или да им ја пошаљем 150 сличица дупликата које посједујем. **Жарко Броз, Илирска 2, Бјеловар**

Хоби ми је скупљање лутака а поседујем велики број салвета. Зато за мању лутку дајем 10 различитих салвета, а за већу 50. **Слађана Јовановић, Македонска 1, 18500 Врање**

Поклањам проспекте а замјењујем значке и разгледнице. Интересни нека се јаве на адресу: **Дамир Јамбрек, М. Бадела 16/1, 41040 Загреб**

Почео сам да скупљам значке али их још имам мало. Овим путем молим другове и другарице да ми пошаљу по једну значку. За значку дајем три разгледнице различитих градова. **Гордан Анић, Топла 36/ц, 81340, Херцег-Нови**

Желим да мењам разгледнице за значке. Размена по договору. **Милош Милошевић, 32222 Слатина код Чачка**

WALT DISNEY
МИКИ

ХМ! ШУМА ЈЕ ПУНА РАЗНОРАЗНИХ ЖИВУЉКИ!

ТРАГОВИ МЕДВЕДА... ТРАГОВИ ЈЕЛЕНА...

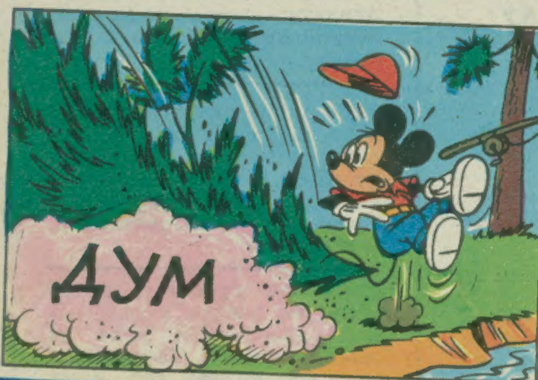

И ШИЉОИНИ ТРАГОВИ!

ОХ! ПОЧИЊЕ ДА ПАДА!

СТОЈ! ЈОШ НЕ!

Х'М... ОВАЈ... КАКО...

КАКО ОНО БЕШЕ... НИКАКО...
КРААК
Copyright © 1975 Walt Disney Productions World Rights Reserved

ДУМ

ЦАП

ЧУВААААЈ

ИЗВИНИ, МИКИ! НИСАМ МОГ'О ДА СЕ СЕТИМ КАКО СЕ ОНО ВИЧЕ КАД ДРВО ПАДА!

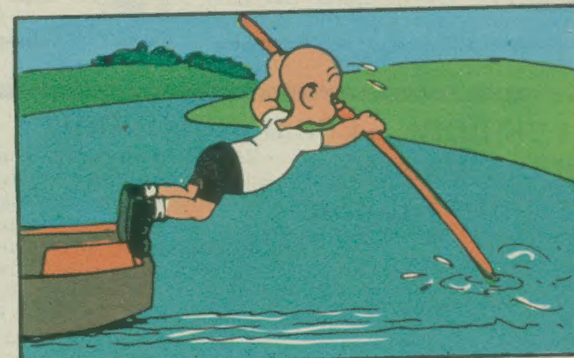

Мали
МИЋА

ГОНДОЛА ВОЖЊА 10.-

ОООХ... АЛА ЛЕПО КЛИЗИ!

МИЋО... СМЕСТА ДА СИ СЕ ВРАТИО У ЧАМАЦ!
DON TRACHTE
1256/36

1256/36.